

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (třetího senátu)

ze dne 14. května 2014*

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh karbidu vápnicku a hořčíku pro ocelářský a plynárenský průmysl v EHP, s výjimkou Irska, Španělska, Portugalska a Spojeného království — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhů — Pokuty — Článek 23 nařízení (ES) č. 1/2003 — Pokyny o metodě stanovování pokut z roku 2006 — Polehčující okolnosti — Spolupráce během správního řízení — Povinnost uvést odůvodnění — Rovné zacházení — Proporcionalita — Platební schopnost“

Ve věci T-406/09,

Donau Chemie AG, se sídlem ve Vídni (Rakousko), zastoupená S. Polsterem, W. Bruggerem a M. Brodeyem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, původně zastoupené N. von Lingenem a M. Kellerbauerem, jako zmocněnci, ve spolupráci s T. Eilmansbergerem, profesorem, dále N. von Lingenem a M. Kellerbauerem,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení článku 2 rozhodnutí Komise C (2009) 5791 final ze dne 22. července 2009, v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.396 – Činidla na bázi karbidu vápenatého a hořčíku pro ocelářský a plynárenský průmysl) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, jakož i podpůrně návrh na snížení pokuty uložené žalobkyni uvedeným rozhodnutím,

TRIBUNÁL (třetí senát),

ve složení O. Czúcz, předseda, I. Labucka a D. Gratsias (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: K. Andová, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 16. října 2013,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Rozhodnutím C (2009) 5791 final ze dne 22. července 2009, v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.396 – Činidla na bázi karbidu vápenatého a hořčíku pro ocelářský a plynárenský průmysl) (dále jen „napadené rozhodnutí“) Komise Evropských společenství konstatovala, že hlavní dodavatelé karbidu vápenatého a hořčíku pro ocelářský a plynárenský průmysl porušili čl. 81 odst. 1 ES a článek 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP) tím, že se od 7. dubna 2004 do 16. ledna 2007 účastnili jediného a trvajícího protiprávního jednání spočívajícího v rozdělení trhu, stanovení kvót, rozdělení zákazníků, stanovení cen a ve výměně citlivých obchodních informací o cenách, zákaznících a objemech prodeje v EHP, s výjimkou Irska, Španělska, Portugalska a Spojeného království.
- 2 Řízení bylo zahájeno na základě žádosti o ochranu před pokutou na základě oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. C 45, s. 3, dále jen „oznámení o shovívavosti z roku 2002“), podané dne 20. listopadu 2006 společností Akzo Nobel NV.
- 3 Žalobkyně, Donau Chemie AG, podala dne 25. ledna 2007 rovněž žádost o snížení částky jí uložené pokuty (bod 342 odůvodnění napadeného rozhodnutí), ve smyslu oznámení o shovívavosti z roku 2002 (dále jen „žádost žalobkyně o shovívavost“).
- 4 V napadeném rozhodnutí [čl. 1 písm. c)], Komise uvedla, že se žalobkyně na protiprávním jednání podílela od 7. dubna 2004 do 16. ledna 2007. Z bodů 57, 64 a 92, 114 a 214 napadeného rozhodnutí podle Komise zejména vyplývá, že ve výše uvedeném období se žalobkyně prostřednictvím členů svého vedení nebo svých zaměstnanců podílela na částech kartelových dohod nebo jednáních ve vzájemné shodě týkajících se práškového a granulovaného karbidu vápenatého. Komise měla naopak za to, že se žalobkyně nezúčastnila další části zmíněných kartelových dohod a jednání ve vzájemné shodě týkajících se hořčíku.
- 5 Článkem 2 písm. c) napadeného rozhodnutí Komise uložila žalobkyni za výše uvedené protiprávní jednání pokutu ve výši 5 milionů eur.
- 6 Pro stanovení částky pokuty uložené žalobkyni a dalším adresátům napadeného rozhodnutí použila Komise metodiku pro výpočet pokut ukládaných podle čl. 23 odst. 2 písm. a), nařízení č. 1/2003, popsanou v jejích pokynech (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2, dále jen „pokyny“).
- 7 Tato metodika obsahuje dvě fáze. Komise nejprve určí základní částku pro každý podnik nebo sdružení podniků na základě hodnoty tržeb za zboží nebo služby dosažených dotyčným podnikem v příslušné zeměpisné oblasti, které přímo nebo nepřímo souvisejí s protiprávním jednáním. Základní výše pokuty souvisí s určitým podílem hodnoty tržeb v závislosti na stupni závažnosti protiprávního jednání, vynásobeným počtem let, během nichž k takovému jednání docházelo. Bod 25 pokynů kromě toho stanoví, že bez ohledu na dobu účasti podniku na protiprávním jednání, Komise zahrne do základní výše pokuty částku nazývanou „vstupní poplatek“ v hodnotě 15 % až 25 % hodnoty tržeb, aby podniky odradila od účasti na horizontálních dohodách o stanovení cen, rozdělení trhů a omezení produkce. Poté může Komise základní částku pokuty, stanovenou v prvním stupni, upravit k zohlednění přitěžujících nebo polehčujících okolností směrem nahoru nebo dolů.
- 8 V projednávané věci Komise stanovila podíl hodnoty tržeb uskutečněných v souvislosti s protiprávním jednáním, jež je třeba vzít v úvahu jak pro výši základní částky pokuty tak i vstupního poplatku, na 17 % (body 301 a 306 napadeného rozhodnutí). Kromě toho z tabulky nacházející se v bodě 288

odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že se podle Komise hodnota tržeb žalobkyně z karbidu vápenatého, jak práškového, tak i granulovaného, pro oba tyto výrobky pohybovala v rozmezí 5 až 10 milionů eur.

- 9 Navíc z bodů 55 až 91 a 92 až 112 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že účast žalobkyně na části dohody týkající se práškového karbidu vápenatého trvala od 22. dubna 2004 do 16. ledna 2007 (tzn. dva roky, osm měsíců a 24 dnů) a že její účast na části dohody týkající se granulovaného karbidu vápenatého trvala od 7. dubna 2004 do 16. ledna 2007 (dva roky, devět měsíců a devět dnů). Vzhledem k tomu z tabulky obsažené v bodě 304 napadeného odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že Komise měla za to, že je třeba podíl hodnoty tržeb práškového karbidu vápenatého (stanovený ve výši 17 %), uskutečněných žalobkyní, vynásobit 2,5 k určení podílu tohoto produktu na základní částce pokuty. Co se týče granulovaného karbidu vápenatého, z téže tabulky vyplývá, že Komise zvolila násobitel 3.
- 10 Základní částka pokuty, jež měla být uložena žalobkyni – jak vyplývá z tabulky obsažené v bodě 308 odůvodnění napadeného rozhodnutí –, činila tedy 7,7 milionu eur. Z důvodů uvedených v bodech 342 až 346 napadeného rozhodnutí se však Komise rozhodla přiznat žalobkyni snížení základní částky pokuty o 35 % z titulu její spolupráce v průběhu správního řízení, ve smyslu oznámení o shovívavosti z roku 2002 (viz bod 3 výše).
- 11 Konečně v bodech 362 až 378 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise zkoumala žádosti několika účastníků kartelové dohody o snížení částky pokuty podle bodu 35 pokynů. Komise žádost žalobkyně, nesoucí se v tomto v tomto smyslu zamítla (body 373 a 374 napadeného rozhodnutí). Jinému účastníku dohody, Almamet GmbH, naopak přiznala snížení částky pokuty o 20 % (bod 372 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 12 Na základě úvah shrnutých v předchozích bodech 9 a 10 stanovila Komise výši pokuty uložené žalobkyni napadeným rozhodnutím částkou 5 milionů eur.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 13 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 5. října 2009 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 14 Při změně složení senátů Tribunálu byl původně určený soudce zpravodaj přidělen k třetímu senátu, kterému byla tudíž tato věc přidělena. Po částečné obměně Tribunálu byla věc přidělena novému soudci zpravodaji přidělenému k témuž senátu.
- 15 Na základě zprávy soudce zpravodaje se Tribunál (třetí senát) rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu Tribunálu vyzval Komisi, aby předložila určité dokumenty. Komise této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověla.
- 16 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 16. října 2013.
- 17 Na jednání žalobkyně požádala o možnost předložení výňatků z prohlášení, které předložila Komisi v rámci své žádosti o shovívavost. Komise se vyslovila proti předložení dotčeného dokumentu. Tribunál nabídku žalobkyně odmítl z důvodů uvedených níže v bodech 212 až 214.
- 18 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
  - zrušit článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí týká;
  - podpůrně snížil výši pokuty, která jí byla uložena v napadeném rozhodnutí;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

19 Komise navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

20 Žalobkyně upřesnila, že se svou žalobou domáhá pouze určení výše pokuty, jež jí byla uložena. V tomto ohledu se dovolává porušení různých ustanovení unijního práva, jakož i pokynů a oznámení o shovívavosti z roku 2002, jichž se Komise dopustila při určení výše pokuty, která jí byla uložena. Uvádí, že Komise nezohlednila podstatné okolnosti projednávané věci, které svědčily v její prospěch, a navíc jak z právního, tak i skutkového hlediska nesprávně posoudila a uplatnila použitá kritéria svědčící v její prospěch, což podle ní představuje porušení unijního práva. Komise kromě toho protiprávně překročila jí přiznanou posuzovací pravomoc.

21 Třebaže žalobkyně formálně nerozčlenila svou argumentaci na žalobní důvody, z žaloby vyplývá, že se v podstatě dovolává pěti důvodů, vycházejících zprv z nesprávného určení základní částky pokuty, zadruhé ze skutečnosti, že v rozporu s právem nebyly vztahy na zřetel polehčující okolnosti svědčící v její prospěch, zatřetí z porušení oznámení o shovívavosti z roku 2002, začtvrté z porušení zásady rovného zacházení a zásady proporcionality a za páté z toho, že Komise protiprávně opomenula snížit jí pokutu z důvodu její platební neschopnosti a zvláštností projednávané věci. Tyto žalobní důvody budou dále postupně přezkoumány. Kromě toho je třeba uvést, že žalobkyně se v jedné z částí žaloby, nacházející se v jejím závěru, dovolává porušení podstatných formálních předpisů z důvodu údajného opakovaně se vyskytnuvšího nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí. Cílem této části žaloby však není rozvinout samostatný žalobní důvod, ale připomenout, že se žalobkyně v souvislosti s výše uvedenými pěti žalobními důvody dovolává údajného nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí. Tyto výtky budou proto zkoumány společně se zbývajícími argumenty, týkajícími každého z těchto pěti žalobních důvodů.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného určení základní částky pokuty

22 Žalobkyně uvádí, že základní částka jí uložené pokuty, jež je v bodě 308 napadeného rozhodnutí stanovena ve výši 7,7 milionu eur, je nadměrná. Argumentace předložená žalobkyní v tomto ohledu se člení na šest částí, vycházejících zprv z nesprávného posouzení kumulovaného podílu všech účastníků dohody na trhu, jehož důsledkem bylo nesprávné vymezení dotčených trhů, zadruhé z toho, že Komise nevzala na zřetel neexistenci dopadu protiprávního jednání na trh, zatřetí z nesprávného posouzení ekonomického významu dotčeného trhu, začtvrté z nesprávného posouzení relativní závažnosti účasti žalobkyně na protiprávním jednání, zapáté z toho, že Komise nevzala na zřetel skutečnost, že se žalobkyně nezúčastnila určitých částí protiprávního jednání a zašesté z nesprávného právního posouzení a z porušení povinnosti uvést odůvodnění, co se týče určení vstupního poplatku.

Úvodní poznámky

23 Základní částka pokuty uložené každému z účastníků protiprávního jednání se, jak bylo uvedeno v bodě 7 výše, podle metodiky stanovené v pokynech a použité Komisí v projednávané věci vypočte na základě podílu hodnoty tržeb uskutečněných v souvislosti s tímto jednáním, vynásobeného počtem let protiprávního jednání (bod 19 pokynů).

- 24 Podle bodu 21 pokynů se „[p]odíl tržeb, k němuž se bude přihlížet, [...] obvykle bude nacházet na stupnici do 30 %“. Bod 22 pokynů v tomto ohledu stanoví: „[p]ři rozhodování o tom, zda by se podíl tržeb, k němuž se bude v daném případě přihlížet, měl nacházet ve spodní nebo horní části této stupnice, vezme Komise v úvahu určitý počet ukazatelů, například povahu protiprávního jednání, kumulovaný podíl všech stran na trhu, zeměpisný rozsah protiprávního jednání, a implementování či neimplementování protiprávního jednání“. Podle odstavce 23, „[m]ezi nejzávažnější omezení hospodářské soutěže patří horizontální dohody o stanovení cen, rozdělení trhů a omezení produkce, které jsou obvykle tajné; p]olitika hospodářské soutěže je proto musí přísně trestat; p]odíl tržeb, k němuž se u takového protiprávního jednání přihlíží, se proto bude většinou nacházet v horní části stupnice“.
- 25 K takto určené částce se přičte vstupní poplatek stanovený v bodě 25 pokynů (viz bod 7 výše) a součet pak představuje základní částku pokuty. Jak již bylo uvedeno, procentní podíl zvolený Komisí v projednávané věci pro účely použití jak bodů 19 až 24 pokynů, tak i jejich bodu 25, činil pro všechny účastníky dohody 17 %.
- 26 Především je třeba uvést, že zatímco povaha protiprávního jednání odůvodňovala podle znění bodu 23 pokynů určení procentního podílu tržeb v blízkosti horní hranice stupnice (jež dosahuje 30 %), v projednávané věci, procentní podíl ve výši 17 % určený Komisí se nachází zhruba uprostřed této stupnice. Co se týče určení vstupního poplatku, se též procentní podíl značně přibližuje spodní hranici (15 %) stupnice stanovené v bodě 25 pokynů. Toto zjištění je třeba vzít v úvahu při analýze různých částí argumentace předložené žalobkyní v rámci tohoto žalobního důvodu.
- K první části vycházející z nesprávného posouzení kumulovaného podílu účastníků dohody na trhu, jež je důsledkem chyby ve vymezení dotčených trhů
- 27 Žalobkyně Komisi vytýká jednak – co se týče formálního hlediska – neexistenci nebo nedostatečnost odůvodnění napadeného rozhodnutí, jednak – co se týče merita věci – nesprávné právní a skutkové posouzení při stanovení kumulovaného podílu účastníků dohody na trhu. Má za to, že kdyby byla Komise provedla správné posouzení trhů dotčených dohodou, byla by dospěla k závěru, že byla závažnost sporného protiprávního jednání menší, a stanovila by nižší základní částky pokuty.
- 28 Především je třeba připomenout, že povinnost uvést odůvodnění stanovená v článku 253 ES je podstatnou formální náležitostí, která musí být odlišena od otázky opodstatněnosti odůvodnění, která souvisí s legalitou sporného aktu po meritorní stránce (rozsudky Soudního dvora ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 67; ze dne 22. března 2001, Francie v. Komise, C-17/99, Recueil, s. I-2481, bod 35, a ze dne 29. září 2011, Elf Aquitaine v. Komise, C-521/09 P, Sb. rozh. s. I-8947, bod 146).
- 29 Z ustálené judikatury vyplývá, že odůvodnění vyžadované článkem 253 ES musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby dotčené osoby mohly rozpoznat důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat přezkum. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčilo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována nejen s ohledem na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (viz rozsudek Komise v. Sytraval a Brink's France, bod 28 výše, bod 63, a citovaná judikatura; rozsudek Tribunálu ze dne 4. července 2006, Hoek Loos v. Komise, T-304/02, Sb. rozh. s. II-1887, bod 58).
- 30 Kromě toho povinnost uvést odůvodnění podle článku 253 ES vyžaduje, aby úvahy, na nichž je rozhodnutí založeno, byly jasné a jednoznačné. Odůvodnění aktu tak musí být logické a zejména nesmí obsahovat vnitřní rozpory, které by byly na překážku správnému porozumění důvodům, na kterých je tento akt založen (rozsudek Elf Aquitaine v. Komise, bod 28 výše, bod 151).

- 31 Žalobkyně především uvádí, že je napadené rozhodnutí stíženo nedostatkem odůvodnění, jelikož bod 297 odůvodnění odkazuje na „celkový kumulovaný podíl podniků na trhu, ohledně nichž je prokázáno protiprávní jednání v příslušné zeměpisné oblasti [...], nižší než 80 %“. Žalobkyně uvádí, že takovéto konstatování nedává smysl, jelikož se může týkat veškerých možných tržních podílů až do výše 80 %.
- 32 Tento argument neobstojí. Zde je třeba vzít v úvahu poznámku pod čarou 620, na niž odkazuje bod 297 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Tato poznámka má následující znění: „Odhad založený na hodnotě tržeb poskytnutý stranami [viz zejména bod 288 odůvodnění a poznámku pod čarou [č.] 604] a na údajích použitých pro tabulku bodu odůvodnění (46)“.
- 33 Bod 46 odůvodnění napadeného rozhodnutí obsahuje tabulku, v níž se uvádí podíl na trhu každého ze tří produktů dotčených dohodou, jehož měl v roce 2006 dosáhnout každý z podniků, které se podílely na této dohodě. V téže tabulce se na zvláštní řádce uvádí rovněž kumulovaný podíl na trhu, jehož měli „ostatní“, tzn. podniky činné na týchž trzích, které se na dohodě nepodílely. Z této tabulky vyplývá, že kumulované tržby, jichž dosáhli účastníci dohody v roce 2006, představovaly v dotčeném zeměpisném prostoru 80 % až 85 % celkových tržeb práškového karbidu vápenatého, 65 % až 70 % celkových tržeb granulovaného karbidu vápenatého a 70 % tržeb granulovaného hořčíku. Hodnota tržeb v eurech, dosažených během téhož období každým z účastníků dohody, jež byla stanovena na základě údajů, které poskytly samy dotčené podniky, je ostatně uvedena v tabulce obsažené v bodě 288 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- 34 Z toho plyne, že údaj „nižší než 80 %“, umístěný v kontextu, který je obsažen v bodě 297 odůvodnění napadeného rozhodnutí, může být, jak správně uvádí Komise, chápán v tom smyslu, že se kumulovaný podíl účastníků dohody na trhu dosti blíží tomuto procentnímu podílu, aniž jej překračuje, takže napadené rozhodnutí je v tomto ohledu odůvodněno právně dostačujícím způsobem.
- 35 Z druhého žalobkyně Komisi vytyká nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí, co se týče vymezení trhů produktů dotčených dohodou. Žalobkyně v tomto ohledu uvádí, že Komise v bodech 3 a násl. napadeného rozhodnutí upozornila na rozdíly mezi užitím práškového a granulovaného hořčíku, a v jeho bodech 40 a násl. na rozdíly mezi těmito dvěma produkty na straně poptávky. Ostatně tabulka podílů na trzích obsažená v bodě 46 odůvodnění napadeného rozhodnutí rozlišuje mezi práškovým a granulovaným karbidem vápenatým. Přestože však tyto údaje naznačovaly, že se s posledně uvedenými produkty obchoduje na dvou různých trzích, údaje v bodech 182 a 183 napadeného rozhodnutí, týkající se podobných vlastností těchto dvou produktů, jakož i vývoje jejich cen a struktury nákladů, vedou k závěru, že podle názoru Komise patřily k jednomu trhu. Rovněž co se týče vztahu mezi práškovým karbidem vápenatým a granulovaným hořčíkem, údaje obsažené v bodě 184 odůvodnění napadeného rozhodnutí, třebaže nejsou jednoznačné, naznačují, že Komise měla za to, že patří k témuž trhu. V tomto kontextu je tvrzení obsažené v bodě 177 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle něhož „k událostem, jež jsou předmětem tohoto rozhodnutí, došlo v oblastech, jež lze považovat za dva různé trhy a týkají se tří produktů“, naprosto nepochopitelné. Celkově má žalobkyně za to, že konstatování Komise v napadeném rozhodnutí ohledně trhů dotčených dohodou jsou neprůkazná, protichůdná a nesrozumitelná, protože je napadené rozhodnutí stíženo nedostatkem odůvodnění a protiprávností.
- 36 Tato argumentace, vycházející z částečného výkladu a vedená mimo kontext napadeného rozhodnutí, také nemůže uspět.

37 V bodech 3 až 5 a 7 napadeného rozhodnutí Komise uvedla ohledně produktů dotčených dohodou toto:

- „(3) Karbid vápenatý (CaC_2) je chemická sloučenina, vyráběná redukčním postupem za vysokých teplot v elektrické obloukové peci. Získaný produkt má podobu šedobílých hrud, jež jsou podle specifikací jednotlivých zákazníků drceny, prosívány, mlety a baleny [...] Karbid vápenatý se používá k různým účelům [...].
- (4) V základní hrudkovité formě (granulát) se karbid vápenatý používá v plynárenském průmyslu k výrobě acetylénu. Sváření a řezání acetylenovým plamenem představuje relativně jednoduchou techniku, jež však je ve světovém měřítku relativně nepoužívanější metodou spojování materiálů. V tomto rozhodnutí na zmíněné použití odkazuje výraz ‚granulovaný karbid vápenatý‘.
- (5) Ve formě prášku se karbid vápenatý používá v ocelářském průmyslu k odstraňování kyslíku (desoxidace) a síry (odsíření) roztavené oceli. Pro účely odsířování se karbid vápenatý mísí k zesílení jeho účinků s malými množstvími přísad, například uhelného prachu, tavidel a hořčíku [...]. V tomto rozhodnutí na zmíněné použití odkazuje výraz ‚práškový karbid vápenatý‘. [...]
- (7) Pro odsířování v ocelářském průmyslu se kromě karbidu vápenatého používají činidla na bázi hořčíku. Hořčík je dražší, ale zaujímá menší objem a působí rychleji [...]. V tomto rozhodnutí na použití činidel na bázi hořčíku pro odsíření v ocelářském průmyslu odkazuje výraz ‚granulovaný hořčík‘.“

38 Co se týče poptávky po těchto třech produktech dotčených dohodou, podala Komise v bodech 40 až 43 napadeného rozhodnutí tato vysvětlení:

- „(40) Zákazníky poptávající karbid vápenatý lze rozdělit do dvou kategorií: na zákazníky působící v ocelářském průmyslu (spotřebitelé práškového karbidu vápenatého) a zákazníky působící v plynárenském průmyslu (spotřebitelé granulovaného karbidu vápenatého). Pro tyto dvě kategorie je počet zákazníků omezený, přičemž každý z nich vlastní v EHP několik závodů.
- (41) Zákazníci poptávající práškový karbid vápenatý tento produkt obecně nakupují u několika dodavatelů. V oblastech, kde se nachází pouze jeden výrobce (například v severní Evropě), zákazníci nakupují především od dodavatele působícího na domácím trhu.
- (42) Co se týče plynárenského průmyslu, je trh stabilnější; z technických důvodů mívá totiž plynárna jen jediného dodavatele karbidu vápenatého [...].
- (43) Poptávka po karbidu vápenatém se z důvodu ekonomického a technologického rozvoje neustále snižovala [...]. Také zvyšování cen koksu a elektrické energie přispělo k větší zajímavosti hořčíku. Určití zákazníci byli v souladu s tímto trendem schopni snadno přejít od užívání práškového karbidu vápenatého k použití granulovaného hořčíku. Konsolidace evropského ocelářského a plynárenského průmyslu vedla ostatně ke zvýšení tržní síly zákazníků.“

39 Body 168 až 194 napadeného rozhodnutí, k nimž patří body 177 a 182 až 184 dovolávané žalobkyní v její argumentaci, se zabývají otázkou, zda dohody a jednání ve vzájemné shodě, konstatované ve zmíněném rozhodnutí, představují jediné a pokračující protiprávní jednání. Jak bylo uvedeno v bodě 1 výše, Komise na tuto otázku podala kladnou odpověď.

40 Konkrétně body 181 až 184 napadeného rozhodnutí mají toto znění:

- „(181) Z hlediska poptávky mohou zákazníci ocelářského průmyslu namísto karbidu vápenatého používat granulovaný hořčík [...]. Obě sloučeniny představují odsířovací činidla určená pro ocelářský průmysl, a pro dodavatele činidel na bázi karbidu vápenatého bylo tudíž logické

rozšířit vzájemnou shodu na činidla na bázi hořčíku pro podniky provozující prodej obou těchto typů činidel, a tudíž dosáhnout výhod získávaných jednáním ve vzájemné shodě ohledně práškového karbidu vápenatého i v případě granulovaného hořčíku.

(182) Karbid vápenatý v podobě granulí může mít sice jiné použití než práškový karbid vápenatý (plynárenský průmysl / ocelářský průmysl), ale z hlediska nabídky jsou si tyto produkty velmi podobné [...]. Vzájemně se liší pouze finální úpravou. Neupravený produkt zůstává stejný [...], a bez ohledu na jeho použití se prodává za stejnou cenu. Proto je vývoj cen produktu v podobě granulí do určité míry podobný vývoji cen produktu v prášku, z čehož v konečném důsledku vyplývá vzájemné připodobnění cen obou produktů [...]. Z velké části bylo v důsledku této identické struktury nákladů dále nezpracovaného produktu a podobnosti cen na trhu pro dotčené podniky logické přenést výhodu ze vzájemné shody, již získávaly ohledně práškového karbidu vápenatého, i na granulovaný karbid vápenatý.

(183) Navíc měly dohody/jednání ve vzájemné shodě ohledně práškového karbidu vápenatého pro ocelářský průmysl důsledky pro obchodní chování dotčených podniků ohledně granulovaného karbidu vápenatého určeného pro trh s plynem a naopak. Při bilaterálních schůzkách a telefonických kontaktech vedli dodavatelé zároveň jednání ohledně objemu, zákazníků a cen jak pro ocelářský, tak i pro plynárenský průmysl [...].

(184) Dohody/jednání ve vzájemné shodě o práškovém karbidu vápenatém pro ocelářský průmysl měly dopad i na obchodní chování dotčených podniků ohledně granulovaného hořčíku, a naopak. Konkurenční tlak alternativních produktů hořčíku a vápna byl zřejmě brán na zřetel při určování realistického zvýšení cen práškového karbidu vápenatého [...].“

41 Oproti tvrzení žalobkyně jsou úvahy uváděné v bodech 37, 38 a 40 výše uvedeného napadeného rozhodnutí jasné a nikterak protichůdné. Z vysvětlení poskytnutých v bodech 3 až 5, 40, 41 a 182 napadeného rozhodnutí totiž vyplývá, že práškový a granulovaný karbid vápenatý představující dvě formy, v nichž se tato látka dodává, a že se z hlediska chemického složení a výrobního procesu jedná o jeden a tentýž produkt. Jak uvádí Komise v bodě 182 odůvodnění napadeného rozhodnutí, oba typy karbidu vápenatého uváděné v napadeném rozhodnutí od sebe odlišuje pouze operace finální úpravy hrud karbidu vápenatého (připomenutá v bodě 3 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Tyto dva typy produktů odpovídají potřebám dvou různých průmyslových odvětví. Pro potřeby plynárenského průmyslu jsou hroudy karbidu vápenatého drceny na granule (viz bod 4 odůvodnění napadeného rozhodnutí), zatímco pro potřeby ocelářského průmyslu se tyto hroudy melou na prášek (bod odůvodnění 5). Jelikož jsou na trh uváděny dvě různé formy produktu, přičemž se v podstatě jedná o týž produkt, je úvaha obsažená v bodě 182 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle níž je cenový vývoj obou těchto forem produktu obdobný, zcela logická a pochopitelná.

42 V případě granulovaného hořčíku se, jak jasně vyplývá z bodů 7, 43 a 184 napadeného rozhodnutí, jedná o výrobek z chemického hlediska zcela odlišný, který je však určen pro tytéž uživatele, jako práškový karbid vápenatý (tzn. podniky ocelářského průmyslu), který jím může být nahrazen.

43 Tvrzení obsažené v bodě 177 odůvodnění napadeného rozhodnutí – podle něhož k jednáním, o která jde ve zmíněném rozhodnutí, došlo „v souvislostech, jež lze považovat za dva různé trhy“ – přenesené do tohoto kontextu nelze chápat v tom smyslu, že dotčnými trhy jsou trhy činidel určených buďto pro plynárenský průmysl (granulovaný karbid vápenatý), anebo pro ocelářský průmysl (práškový karbid vápenatý, granulovaný hořčík). Tento závěr je ostatně potvrzen názvem napadeného rozhodnutí (viz bod 1 výše). Komise nicméně v tabulkách obsažených v bodech 46 a 288 napadeného rozhodnutí neopomněla uvést tržby z každého z těchto tří produktů, ačkoli se dvěma z nich se obchoduje na téměř trhu.

44 Z toho plyne, že napadené rozhodnutí není ohledně vymezení trhů produktů dotčených dohodou stíženo nedostatkem odůvodnění.

- 45 Zatřetí žalobkyně vytýká Komisi nesprávné vymezení dotčených trhů, jež mělo údajně za následek, že podíly na trzích, připomínané v napadeném rozhodnutí, jsou nepřesné a nedovolují správné posouzení faktorů zohledněných pro výpočet základní částky pokuty, jako jsou ty, jež jsou obsaženy v bodě 22 pokynů.
- 46 V těchto souvislostech žalobkyně vytýká Komisi, že nesprávně vymezila dotčený trh jakožto trh karbidu vápenatého, aniž by rozlišovala mezi granulovanou a práškovou formou tohoto produktu. Tento argument však musí být odmítnut, jelikož vychází z nesprávného předpokladu, neboť, jak vyplývá z bodů 41 až 43 výše, Komise v napadeném rozhodnutí správně rozlišovala mezi trhem s činidly pro plynárenský průmysl (granule karbidu vápenatého) a trhem s činidly pro průmysl ocelářský (k nimž náleží práškový karbid vápenatý).
- 47 Žalobkyně rovněž uvádí, že trh, k němuž náleží práškový karbid vápenatý, zahrnuje kromě granulovaného hořčíku též vápno. Vápno je zákazníky rovněž považováno za produkt, kterým lze nahradit práškový karbid vápenatý a granulovaný hořčík, jelikož má obdobné vlastnosti, jako oba tyto produkty, a prodává se za podobné ceny.
- 48 Jak připomíná žalobkyně, dovolávala se tohoto argumentu již v odpovědi na oznámení námitek. Byl přezkoumán a odmítnut v bodě 298 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který zní takto:

„V odpovědi na oznámení námitek Donau Chemie argumentuje tím, že vápno představuje další alternativu karbidu vápenatého a hořčíku pro odsiřování v ocelářském průmyslu [...]. Odpovídající trh je tedy širší a kumulovaný podíl na trhu účastníků dohody je méně výrazný. Pravdou je, že vápno (nehašené) představuje produkt, který se tradičně přidává do činidel na bázi hořčíku nebo karbidu vápenatého používaných k odsiřování. V současné době se jej však v Evropě jako samostatného produktu představujícího alternativu činidel na bázi hořčíku nebo karbidu vápenatého nepoužívá, jelikož proces odsiřování urychluje jen velmi zvolna [...]. Neexistuje žádný důkaz, že by bylo vápno dotčeno kartelovými ujednáními. Ostatně, i kdyby bylo bývalo vápno pro trh s tímto produktem zohledněno, následné změny podílů na trzích by v projednávané věci neměly žádný vliv na způsob, jímž Komise tento faktor sleduje za účelem vyhodnocení závažnosti protiprávního jednání v tomto rozhodnutí.“

- 49 Je třeba uvést, že žaloba podaná žalobkyní neobsahovala žádnou konkrétní argumentaci, jež by ukázala, v čem byly výše popsané úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí nesprávné. V replice uvádí rozpor mezi body 298 a 184 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zatímco první z nich popírá použití vápna jakožto produktu, kterým lze nahradit práškový karbid vápenatý, druhý se za takovýto produkt výslovně označuje. Tento argument však neobstojí.
- 50 Bod 184 odůvodnění napadeného rozhodnutí sice odkazuje na „konkurenční hrozbu alternativní[ch] produkt[ů] hořčíku a vápna“, která by byla „vzata na zřetel při určování realistického zvýšení ceny práškového karbidu vápenatého“. Toto tvrzení však není v rozporu s vysvětleními obsaženými v bodě 298 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle nichž se v současné době v Evropě vápno jakožto alternativa práškového karbidu vápenatého a granulovaného hořčíku v podstatě nepoužívá. Vápno by totiž přesto mohlo představovat „konkurenční hrozbu“ v tom smyslu, že by velmi citelné zvýšení ceny práškového karbidu vápenatého mohlo výrobce v ocelářském průmyslu přimět ke změně jejich praxe a příklonu k vápnu jakožto odsiřovacímu činidlu.
- 51 Žalobkyně ostatně v replice upozornila též na „nedávný vývoj“ na trhu činidel odsiřování pro ocelářský průmysl. Uvedla zde, že se celková potřeba práškového karbidu vápenatého pro účely odsiřování snížila ze 140 000 tun v roce 2000 na pouhých 90 000 tun. Kromě toho zmínila též určité příklady oceláren v Evropě patřících různým podnikům, v nichž bylo použití práškového karbidu vápenatého nahrazeno použitím vápna.

- 52 Komise sice v bodě 43 odůvodnění napadeného rozhodnutí (zopakovaného v bodě 38 výše) sama přiznala trvalý úbytek poptávky po karbidu vápenatém, nicméně je pravdou, že žalobkyně ani v nejmenším neprokázala své tvrzení, že tento úbytek je důsledkem nahrazení karbidu vápenatého vápnem. Kromě toho nepodala důkazy pro svá tvrzení týkající se nahrazení práškového karbidu vápenatého v různých evropských ocelárnách vápnem. Za těchto podmínek nelze mít za to, že je rozhodnutí Komise stíženo nesprávným posouzením, jelikož pro určení kumulovaného podílu účastníků dohody na trhu Komise nezohlednila tržby v oblasti vápna.
- 53 Žalobkyně rovněž uvádí, že trh s granulami karbidu vápenatého zahrnuje i trh s petrochemickým acetylénem. Vysvětluje, že granule karbidu vápenatého se užívají, jak naznačuje bod 4 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v plynárenském průmyslu k výrobě acetylénu používaného při svářecích pracích. Komise však nezohlednila možnost použít pro tytéž účely acetylén získaný petrochemickou cestou. Petrochemický acetylén plní stejnou funkci a vykazuje stejnou cenovou strukturu jako acetylén získaný z granulí karbidu vápenatého a oba produkty jsou vzájemně nahraditelné, o čemž svědčí případ jednoho ze zákazníků žalobkyně, který nedávno ukončil výrobu a plnění acetylénu získávaného z karbidu vápenatého a nahradil ji výrobou petrochemického acetylénu.
- 54 Jak správně uvedla Komise, stejně jako v případě tvrzení žalobkyně týkajících se vápna, není její tvrzení týkající se údajné vzájemné nahraditelnosti acetylénu získávaného z karbidu vápenatého a acetylénu vyráběného petrochemicky podepřeno žádnými důkazy. Nepostačují tudíž k tomu, aby bylo možno Komisi vytýkat nesprávné určení trhů dotčených dohodou a kumulovaného podílu podniků, které se jí účastnily, na trhu.
- 55 Rovněž je třeba uvést, že se žalobkyně spokojuje s tvrzením, že kdyby byla Komise správně vymežila dotčené trhy, kumulovaný podíl na trhu by byl „mnohem nižší“, než podíl konstatovaný v napadeném rozhodnutí, čímž by se snížila závažnost protiprávního jednání a odůvodnilo by to stanovení nižší základní částky pokuty.
- 56 Je však třeba konstatovat, že se jedná o argumentaci neurčitou a obecnou, jež neumožňuje závěr, že je posouzení závažnosti protiprávního jednání v napadeném rozhodnutí stíženo omyly. Žalobkyně totiž neuvedla hlavní dodavatele petrochemického vápna a acetylénu pro ocelářský – respektive plynárenský – průmysl v zeměpisné oblasti dotčené dohodou a objemy tržeb za tyto komodity. Navíc nedodala ani výpočty, byť jen přibližné, ohledně tržních podílů, nově vymezených v souladu s její vlastní koncepcí, které mají účastníci dohody a jiné podniky. Bez takovýchto údajů však tvrzení žalobkyně, podle něhož by správné vymezení dotčených trhů významně snížilo závažnost protiprávního jednání, zůstává pouhým tvrzením a nemůže uspět.
- 57 Z toho plyne, že napadené rozhodnutí není stíženo vadou nebo nedostatkem odůvodnění, co se týče kumulovaného podílu na trhu, který mají účastníci dohody, nebo vymezení dotčených trhů žalobkyní. Navíc je třeba dospět k závěru, že se žalobkyni nepodařilo prokázat nesprávné právní nebo skutkové posouzení, jehož by se v tomto ohledu dopustila Komise, takže jí nelze vytýkat protiprávní postup při určování závažnosti protiprávního jednání a základní částky pokuty.
- 58 V každém případě, je třeba připomenout, že podle článku 31 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 [ES] a 82 [ES] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205) Tribunál rozhoduje v plné jurisdikci a může nahradit svým vlastním posouzením posouzení Komise tím, že pokutu zruší, sníží nebo zvýší (rozsudek Soudního dvora ze dne 8. prosince 2011, KME Germany a další v. Komise, C-389/10 P, Sb. rozh. s. I-13125, bod 130).
- 59 Při výkonu svých pravomocí v plné jurisdikci není Tribunál vázán pokyny, které nepředjímají posouzení pokuty unijním soudem (rozsudky Tribunálu ze dne 27. července 2005, Brasserie nationale a další v. Komise, T-49/02 až T-51/02, Sb. rozh. s. II-3033, bod 169, a ze dne 12. prosince 2007, BASF a UCB v. Komise, T-101/05 a T-111/05, Sb. rozh. s. II-4949, bod 213). Komise je sice povinna

dodržovat zásadu ochrany legitimního očekávání při uplatňování pravidel, jež si sama stanovila, avšak tato zásada nemůže stejným způsobem vázat unijní soudy, pokud při výkonu svých pravomocí v plné jurisdikci nezamýšlejí uplatnit určitou konkrétní metodu, ale v jednotlivých případech zkoumají skutkový stav, s nímž byly seznámeny, a přihlížejí přitom k jeho veškerým skutkovým a právním okolnostem (rozsudek Soudního dvora ze dne 30. května 2013, Quinn Barlo a další v. Komise, C-70/12 P, bod 53).

- 60 Z judikatury Soudního dvora však rovněž vyplývá, že výkon pravomoci v plné jurisdikci nemůže mít při určování výše pokut za následek diskriminaci mezi podniky, které se podílely na dohodě odporující pravidlům unijního práva hospodářské soutěže. Pokud se Tribunál zamýšlí odklonit specificky s ohledem na jeden z těchto podniků od metody výpočtu prováděné Komisí, kterou nezpochybnil, je nezbytné, aby tento odklon v napadeném rozsudku vysvětlil (rozsudek Quinn Barlo a další v. Komise, bod 59 výše, bod 46).
- 61 V projednávané věci není odchýlení od metody určení výše pokuty stanovené Komisí v pokynech ničím odůvodněno. V důsledku toho může Tribunál podle zmíněné metody při výkonu své pravomoci v plné jurisdikci nahradit posouzení závažnosti sporného protiprávního jednání provedené Komisí vlastním posouzením, a případně, pro účely použití bodů 19 a 25 pokynů, pozměnit jí stanovený procentní podíl.
- 62 Protiprávní jednání, jehož účelem je určování cen a rozdělování trhu, což jsou skutečnosti, o které se jedná v projednávané věci, však byla judikaturou konzistentně kvalifikována jako „ve své podstatě závažná“ (rozsudky Soudního dvora ze dne 2. října 2003, Corus UK v. Komise, C-199/99 P, Recueil, s. I-11177, bod 80, a ze dne 12. listopadu 2009, Carbone-Lorraine v. Komise, C-554/08 P, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 44; viz též rozsudek Tribunálu ze dne 18. června 2008, Hoechst v. Komise, T-410/03, Sb. rozh. s. II-881, bod 325, a citovaná judikatura).
- 63 Za těchto podmínek i za předpokladu, že by, jak uvádí žalobkyně, byl kumulovaný podíl podniků, které se účastnily dohody, na trhu významně nižší než ten, k němuž dospěla Komise v napadeném rozhodnutí, procentní podíl ve výši 17 % hodnoty tržeb uskutečněných v souvislosti s protiprávním jednáním, použitý Komisí pro účely stanovení základní částky pokuty a vstupního poplatku, v žádném případě nepřevyšuje, ani při zohlednění obecné poznámky obsažené v bodě 26 výše, to, co by bývalo v projednávané věci vhodné. Není tudíž třeba v rámci výkonu pravomoci Tribunálu v plné jurisdikci stanovit procentní podíl nižší.
- 64 Konečně je třeba jako neúčinný odmítnout argument žalobkyně vycházející z neexistence nebo nedostatečnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí, jelikož Komise v bodě 298 odůvodnění zmíněného rozhodnutí neuvedla žádný přijatelný důvod, proč by odlišné vymezení trhu dotčeného protiprávním jednáním nemělo vliv na posouzení závažnosti protiprávního jednání. Tento argument žalobkyně se totiž týká jisté podpůrné úvahy, přičemž závěr, podle něhož není správné zohlednit tržby dosažené prodejem vápna pro účely určení kumulovaného podílu účastníků dohody na trhu, je právně dostačujícím způsobem podepřen konstatováním, podle něhož se vápno v současné době v Evropě nepoužívá jako náhrada práškového karbidu vápenatého a hořčíku, což je konstatování, které se žalobkyni nepodařilo zpochybnit. Navíc též úvaha obsažená v předchozím bodě umožňuje dospět k závěru, že i kdyby byl tento argument žalobkyně odůvodněný, nemohl by ospravedlnit snížení procentního podílu tržeb uskutečněných v souvislosti s protiprávním jednáním, použitého v napadeném rozhodnutí pro účely určení základní částky pokuty (včetně vstupního poplatku).
- 65 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že je třeba první část prvního žalobního důvodu zamítnout.

Ke druhé části, vycházející z toho, že Komise nevezala na zřetel neexistenci dopadu protiprávního jednání na trh

- 66 Žalobkyně vytýká Komisi nesprávné posouzení kritéria provedení a účinků protiprávního jednání na trhu, které je třeba vzít v úvahu při stanovení základní částky pokuty. Ve své argumentaci poukazuje na bod 22 pokynů, který mezi kritérii, jež je třeba vzít v úvahu pro účely stanovení podílu tržeb použitelného pro určení základní částky pokuty, uvádí „uskutečnění nebo neuskutečnění protiprávního jednání“. Mimo jiné uvádí, že z rozsudku Tribunálu ze dne 5. dubna 2006, *Degussa v. Komise* (T-279/02, Sb. rozh. s. II-897, bod 247), jakož i z rozhodovací praxe Komise vyplývá, že otázka, zda mělo protiprávní jednání konkrétní účinky na trhu, je pro posouzení závažnosti tohoto protiprávního jednání relevantní.
- 67 Podle žalobkyně z rozsudku *Degussa v. Komise*, bod 66 výše (bod 231), vyplývá, že skutečný účinek kartelové dohody na trh musí být považován za dostatečně prokázáný, pokud je Komise schopna poskytnout konkrétní a důvěryhodné údaje, které s přiměřenou pravděpodobností ukazují, že kartelová dohoda měla na trh dopad. Ostatně Tribunál ve svém rozsudku ze dne 12. září 2007, *Prym a Prym Consumer v. Komise* (T-30/05, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), vyžadoval od Komise víc než pouhý důkaz provádění kartelové dohody proto, aby mohla rozhodnout, že tato kartelová dohoda má skutečný dopad na trh.
- 68 V projednávané věci je podle žalobkyně tvrzení, že sporná protiprávní jednání byla, přinejmenším zčásti, uskutečněna, přesné. V průběhu správního řízení však prokázala, že zákazníci v důsledku uskutečnění protiprávního jednání neutrpěli žádnou újmu, a to z několika důvodů: nebyli závislí na dodávkách podniků, které se podílely na dohodě, jejich zisky v době protiprávního jednání dosáhly rekordní výše, při uskutečňování protiprávního jednání došlo k četným případům „podvádění“, a konečně je kupní síla zákazníků značná a naprosto neumožňuje zvyšování cen. Z toho podle žalobkyně plyne, že účinky dohody na trhu byly v každém případě nepatrné. Zejména body odůvodnění napadeného rozhodnutí, na něž odkazuje bod 300 a poznámka pod čarou č. 624, mohou prokázat nanejvýše částečné provedení dohody, ale v žádném případě nedokládají, že mělo dopad na trh.
- 69 Vzhledem k této argumentaci žalobkyně je třeba především upřesnit, že se skutečně rozlišuje mezi kritériem týkajícím se uskutečnění či neuskutečnění protiprávního jednání a kritériem jeho konkrétního dopadu na trh. Co se týče protiprávního jednání, jako je to, o které jde v projednávané věci, spočívajícího v rozdělení trhu, stanovení kvót, rozdělení zákazníků, stanovení cen a výměně citlivých obchodních informací o cenách, zákaznících a objemech prodeje, musí být první z těchto kritérií považováno za splněné, prokáže-li se, že to, co bylo ujednáno mezi účastníky dohody, bylo v jejich obchodní praxi skutečně provedeno, tzn., že účastníci kartelové dohody přijali opatření k oznámení dohodnutých cen zákazníkům, dali svým zaměstnancům pokyn vycházet z těchto cen při vyjednávání a dohlíželi na jejich uplatňování ze strany svých konkurentů a vlastních prodejních útvarů (rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2006, *Raiffeisen Zentralbank Österreich a další v. Komise*, T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Sb. rozh. s. II-5169, bod 285). Žalobkyně nicméně připouští, že Komise v napadeném rozhodnutí správně konstatovala, že toto kritérium bylo ohledně protiprávního jednání splněno.
- 70 Co se týče kritéria konkrétního dopadu protiprávního jednání na trh, vztahuje se k otázce skutečného dopadu protiprávního jednání na hospodářskou soutěž na dotčeném trhu. Provedení protiprávního jednání sice představuje relevantní skutečnost, která vzhledem ke zvláštním okolnostem každé věci může postačovat k učinění závěru, že dané protiprávní jednání mělo skutečný dopad na trh (v tomto smyslu viz rozsudky Tribunálu ze dne 25. října 2005, *Groupe Danone v. Komise*, T-38/02, Sb. rozh. s. II-4407, bod 148, a *Raiffeisen Zentralbank Österreich a další v. Komise*, bod 69 výše, body 283 až 288), skutečností nicméně zůstává, že provádění dohody nezbytně neznamená, že vyvolává skutečné účinky (rozsudek *Prym a Prym Consumer v. Komise*, bod 67 výše, bod 110; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek Tribunálu ze dne 27. září 2006, *Jungbunzlauer v. Komise*, T-43/02, Sb. rozh. s. II-3435,

bod 157). Kritéria vycházející z provedení či neprovedení protiprávního jednání, popřípadě jeho konkrétního dopadu na trh, jsou na sobě zcela nezávislá a nelze předpokládat, že v případě splnění prvního z nich se automaticky splní i to druhé.

- 71 Je však třeba konstatovat, že se bod 22 pokynů výslovně týká prvního z těchto dvou kritérií v rámci skutečností, které hodlá Komise zohlednit, aby mohla rozhodnout, zda se podíl hodnoty tržeb uskutečněných v souvislosti s protiprávním jednáním, který je třeba použít pro účely určení základní částky pokuty, musí nacházet v dolní či horní části stupnice dosahující hodnoty 30 %, stanovené v bodě 21 týchž pokynů. Naopak pro účely určení základní částky pokuty nestanoví zohlednění skutečného dopadu protiprávního jednání na trh pokuty. Bod 5 zmíněných pokynů, podle něhož „[d]oba trvání má [...] vždy vliv na potenciální dopad protiprávního jednání na trh“, nemůže vést k odlišnému závěru, jelikož, jak uvádí správně Komise, má pouze odůvodnit skutečnost, že podíl hodnoty tržeb stanovený podle bodu 19 až 23 pokynů se v souladu s bodem 24 vynásobí počtem let účasti na protiprávním jednání.
- 72 Z toho plyne, že Komisi nelze vytýkat porušení pokynů z toho důvodu, že v napadeném rozhodnutí neanalyzovala případný skutečný dopad sporného protiprávního jednání na trh a tuto analýzu nezohlednila pro účely určení základní částky pokuty.
- 73 V tomto ohledu Komise správně připomíná, že pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 15 bodu 2 nařízení č. 17 a čl. 65, bodu 5 [UO] (Úř. věst. 1998, C 9, s. 3, dále jen „pokyny z roku 1998“) v bodě 1 A prvním pododstavci výslovně stanovily, že Komise musí v rámci posouzení závažnosti protiprávního jednání provést přezkum konkrétního dopadu protiprávního jednání na trh, jeví-li se, že tento dopad je měřitelný. Judikatura dovolávaná žalobkyní v její argumentaci se týká případů, kdy byly použity pokyny z roku 1998 (rozsudky Degussa v. Komise, bod 66 výše, bod 214, a Prym a Prym Consumer v. Komise, bod 67 výše, bod 108).
- 74 V tomto ohledu je třeba uvést, že i když se Komise nemůže od pravidel, které si sama stanovila, odchýlit, ledaže pro to uvede důvody, které jsou v souladu se zásadou rovného zacházení, může naopak tato pravidla pozměnit nebo nahradit jinými. V případě, který spadá do působnosti nových pravidel, jako je tomu v případě sporného protiprávního jednání, které *ratione temporis* spadá do působnosti pokynů, jak vyplývá z jejich bodu 38, nelze Komisi vytýkat, že pro účely určení závažnosti protiprávního jednání neanalyzovala kritérium nestanovené v těchto nových pravidlech, pouze proto, že jeho analýza byla upravena v dřívějších pokynech (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2012, Novácke chemické závody v. Komise, T-352/09, bod 93).
- 75 Žalobkyně však uvádí, že Komise měla provést celkové právní a ekonomické posouzení všech okolností relevantních pro účely určení závažnosti protiprávního jednání a v tomto kontextu měla rovněž analyzovat konkrétní dopady sporného protiprávního jednání na dotčené trhy a z nich pak vycházet při určení základní částky pokuty.
- 76 V tomto ohledu z ustálené judikatury vyplývá, že závažnost protiprávního jednání musí být zjištěna v závislosti na řadě skutečností, jako jsou konkrétní okolnosti případu, jeho kontext a odrazující účinek pokut, a to bez sestavení závazného nebo taxativního výčtu kritérií, ke kterým musí být povinně přihlédnuto (viz rozsudek Raiffeisen Zentralbank Österreich a další v. Komise, bod 69 výše, bod 238, a citovaná judikatura). Skutečnost, že Komise v pokynech upřesnila svůj přístup, pokud jde o posouzení závažnosti protiprávního jednání, totiž nebrání tomu, aby posoudila toto kritérium globálně v závislosti na všech relevantních okolnostech projednávané věci, včetně faktorů, které nejsou výslovně uvedeny v pokynech (výše uvedený rozsudek Raiffeisen Zentralbank Österreich a další v. Komise, bod 69, bod 237).

- 77 Z toho plyne, že Komisi nebylo tím, že pokyny výslovně nestanoví, že pro určení závažnosti protiprávního jednání za účelem stanovení základní částky pokuty bylo třeba provést analýzu skutečného dopadu protiprávního jednání na trh, zabráněno přezkoumat v projednávané věci i tento faktor.
- 78 Žalobce se však nemůže na podporu svých tvrzení směřujících ke zpochybnění částky pokuty, která mu byla uložena za porušení pravidel hospodářské soutěže, spokojit s tvrzením, že Komise měla pro účely posouzení závažnosti protiprávního jednání analyzovat rovněž ten či onen faktor, jehož analýza nebyla upravena v pokynech. Musí vedle toho prokázat, v čem by tato analýza změnila posouzení závažnosti protiprávního jednání provedené Komisí a odůvodnila uložení nižší pokuty.
- 79 Je třeba konstatovat, že to žalobkyně v projednávané věci neprokázala. Její stručná a obecná argumentace v tomto ohledu (viz bod 68 výše) nepřekročila práh pouhých tvrzení. V tomto ohledu je třeba uvést, že žalobkyně výslovně nepředložila argumenty, jimiž údajně mohla v průběhu správního řízení prokázat, že zákazníci na trzích dotčených dohodou neutrpěli újmu z prokazaného provedení této dohody, ani v tomto ohledu nepřipojila žádný důkaz ke spisu.
- 80 Navíc nedoložená tvrzení uváděná žalobkyní nepostačují pro vyloučení možnosti skutečného dopadu sporné dohody na trh. Skutečnost, že zisky zákazníků účastníků dohody v období dotčeném dohodou údajně dosáhly rekordní výše, totiž nevylučuje možnost, že tato dohoda ovlivnila ceny placené těmito zákazníky. Naopak skutečnost, že tito zákazníci z nezávislých důvodů souvisejících s obecnou situací hospodářské konjunktury profitovali v období protiprávního jednání z vysoké návratnosti, je mohla vést k tomu, že se vyznačovali spíše netečností k cenám, jež platili za činidla dotčená dohodou, a nevyužili svou kupní sílu a svou nezávislost na členech dohody k získání výhodnějších cen. Co se kromě toho týče poukazování žalobkyně na častá „podvádění“, je třeba připomenout, že nehledě na případná podvádění, jež při protiprávním jednání tohoto druhu nejsou nikterak neobvyklá, žalobkyně sama přiznává, že sporná protiprávní jednání se v podstatě uskutečnila.
- 81 Dále je třeba uvést, že podle judikatury uvedené v bodě 62 výše není účinek protisoutěžních praktik určujícím kritériem pro posouzení adekvátní výše pokuty. Okolnosti týkající se úmyslného aspektu jednání mohou být důležitější než ty, které se týkají účinků jednání, zejména pokud se jedná o protiprávní jednání, které je ve své podstatě závažné, jako je určování cen a rozdělování trhů, kteréžto skutečnosti se v projednávané věci vyskytují.
- 82 Ze všech těchto úvah vyplývá, že argumentace předložená žalobkyní v rámci této části nepostačuje k prokázání, že je posouzení závažnosti sporného protiprávního jednání Komisí stíženo jakoukoliv nesprávností. Kromě toho je z týchž důvodů a při současném zohlednění obecné poznámky obsažené v bodě 26 výše třeba, vzhledem k případnému výkonu pravomoci Tribunálu v plné jurisdikci, přijmout názor, že tato argumentace žalobkyně neumožňuje dospět k závěru, že základní částka pokuty, která jí byla uložena, určená Komisí v souladu s metodou stanovenou v pokynech, překračuje meze toho, co je přiměřené.
- 83 V důsledku toho je třeba zamítnout též druhou část prvního žalobního důvodu.

K třetí části vycházející z nesprávného posouzení ekonomického významu dotčeného trhu

- 84 Žalobkyně se dovolává rozhodnutí Komise v jiném případě porušení pravidel hospodářské soutěže, kdy Komise přiznala snížení částky pokuty, jelikož se protiprávní jednání týkalo trhu spíše menší velikosti. S odkazem na vyčíslení celkové hodnoty transakcí na trzích dotčených sporným protiprávním jednáním a na jiných trzích v odvětví chemických produktů uvádí, že se v projednávané věci jedná o trhy s nepatrným hospodářským významem. Komisi vytýká, že v rozporu s právem nevzala tento aspekt protiprávního jednání v úvahu pro snížení částky pokuty.

- 85 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle metody určení základní částky pokuty stanovené v pokynech (viz bod 7 výše) se tato částka skládá z procentního podílu hodnoty tržeb uskutečněných v souvislosti s protiprávním jednáním vynásobeného počtem let účasti na protiprávním jednání a zvýšeného o vstupní poplatek, jenž je sám tvořen procentním podílem hodnoty dotčených tržeb.
- 86 Z toho plyne, že jak správně uvádí Komise, metoda použitá v projednávané věci ke stanovení základní částky pokuty téměř samočinně zohledňuje více či méně výrazný hospodářský význam trhu dotčeného protiprávním jednáním v poměru k jiným trhům, jelikož ekonomický význam se nutně projeví objemem tržeb uskutečněných v souvislosti s protiprávním jednáním, a následkem toho více či méně výraznou základní částkou pokuty. Za těchto podmínek se v případě, že byla použita tato metoda, nejeví nikterak nutným přiznat další snížení částky pokuty, aby se zohlednil údajně menší význam trhu dotčeného protiprávním jednáním, a to nezávisle na samotné otázce, zda bylo zohlednění této skutečnosti odůvodněné a vhodné.
- 87 Co se týče předchozího rozhodnutí Komise dovolávaného žalobkyní, jedná se o rozhodnutí Komise ze dne 9. prosince 2004 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 [EHP] (věc COMP/E-2/37.533 – cholinchlorid) (Úř. věst. 2005, L 190, s. 22). Ze skutečnosti, že toto rozhodnutí pochází z roku 2004, plyne, že částky pokut uložených ve zmíněném rozhodnutí byly určeny jinou metodou než tou, kterou stanoví pokyny z roku 2006. Z toho důvodu nelze z tohoto rozhodnutí vyvodit užitečné poučení pro legalitu a přiměřenost pokuty uložené žalobkyni v projednávané věci. V každém případě je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury neslouží předchozí rozhodovací praxe Komise jako právní rámec pro stanovení pokut v oblasti hospodářské soutěže (rozsudky Soudního dvora ze dne 21. září 2006, JCB Service v. Komise, C-167/04 P, Sb. rozh. s. I-8935, bod 205, a ze dne 24. září 2009, Erste Group Bank a další v. Komise, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P a C-137/07 P, Sb. rozh. s. I-8681, bod 233).
- 88 Ostatně je třeba uvést, že jak správně připomíná Komise Tribunál ve svém rozsudku ze dne 8. července 2004, Mannesmannröhren-Werke v. Komise (T-44/00, Sb. rozh. s. II-2223, bod 229), výslovně odmítl tezi, že pokuty musí být stanoveny přímo podle velikosti dotčeného trhu. Tribunál uvedl, že tento činitel představuje pouze jednu z relevantních skutečností a že v souladu s relevantními ustanoveními, jak jsou vykládána judikatury, musí být pokuta uložena podniku z důvodu protiprávního jednání v oblasti hospodářské soutěže úměrná protiprávnímu jednání posouzenému jako celek, při zohlednění zejména jeho závažnosti, kterou je, jak se uvádí v judikatuře citované v bodě 76 výše, třeba posoudit na základě velkého množství skutečností.
- 89 Žalobkyně se na podporu svých tvrzení opětovně dovolává rozsudku Groupe Danone v. Komise, bod 70 výše (bod 191). V tomto rozsudku se přitom uvádí, že absolutní hodnota dotčeného prodeje je rovněž relevantním ukazatelem závažnosti protiprávního jednání, neboť věrně odráží hospodářský význam transakcí, které mají být protiprávním jednáním vyloučeny z běžné hospodářské soutěže. Tato úvaha nejenže nikterak nepodporuje argumentaci předloženou žalobkyní v rámci této části žalobního důvodu, ale navíc potvrzuje přiměřenost metody podané v pokynech pro stanovení základní částky pokuty na základě hodnoty tržeb uskutečněných v souvislosti s protiprávním jednáním.
- 90 Vzhledem ke všem těmto úvahám je třeba dospět k závěru, že Komisi nelze vytýkat, že v projednávané věci nesnížila částku pokuty, jež měla být uložena žalobkyni, vypočítané metodou stanovenou v pokynech, k zohlednění údajně menšího hospodářského významu trhů dotčených sporným protiprávním jednáním. Navíc vzhledem k pravomoci v plné jurisdikci, jež je přiznána Tribunálu v oblasti pokut, je třeba mít za to, že v argumentaci předložené žalobkyní v rámci této části nic neumožňuje dospět k závěru, že částka pokuty, jak byla stanovena v napadeném rozhodnutí, nepřekračuje meze toho, co je přiměřené. Je proto třeba zamítnout i třetí část.

Ke čtvrté části, vycházející z nesprávného posouzení relativní závažnosti účasti žalobkyně na protiprávním jednání

- 91 Žalobkyně připomíná, že jestliže se protiprávního jednání dopustilo několik podniků, je třeba zkoumat relativní závažnost účasti každého z nich. V projednávané věci však existuje několik skutečností známých Komisi, které prokazují, že účast žalobkyně na protiprávním jednání měla minimální význam. Zprv bylo protiprávní jednání zahájeno a prováděno z iniciativy jiného podniku, tj. společnosti Almamet. Žalobkyně se sice podílela na dohodě, ale nebyla jejím vůdčím účastníkem. Za druhé je z hlediska obratu dotčeného touto dohodou, zohledněného pro účely určení částky pokuty, nejmenším účastníkem dohody. Navíc byla ostatními účastníky dohody přinucena odebrat hořčík od jiného podniku, který byl účastníkem dohody, tedy skupiny Ecka. Z toho vyplývá, že žalobkyně byla pouze nevýznamným účastníkem dohody, na něhož ostatní účastníci vykonávali při schůzkách ekonomický nátlak. Konečně zatřetí žalobkyně uvádí, že z hlediska celkové velikosti představuje podnik mnohem menší, než je většina ostatních účastníků dohody. Podle ní měly být v napadeném rozhodnutí všechny tyto skutečnosti vzaty na zřetel ke zmírnění závažnosti její účasti na protiprávním jednání a vést tak ke snížení základní částky pokuty stanovené v jejím případě.
- 92 Vzhledem k této argumentaci je třeba především uvést, že z ustálené judikatury vyplývá že, jak tvrdí žalobkyně, pokud bylo protiprávní jednání spácháno několika podniky, je v rámci určení výše pokut třeba zkoumat relativní závažnost účasti každého z nich, což znamená zejména určit, jakou úlohu sehrávaly jednotlivé podniky v rámci protiprávního jednání po dobu, kdy se na něm podílely. Tento závěr je logickým důsledkem zásady personalitě trestů a sankcí, podle níž lze podnik potrestat pouze za skutky, které jsou mu individuálně vytýkány, což je zásada použitelná na veškerá správní řízení, jež mohou vést k uložení sankcí na základě pravidel hospodářské soutěže obsažených v unijním právu (viz rozsudek *Groupe Danone v. Komise*, bod 70 výše, body 277 a 278, a citovaná judikatura).
- 93 Jak však správně uvádí Komise, pokyny právě v zájmu dodržení těchto zásad stanoví, v odstavcích 28 a 29, možnost úpravy základní částky pokuty v závislosti na okolnostech, a to buď přitěžujících, nebo polehčujících, které svědčí ve prospěch či v neprospěch každého z dotčených podniků. Na metodě, kterou Komise zvolila v pokynech, spočívající ve stanovení téhož procentního podílu tržeb uskutečněných v souvislosti s protiprávním jednáním pro všechny účastníky protiprávního jednání pro účely určení základní částky pokuty, jakož i případné úpravě základní částky takto určené pro každého z účastníků směrem vzhůru či dolů v závislosti na přitěžujících nebo polehčujících okolnostech, které se jej týkají, k zohlednění relativní závažnosti jeho účasti na dohodě, není ostatně nic, co by bylo hodno kritiky (v tomto smyslu viz rozsudky Tribunálu ze dne 8. října 2008, *Carbone-Lorraine v. Komise*, T-73/04, Sb. rozh. s. II-2661, bod 100, a rozsudek *Novácke chemické závody v. Komise*, bod 74 výše, bod 58).
- 94 Je však důležité zkoumat, zda údajné skutečnosti tvrzené žalobkyní v rámci její argumentace týkající se této části žalobního důvodu opravňují k tomu, aby jí byla uložena nižší částka pokuty než ta, jež jí byla uložena v napadeném rozhodnutí. V konečném důsledku nerozhoduje, zda mělo takovéto snížení částky pokuty uložené žalobkyni vyplývat v jejím případě ze snížení základní částky pokuty, anebo z uznání jí se týkající polehčující okolnosti.
- 95 Co se především týče údajné role společnosti Almamet, návodce protiprávního jednání, je třeba uvést, že podle bodu 28 poslední odrážky pokynů vedoucí úloha při protiprávním jednání nebo podněcování k němu představuje přitěžující okolnost, jež může odůvodnit zvýšení základní částky pokuty. Jinými slovy by dotyčné tvrzení žalobkyně, pokud by se prokázalo, odůvodňovalo zvýšení základní částky pokuty pro společnost Almamet, spíše než snížení zmíněné částky pro žalobkyni. Toto zjištění však nepostačuje k tomu, aby bylo možno bez dalšího odmítnout výtku žalobkyně jako neúčinnou. Podle okolností každé věci může totiž nejvhodnější prostředek k nápravě nerovnosti v zacházení s různými účastníky protiprávního jednání vycházející ze skutečnosti, že závažnost protiprávního jednání jedněch účastníků protiprávního jednání byla vzhledem k závažnosti

protiprávního jednání druhých účastníků protiprávního jednání podhodnocena, spočívat ve snížení částky pokuty uložené posledně uvedeným účastníkům protiprávního jednání (v tomto smyslu viz rozsudek Novácke chemické závody v. Komise, bod 74 výše, body 55 a 56, a citovaná judikatura).

- 96 Ač není nutné klást si otázku, zda se judikatura citovaná v předchozím bodě může uplatnit v případě žalobkyně, je třeba tuto výtku zamítnout jako v každém případě neopodstatněnou.
- 97 Na podporu svého tvrzení, podle něhož byla společnost Almamet návodcem kartelové dohody, žalobkyně uvádí pouze to, že takřka všechny schůzky dohody byly pořádány tímto podnikem. Žalobkyně v tomto ohledu odkazuje na body 64 a 67 napadeného rozhodnutí, podle nichž se první dvě schůzky kartelové dohody konaly v prostorách společnosti Almamet a byly zorganizovány odpovědným pracovníkem této společnosti.
- 98 Předně je třeba uvést, že z těchto dvou bodů odůvodnění napadeného rozhodnutí o práškovém karbidu vápenatém sice skutečně vyplývá, že se schůzky, které byly pořádány ve dnech 22. dubna a 7. září 2004 o práškovém karbidu vápenatém, konaly v prostorách společnosti Almamet, ale naopak je nepřesné tvrdit, že všechny schůzky dohody byly organizovány tímto posledně uvedeným podnikem.
- 99 Z bodu 69 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že během schůzky konané dne 7. září 2004 se účastníci včetně žalobkyně rozhodli pořádat obdobné schůzky pravidelně a střídát se v jejich přípravě. V bodech 70 až 89 napadeného rozhodnutí se dále upozorňuje na devět dalších schůzek o práškovém karbidu vápenatém organizovaných různými účastníky kartelové dohody. V bodě 78 odůvodnění napadeného rozhodnutí se uvádí, aniž to žalobkyně zpochybňuje, že žalobkyně sama organizovala sedmou schůzku, jež se konala dne 22. listopadu 2005 ve Vídni (Rakousko). Navíc podle bodu 90 odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo na deváté a poslední schůzce o témže produktu rozhodnuto, že žalobkyně zorganizuje novou schůzku (později zrušenou, jak vyplývá z bodu 91 odůvodnění téhož rozhodnutí), která se měla konat ve Vídni dne 9. ledna 2007. Žalobkyně již za tímto účelem zarezervovala hotel.
- 100 Pokud jde o granulovaný karbid vápenatý, Komise v bodě 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že se první schůzka uskutečnila dne 7. dubna 2004 v jednom hotelu ve Slovinsku a byla uspořádána společností TDR-Metalurgija d.d. Žalobkyně a Novácke chemické závody a.s. byly jedinými dalšími dvěma společnostmi, které se jí zúčastnily. V bodě 99 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise odkazuje na dvě další schůzky v Bratislavě (Slovensko) mezi týmiž třemi výrobci tohoto výrobku. Komise však dodává, že otázky týkající se granulovaného karbidu vápenatého byly rovněž projednávány buď v rámci schůzek týkajících se práškového karbidu vápenatého, nebo při zvláštních schůzkách představujících jejich prodloužení (viz body 101 a 108 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 101 Co se týče schůzek části dohody, týkající se hořčíku, které se žalobkyně nezúčastnila, Komise v bodě 115 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že se tyto tři podniky, které se zúčastnily uvedených schůzek, mezi nimiž byl i Almamet, střídavě staraly o jejich organizaci a nesly odpovídající náklady.
- 102 Co se týče argumentu, že společnost Almamet byla organizátorem nebo návodcem protiprávního jednání, jelikož uspořádala první dvě schůzky, je třeba připomenout, že Tribunál měl již příležitost analyzovat a zamítnout obdobný argument ve svém rozsudku Novácke chemické závody v. Komise, bod 74 výše (body 77 až 79), týkajícím se žaloby proti napadeným rozhodnutím, podané jiným účastníkem téže dohody.
- 103 Podle konstatování Tribunálu z bodu 54 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že podle Komise měla dohoda týkající se práškového karbidu vápenatého původ v negativním vývoji ceny tohoto výrobku trvajícím od začátku dvacátého prvního století, společně se zvýšením nákladů na výrobu a snížením poptávky. Podle bodu 104 odůvodnění napadeného rozhodnutí přetrvával na trhu

s granulovaným karbidem vápenatým srovnatelný pocit. V posledně uvedeném bodě odůvodnění je citován „zaměstnanec Akzo Nobel“, který údajně tvrdil, že všem dodavatelům dotčeného produktu „se zvýšení ceny jeví jako nezbytná“. Pokud jde o hořčík, který je rovněž určen pro ocelářský průmysl a je nahraditelný práškovým karbidem vápenatým, Komise v bodě 113 odůvodnění napadeného rozhodnutí uznává, že poptávka po tomto výrobku se zvyšuje, ale dodává, a žalobkyně jí neodporuje, že „si dodavatelé rovněž byli vědomi zvýšení tržní síly svých zákazníků“ a byli také pod stále silnějším tlakem způsobeným vstupem nových čínských konkurentů na trh.

- 104 Tribunál vyjádřil názor, že v tomto kontextu není příliš důležité vědět, kdo se chopil iniciativy uspořádat první schůzku, jelikož tato iniciativa pouze vyjadřuje společné pocity více výrobců dotčeného výrobku. Odmítl tudíž argument, podle něhož Komise nesprávně opomenula konstatovat přitěžující okolnost ohledně určitých dalších účastníků, mezi nimi i společnosti Almamet, jelikož byly organizátory nebo návodci protiprávního jednání.
- 105 Tyto úvahy, nikterak nezpochybněné argumentací předloženou žalobkyní, umožňují jako neopodstatněnou zamítnout též odpovídající výtku, kterou vznesla v rámci této věci.
- 106 Zadržé tvrzení žalobkyně, že byla nejméně významným účastníkem dohody z hlediska významu obratu uskutečněného prodejem produktů dotčených zmíněnou dohodou, je dostatečně zohledněna v rámci metody výpočtu základní částky přijaté v pokynech, která spočívá ve výpočtu zmíněné částky na základě hodnoty tržeb uskutečněných v souvislosti s protiprávním jednáním. Je zřejmé, že nižší obrat na dotčeném trhu implikuje stanovení nižší základní částky.
- 107 Co se týče argumentu, podle něhož byla žalobkyně „nevýznamným účastníkem“ dohody, je třeba uvést, že „výlučně pasivní nebo následovnická role“ podniku při protiprávním jednání byla výslovně stanovena jako polehčující okolnost v bodě 3 první odrážce pokynů z roku 1998, ale nebyla zařazena do demonstrativního výčtu polehčujících okolností obsaženého v bodě 29 pokynů.
- 108 V každém případě, žalobkyně nesplňovala podmínky pro uznání takovéto polehčující okolnosti, za předpokladu, že by to bývalo možné na základě pokynů. Jak rozhodl Tribunál ve svém rozsudku ze dne 9. července 2003, *Cheil Jedang v. Komise* (T-220/00, Recueil, s. II-2473, body 167 et 168), takováto pasivní nebo následovnická role při protiprávním jednání předpokládá zaujetí „rezervovaného postoje“ dotčným podnikem, tedy neexistenci aktivní účasti při vypracování protisoutěžní dohody nebo protisoutěžních dohod. V rámci skutečností, které mohou odhalit pasivní roli podniku v kartelové dohodě, lze zohlednit jeho výrazně méně častou účast na setkáních ve srovnání s běžnými účastníky kartelové dohody, jakož i jeho opožděný vstup na trh, který je předmětem protiprávního jednání, bez ohledu na dobu trvání jeho účasti na protiprávním jednání, nebo také existenci výslovných prohlášení učiněných v tomto smyslu zástupci ostatních podniků, které se protiprávního jednání účastnily.
- 109 V projednávané věci se však žalobkyně podílela na všech schůzkách dohody týkajících se obou produktů, které uváděla na trh, tj. práškového a granulovaného karbidu vápenatého (viz body 64 až 88, 98 a 99 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Dokonce zorganizovala jednu ze schůzek a přijala odpovědnost za zorganizování další schůzky (viz bod 99 výše). Navíc z napadeného rozhodnutí vyplývá, že přínos žalobkyně na schůzkách, kterých se zúčastnila, byl srovnatelný s přínosem ostatních účastníků. Z výše uvedených bodů odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž vyplývá, že se účastníci jednotlivých schůzek navzájem informovali o objemech prodeje a že byla následně aktualizována tabulka rozdělení trhu. Kromě toho se diskutovalo o cenách, které mají být uplatněny, a příležitostně bylo rozhodnuto o zvýšení cen (viz například body 67 a 68 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Z bodu 83 odůvodnění napadeného rozhodnutí ostatně vyplývá, že jiný člen kartelu, který se nemohl zúčastnit schůzky dne 25. dubna 2006, předem sdělil žalobkyni údaje, jež se jej týkaly, aby je na této schůzce předala členům kartelu. Nic tedy nedovoluje učinit závěr, že jednání žalobkyně bylo pasivní a že její úloha v protiprávním jednání byla „nevýznamná“ nebo – obecněji řečeno – odlišná od role, již přijali ostatní účastníci.

- 110 Co se konečně týče tvrzení žalobkyně, že byla ostatními účastníky dohody „přinucena“ odebrat hořík od jiného účastníka protiprávního jednání, nemůže taková skutečnost, i kdyby odpovídala pravdě, v negativním smyslu ovlivnit relativní závažnost její účasti na protiprávním jednání, nehledě k tomu, že žalobkyně nevysvětluje, jak a jakými prostředky jí mohli ostatní účastníci dohody takovouto povinnost vnutit. Jak ostatně správně připomíná Komise, Tribunál již dříve rozhodl, že podnik, na který je vykonáván nátlak, aby se připojil k dohodě, o tom může uvědomit příslušné orgány a k dohodě se nepřipojit, a tudíž se nemůže tohoto nátlaku dovolávat za účelem snížení částky pokuty, která mu byla uložena (rozsudek Tribunálu ze dne 29. dubna 2004, Tokai Carbon a další v. Komise, T-236/01, T-239/01, T-244/01 à T-246/01, T-251/01 et T-252/01, Recueil, s. II-1181, bod 344).
- 111 Zatřetí argument žalobkyně, vycházející z toho, že je vzhledem ke své celkové velikosti menším podnikem než většina ostatních účastníků kartelové dohody, také nemůže obstát. Je třeba zaprvé uvést, že skutečnost, že odstavec 30 pokynů naznačuje, že Komise bude věnovat zvláštní pozornost potřebě zajistit, aby pokuty měly dostatečně odrazující účinek, a může proto zvýšit pokutu ukládanou podnikům, které mají zvláště vysoký obrát přesahující tržby za zboží a služby, jichž se dané protiprávní jednání týká, je obzvláště významná. Dále je třeba uvést, že Komise může podle bodu 35 pokynů za mimořádných okolností, ve zvláštním sociálním a ekonomickém kontextu, na návrh zohlednit platební neschopnost podniku. Pokyny tak za určitých stanovených podmínek skýtají možnost vzít při určování části pokuty v úvahu celkovou značnou velikost podniku, který se podílel na protiprávním jednání, nebo naopak jeho sníženou platební schopnost v takovéto situaci.
- 112 Mimo tyto možnosti nemá podnik nárok na snížení částky pokuty, která mu byla uložena, pouze proto, že jeho celková velikost je mnohem méně výrazná, než velikost ostatních účastníků téhož protiprávního jednání. Ve svém rozsudku ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Sb. rozh. s. I-5425, bod 312), totiž Soudní dvůr rozhodl, že Komise není povinna při určování částky pokut v závislosti na závažnosti a době trvání dotčeného protiprávního jednání zajistit – v případě, že jsou pokuty ukládány několika podnikům, jež se účastnily téhož protiprávního jednání –, aby konečné částky pokut uložených dotčeným podnikům, zohledňovaly veškeré rozdíly mezi nimi, co se týče jejich celkového obrátu.
- 113 Jelikož se žalobkyně ohledně snížení základní částky pokuty, která jí byla uložena, omezila na to, že se dovolávala své údajně méně výrazné velikosti, než byla velikost ostatních účastníků téže dohody, je třeba odmítnout posledně uvedený argument, a tedy i čtvrtou část tohoto žalobního důvodu jako celek. Kromě toho je ze stejných důvodů a taktéž při zohlednění obecné poznámky obsažené v bodě 26 výše vzhledem k případnému výkonu pravomoci Tribunálu v plné jurisdikci třeba konstatovat, že tato argumentace žalobkyně neumožňuje závěr, že základní částka pokuty, která jí byla uložena, určená Komisí v souladu s metodou stanovenou v pokynech, by byla nepřiměřeně vysoká.

K páté části vycházející z toho, že Komise nevezala na zřetel skutečnost, že se žalobkyně nezúčastnila určitých částí protiprávního jednání

- 114 Žalobkyně připomíná, že Komise měla v napadeném rozhodnutí za to, že dotčené dohody a jednání ve vzájemné shodě zakládaly jediné a trvající protiprávní jednání. Na protiprávním jednání se však, jak přiznala sama Komise, podílela pouze u dvou ze tří dotčených produktů, tzn. práškového a granulovaného karbidu vápenatého. Judikatura požaduje, aby byla tato částečná účast vzata v úvahu při posouzení závažnosti protiprávního jednání a určení výše pokuty, což Komise v projednávané věci nečinila. Podle žalobkyně měla Komise v jejím případě snížit základní částku pokuty, aby byla zohledněna skutečnost, že se na protiprávním jednání podílela pouze u dvou ze tří dotčených produktů. Stanovení téže základní částky pro všechny podniky, které se podílely na protiprávním jednání, je ostatně protiprávní, jelikož základní částka pokuty ukládané každému účastníku protiprávního jednání by měla přihlídnout k rozdílům v rozsahu účasti každého z nich na protiprávním jednání, a v důsledku toho k závažnosti protiprávního jednání, jež jim lze připisovat.

- 115 Skutečnost, že se podnik nepodílel na všech jednáních, jež vedla ke vzniku dohody, není sice relevantní pro prokázání existence jeho protiprávního jednání, avšak tuto skutečnost je naopak třeba zohlednit při posouzení závažnosti protiprávního jednání, popřípadě určení výše pokuty (rozsudek Soudního dvora ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další v. Komise, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Sb. rozh. s. I-123, bod 86).
- 116 Je třeba konstatovat, že metodika určení pokuty obsažená v pokynech a shrnutá v bodě 7 výše plně vyhovuje podmínkám této judikatury. Jak totiž v podstatě uvedla Komise v bodě 296 odůvodnění napadeného rozhodnutí, základní částka pokuty se určí na základě tržeb dosažených dotčeným podnikem v souvislosti s protiprávním jednáním, což znamená, že se zohlední pouze tržby z produktů, u nichž se dotčený podnik podílel na protiprávním jednání. Konkrétně v případě žalobkyně byly zohledněny, jak potvrzuje bod 288 odůvodnění napadeného rozhodnutí, pouze tržby, jichž dosáhla z prodeje práškového a granulovaného karbidu vápenatého.
- 117 Ostatně tvrzení žalobkyně, že byla stanovena tatáž základní částka pro všechny podniky, které se podílely na protiprávním jednání, je nepřesné. Tato částka je pro každý podnik určena na základě tržeb, které sám uskutečnil v souvislosti s protiprávním jednáním. Proto je pro každého účastníka protiprávního jednání určena jiná základní částka. Bod 308 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který obsahuje tabulku, v níž jsou uvedeny základní částky pokut určených pro každý z podniků, které se podílely na sporném protiprávním jednání, ostatně potvrzuje, že tomu tak v projednávané věci skutečně bylo.
- 118 Z toho vyplývá, že pátá část projednávaného žalobního důvodu je neopodstatněná a musí být zamítnuta. Kromě toho je též vzhledem k obecné poznámce obsažené v bodě 26 výše třeba konstatovat, že s přihlédnutím k případnému výkonu pravomoci Tribunálu v plné jurisdikci tato argumentace žalobkyně neumožňuje závěr, že základní částka pokuty, která jí byla uložena, určená Komisí v souladu s metodou stanovenou v pokynech, je nepřiměřeně vysoká.
- K šesté části, vycházející z nesprávného právního posouzení a z porušení povinnosti uvést odůvodnění, co se týče určení vstupního poplatku
- 119 Žalobkyně především uvádí porušení povinnosti uvést odůvodnění, jelikož Komise dostatečně neodůvodnila procentní podíl ve výši 17 % použitelný pro určení vstupního poplatku. Má za to, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, jak je vymezena v judikatuře, jelikož použila stereotypní vzorce a nevyjádřila se k určujícímu aspektu pro stanovení vstupního poplatku, tzn. odrazujícím účinku připomínanému v bodě 25 pokynů, jakož i k důvodům, které vedly ke stanovení 17 % podílu nezbytného k dosažení požadovaného odrazujícího účinku.
- 120 Rozsah povinnosti uvést odůvodnění vyplývající z článku 253 ES byl připomenut v bodech 28 až 30 výše. Pokud jde konkrétně o rozsah povinnosti odůvodnění v souvislosti se stanovením částky pokuty uložené za porušení pravidel hospodářské soutěže, z ustálené judikatury vyplývá, že podstatné formální náležitosti, které tato povinnost odůvodnění představuje, jsou splněny, jestliže Komise uvede ve svém rozhodnutí posuzované skutečnosti, které jí umožnily určit závažnost a dobu trvání protiprávního jednání, jakož i posuzované skutečnosti, které za tímto účelem zohlednila podle orientačních pravidel obsažených v jejích pokynech (viz rozsudek Tribunálu ze dne 6. prosince 2005, Brouwerij Haacht v. Komise, T-48/02, Sb. rozh. s. II-5259, bod 46, a citovaná judikatura).
- 121 V projednávané věci, v bodech 291 a násl. napadeného rozhodnutí, Komise pod nadpisem „Určení základní částky pokuty“ uvedla skutečnosti, které zohlednila pro stanovení základní částky pokuty ukládané každému z účastníků protiprávního jednání, včetně vstupního poplatku. Zejména v bodech 292 až 296 napadeného rozhodnutí analyzovala závažnost protiprávního jednání a měla zejména za to (bod 294 odůvodnění), že protiprávní jednání, jako je to, o které se jedná v projednávané věci, „patří svou povahou k nejzávažnějším omezením hospodářské soutěže“.

V bodech 297 a 298 napadeného rozhodnutí pojednávala o kumulovaném podílu účastníků protiprávního jednání na trhu (viz rovněž body 28 à 34 výše). Konečně v bodech 299 a 300 napadeného rozhodnutí pojednávala o zeměpisném rozsahu dohody, jež je zmiňován v bodě 1 výše, a o skutečnosti, že protiprávní dohody „byly obecně prováděny a jejich provádění bylo kontrolováno“.

- 122 Po těchto úvahách Komise vyvodila v bodě 301 odůvodnění napadeného rozhodnutí důsledky, co se týče stanovení procentního podílu použitelného pro určení základní částky pokuty. Ohledně procentního podílu použitelného pro určení vstupního poplatku uvedla v bodě 306 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla toto: „Vzhledem ke zvláštním okolnostem věci a vzhledem k výše zkoumaným kritériím týkajícím se povahy protiprávního jednání a zeměpisného rozsahu protiprávního jednání musí použitelný procentní podíl pro dodatečnou částku činit 17 %“.
- 123 Z toho plyne, že na rozdíl od toho, co uvádí žalobkyně, Komise v napadeném rozhodnutí uvedla dostatečné odůvodnění k ospravedlnění své volby procentního podílu ve výši 17 % pro účely určení vstupního poplatku. Neomezila se na „stereotypní vzorce“, ale odkázala na již dříve vyjádřené úvahy týkající se závažnosti protiprávního jednání (body odůvodnění 292 až 296), podle nichž se jednalo o protiprávní jednání náležející svou povahou k nejzávažnějším, jakož i úvahy týkající se zeměpisného rozsahu protiprávního jednání. Použitá kritéria byla tedy uvedena s dostatečnou přesností, a tudíž je třeba výtku vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění zamítnout.
- 124 Zadruhé žalobkyně uvádí, že pokud by Komise bývala provedla správné posouzení, byla by musela zohlednit její argumenty předložené v průběhu správního řízení, a tak dospět ke stanovení nižšího vstupního poplatku, ne-li vůbec upustit od zahrnutí takového poplatku do základní částky pokuty, jež jí měla být uložena. V tomto ohledu žalobkyně připomíná vytvoření vnitřního vzdělávacího programu ohledně porušení soutěžního práva, jakož i krizovou situaci, v níž se nacházela v období, kdy docházelo k protiprávnímu jednání. Navíc zdůrazňuje, že byla jediným podnikem, který se účastnil protiprávního jednání a vyjádřil nad touto účastí lítost.
- 125 Vzhledem k této argumentaci je především třeba uvést, že podle znění samotného bodu 25 pokynů Komise „připočte základní částku“ ke vstupnímu poplatku. Jinými slovy na rozdíl od toho, co uvádí žalobkyně, úkolem Komise nebylo rozhodnout, zda má či nemá vstupní poplatek zahrnout do základní částky pokuty, jež jí měla být uložena. Metoda vymezená v pokynech, jíž se Komise přidržela, stanoví zahrnutí této sumy do základní částky.
- 126 Dále z bodů 324 a 329 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise zohlednila tvrzení žalobkyně, týkající se zavedení interního vzdělávacího programu, i skutečnost, že se v období protiprávního jednání nacházela v krizové situaci, v rámci přezkumu případných polehčujících okolností, jež bylo třeba vzít v úvahu ohledně každého účastníka kartelové dohody.
- 127 V souvislosti s tím je třeba připomenout, že částka uvedená v bodě 25 pokynů je součástí základní částky pokuty, která, jak vyplývá z bodu 19 týchž pokynů, musí zrcadlit závažnost protiprávního jednání, a nikoli závažnost týkající se účasti každého z dotyčných podniků na protiprávním jednání. Podle judikatury musí být tato posledně zmíněná otázka přezkoumána v rámci případného zohlednění přitěžujících nebo polehčujících okolností. Komise tak může stanovit procentní podíl hodnoty tržeb podle bodu 25 pokynů, ostatně stejně jako procentní podíl podle bodu 21 týchž pokynů, ve stejné výši pro všechny účastníky kartelové dohody (viz rozsudek Novácke chemické závody v. Komise, bod 74 výše, bod 58, a citovaná judikatura).
- 128 Z toho plyne, že Komisi nelze vytýkat nesprávné právní posouzení či porušení vlastních pokynů, jelikož pro účely určení vstupního poplatku ohledně žalobkyně nestanovila procentní podíl hodnoty tržeb ve výši nepřesahující 17 %, při zohlednění údajných zvláštních okolností jejího případu, jako jsou ty, jež jsou shrnuty v bodě 124 výše. Tyto okolnosti musely být přezkoumány v rámci přezkumu případných polehčujících okolností ve prospěch žalobkyně, a jak již bylo uvedeno v bodě 126 výše, dvě z nich jsou v této souvislosti uváděny v napadeném rozhodnutí.

- 129 Komise sice ohledně žalobkyně neuznala žádnou polehčující okolnost. Otázka, zda je toto posouzení nesprávné, jelikož výše uvedená tvrzení žalobkyně odůvodňovala uznání takovýchto okolností, musí však být analyzována v rámci druhého žalobního důvodu, jímž žalobkyně vytýká Komisi nesprávné právní posouzení právě z tohoto důvodu. V rámci argumentace předložené na podporu tohoto žalobního důvodu žalobkyně ostatně tato tvrzení opakuje a rozšiřuje.
- 130 Zatřetí žalobkyně Komisi vytýká porušení zásady rovného zacházení a zásady proporcionality, jelikož stanovila „týž [vstupní poplatek] pro všechny podniky, které se podílely na protiprávním jednání“. Jednak uvádí, že potřeba odrazení je větší vůči podnikům, které se již v minulosti opakovaně podílely na dohodách, jako je tomu v případě určitých účastníků sporné dohody, v projednávané věci společností Akzo Nobel a Degussa AG. Co se týče jí, nikdy jí v minulosti nebylo určeno rozhodnutí Komise pro porušení článku 81 ES. Zejména z tohoto důvodu měla zásada rovného zacházení a zásada proporcionality vést Komisi k tomu, aby v jejím případě stanovila mnohem nižší vstupní poplatek, než v případě společností Akzo Nobel a Degussa. Dále tvrdí, že pro účely určení vstupního poplatku musí být zohledněna rovněž relativní velikost různých podniků, které se podílely na protiprávním jednání. Zejména judikatura přiznává relevanci celkového obratu podniku pro určení finanční schopnosti členů kartelu. Velikost žalobkyně a její celkový obrat však představovaly pouze zlomek celkového obratu ostatních podniků, které se podílely na protiprávním jednání, zejména obratu společností Akzo Nobel a Degussa. Komise při určení vstupního poplatku tento významný rozdíl nezohlednila. Správné posouzení ji mělo vést ke stanovení procentního podílu žalobkyně, který by byl mnohem nižší než 17 %.
- 131 Ani tyto argumenty však nemohou obstát. Především je třeba upřesnit, že na rozdíl od toho, co uvádí žalobkyně, Komise nestanovila týž vstupní poplatek pro každého z účastníků dohody. Pro všechny účastníky sice stanovila týž procentní podíl (17 %) pro výpočet zmíněného poplatku. Jelikož však zmíněná částka nazývaná „vstupní poplatek“ spočívá v procentním podílu hodnoty tržeb uskutečněných v souvislosti s protiprávním jednáním každého účastníka dohody, je v případě každého z nich jiná, v závislosti na rozdílu v hodnotě tržeb, jichž dosáhli (rozsudek Novácke chemické závody v. Komise, bod 74 výše, bod 58).
- 132 Co se dále týče opakování protiprávního jednání společností Akzo Nobel a Degussa, je třeba uvést, že úvahy uvedené v bodě 127 výše odůvodňují též skutečnost, že přitěžující okolnosti (jako například opakování protiprávního jednání), které je třeba zohlednit u toho či onoho účastníka protiprávního jednání, jsou brány na zřetel v pozdější fázi určování výše pokuty, po stanovení základní částky, jejíž součástí je vstupní poplatek. Jak totiž bylo uvedeno v bodě 7 výše, pokyny Komise stanoví zejména úpravu základní částky směrem nahoru k zohlednění přitěžujících okolností. Opakování protiprávního jednání je zahrnuto do přitěžujících okolností příkladmo uvedených v bodě 28 první odrážce pokynů.
- 133 V projednávané věci tak Komise, jak vyplývá z bodů 309 a 310 odůvodnění napadeného rozhodnutí, tuto přitěžující okolnost skutečně vzala u společností Akzo Nobel a Degussa na zřetel a k zohlednění této okolnosti zvýšila v jejich případě základní částku pokuty o 100 %, respektive o 50 %.
- 134 Proto nelze přijmout argument žalobkyně, podle něhož měl být pro výpočet vstupního poplatku v jejím případě použit nižší procentní podíl než podíl použitý pro ostatní účastníky dohody, zejména pak pro oba výše uvedené podniky, které se dopustily recidivy.
- 135 Konečně je z důvodů uvedených v bodech 111 až 113 výše třeba dospět k závěru, že ani údajné rozdíly ve velikosti a celkovém obratu žalobkyně a ostatních účastníků dohody za předpokladu, že by byly prokázány, neukládají pro účely určení vstupního poplatku zvolení nižšího procentního podílu v případě žalobkyně.
- 136 Vzhledem k veškerým předcházejícím úvahám je třeba šestou část projednávaného žalobního důvodu zamítnout. Kromě toho je při zohlednění obecné poznámky obsažené v bodě 26 výše třeba přijmout názor, že vzhledem k případnému výkonu pravomoci Tribunálu v plné jurisdikci tato argumentace

žalobkyně neumožňuje dospět k závěru, že základní částka pokuty, která jí byla uložena, určená Komisí v souladu s metodou stanovenou v pokynech, přesahuje přiměřenou mez. V důsledku toho musí být první žalobní důvod zamítnut v plném rozsahu.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z toho, že Komise protiprávně nevzala na zřetel polehčující okolnosti ve prospěch žalobkyně

- 137 Žalobkyně uvádí, že je napadené rozhodnutí stíženo protiprávností, jelikož Komise nezohlednila polehčující okolnosti svědčící v její prospěch. Tento žalobní důvod se dělí na pět částí, které vycházejí zaprvé z neprovedení sporných dohod a neexistence obohacení žalobkyně, jakož i z neexistence újmy vzniklé spotřebitelům, zadruhé z nezohlednění účinné spolupráce žalobkyně, zatřetí z nevzetí na zřetel přiznání a lítosti žalobkyně, začtvrté z nevzetí na zřetel opatření zavedených žalobkyní k dosažení stavu, který je v souladu s právem, a zapáté z nevzetí na zřetel krizové situace, v níž se nachází odvětví výroby karbidu vápenatého i samotná žalobkyně.

Úvodní poznámky

- 138 Jak již bylo uvedeno v bodě 92 výše, v případě, že se protiprávního jednání dopustilo více podniků, je třeba v rámci určení výše pokut zkoumat relativní závažnost účasti každého z nich.
- 139 V souladu s těmito zásadami pokyny v bodě 29 stanoví úpravu základní částky pokuty v závislosti na některých polehčujících okolnostech specifických pro každý dotčený podnik. Tento bod zvláště uvádí demonstrativní seznam polehčujících okolností, které mohou být zohledněny. Vzetí na zřetel jiných okolností neobsažených v demonstrativním seznamu uvedeném v bodě 29 pokynů pro účely snížení částky pokuty však není vyloučeno, jestliže mohou zmírnit závažnost relativní účasti dotčené osoby nebo jiného subjektu na protiprávním jednání (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2012, Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver v. Komise, T-400/09, bod 61).
- 140 Tyto úvodní poznámky je třeba vzít v úvahu při analýze různých částí tohoto žalobního důvodu.

K první části, vycházející z neprovedení sporných dohod, obohacení žalobkyně a újmy způsobené spotřebitelům

- 141 V rámci první části žalobkyně v podstatě opakuje argumenty shrnuté v bodech 66 až 68 výše, které podle ní prokazují, že sporné dohody byly provedeny pouze částečně a že protiprávní jednání nemělo žádný dopad na trh, nezpůsobilo újmu zákazníkům, ani neumožnilo účastníkům dosáhnout neoprávněného zisku. Má za to, že tyto údajné okolnosti měly být Komisí brány na zřetel jakožto polehčující okolnosti pro účely snížení částky pokuty.
- 142 V tomto ohledu je především třeba připomenout, že v bodech 318 a 319 napadeného rozhodnutí Komise uvedla toto:

„(318) Jak je uvedeno v bodě 193 odůvodnění, k provedení dohod mezi dodavatelem karbidu vápenatého a hořčíku skutečně došlo. Po dobu celého trvání dohod si účastníci řízení vyměňovali citlivé obchodní informace, rozdělovali si zákazníky, rozhodli se uplatnit dohodnutá zvýšení cen, probírali provádění dohod o cenách, přičemž aktualizovali své tabulky tržních podílů. Dohody nevyklučovaly další hospodářskou soutěž mezi účastníky, ale existence rivalit a podvádění nic nemění na závěru, že dohody byly prováděny a měly za následek omezení hospodářské soutěže mezi dodavatelem karbidu vápenatého a granulovaného hořčíku.

(319) Navíc žádný z účastníků neprohlásil, že se zdržel jakéhokoli provádění protiprávních dohod. Konkrétněji žádný účastník nepředložil důkazy potvrzující, že se účinně zdržel jejich provádění a choval se na trhu v souladu s pravidly hospodářské soutěže, anebo přinejmenším jasné a důrazně odmítal plnit závazek provádět tuto kartelovou dohodu tak, že tím bránil samotnému fungování této dohody [...]. Podvádění nikdy nevedlo k odmítnutí uzavřených dohod, ale přijatá uspořádání byla vždy od samého počátku uváděna v život. Bylo předmětem živých diskusí při schůzkách kartelu a v případě potřeby docházelo k vyrovnání.“

¹⁴³ Z toho vyplývá, že Komise měla za to, že sporné dohody byly prováděny. Komise měla ohledně posouzení polehčujících okolností správně za to, že skutečnost, že zmíněné dohody v podstatě plně nevylučovaly hospodářskou soutěž mezi účastníky, a existence rivalit a podvádění v ničem nezměnily skutečnost, že k protiprávnímu jednání došlo. Z judikatury připomenuté samotnou Komisí ve zmíněném bodě 318 odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž v podstatě vyplývá, že se podnik, který navzdory jednání ve vzájemné shodě se svými konkurenty sleduje víceméně nezávislou politiku na trhu, může prostě pokusit využít kartelovou dohodu ve svůj prospěch a že by bylo pro podniky příliš jednoduché minimalizovat riziko, že budou muset zaplatit značnou pokutu, jestliže mohly čerpat výhody z protiprávní kartelové dohody a následně mít nárok na snížení pokuty z důvodu, že při uskutečňování protiprávního jednání hrály pouze omezenou roli, ačkoliv jejich jednání podnítilo ostatní podniky k tomu, aby ve větší míře jednaly způsobem poškozujícím hospodářskou soutěž (viz rozsudek Raiffeisen Zentralbank Österreich a další v. Komise, bod 69 výše, bod 491, a citovaná judikatura). Jak potvrdil Soudní dvůr ve svém rozsudku KME Germany a další, bod 58 výše (body 94 až 96), takovýto přísný výklad podmínek vyžadovaných pro uznání polehčující okolnosti spočívající v neuplatnění protiprávních dohod v žádném případě nepředstavuje nesprávného právní posouzení.

¹⁴⁴ Jak se v podstatě uvádí v bodě 319 odůvodnění napadeného rozhodnutí, polehčující okolnost by mohla být žalobkyni – či jinému účastníku dohody – přiznána pouze za předpokladu uvedeného v bodě 29 třetí odrážce pokynů, že by dotčený podnik podal důkaz, že jeho účast na protiprávním jednání byla podstatně omezená, a poté prokázal, že po dobu, kdy se účastnil dohody o protiprávním jednání, se ve skutečnosti vyhýbal jejímu uplatňování tím, že se na trhu choval v souladu s pravidly hospodářské soutěže (v tomto smyslu viz rozsudek Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver v. Komise, bod 139 výše, bod 86, a citovaná judikatura). Je však třeba konstatovat, že žalobkyně takovýto důkaz nepodala.

¹⁴⁵ Co se kromě toho týče tvrzení žalobkyně, že neměla žádný prospěch ze své účasti na protiprávním jednání, ani takováto skutečnost, třebaže by byla prokázána, by nemohla představovat polehčující okolnost. Jak vyplývá z ustálené judikatury, rovněž připomenuté v bodě 320 odůvodnění napadeného rozhodnutí, skutečnost, že podnik nezískal žádný prospěch z protiprávního jednání, nemůže být na překážku uložení pokuty, neboť v opačném případě by pokuta ztratila svůj odrazující charakter. Z toho plyne, že Komise není povinna brát při stanovení pokut v úvahu neexistenci prospěchu z dotčeného protiprávního jednání (viz rozsudek Tribunálu ze dne 25. června 2010, Imperial Chemical Industries v. Komise, T-66/01, Sb. rozh. s. II-2631, bod 443, a citovaná judikatura).

¹⁴⁶ Žalobkyně má rovněž za to, že je třeba z důvodu polehčujících okolností vzít v úvahu neexistenci účinku protiprávního jednání na trhu. V tomto ohledu však postačí odkázat na úvahy uvedené v bodech 78 až 80 výše, podle nichž tvrzení žalobkyně, co se týče neexistence dopadu protiprávního jednání na trh, nebyla nikterak podepřena důkazy. V každém případě z úvahy zmíněné v bodě 81 výše vyplývá, že i v případě, že by byl podán důkaz těchto tvrzení, by vzhledem ke zcela závažné povaze protiprávního jednání nebylo uznání polehčující okolnosti z důvodu údajné neexistence účinku protiprávního jednání na trhu odůvodněné.

¹⁴⁷ První část projednávaného žalobního důvodu je tedy třeba zamítnout.

Ke druhé části projednávaného žalobního důvodu, vycházející z nezhlednění účinné spolupráce žalobkyně

- 148 Žalobkyně vytýká Komisi, že pro uplatnění polehčující okolnosti odůvodňující snížení částky pokuty protiprávně nevzala v úvahu její účinnou spolupráci. Tato část bude zkoumána společně s třetím žalobním důvodem, s nímž je těsně spojena, přičemž žalobkyně ostatně sama poukázala na argumentaci předloženou na podporu tohoto posledně uvedeného žalobního důvodu.

Ke třetí části projednávaného žalobního důvodu, vycházející z nezhlednění přiznání a lítosti žalobkyně

- 149 Žalobkyně uvádí, že podle judikatury Komise může snížit částku pokuty, jestliže podnik přizná účast na protiprávním jednání. Připomíná, že okamžitě přiznala celé protiprávní jednání, jež jí bylo vytýkáno, a má za to, že by tato skutečnost měla být vzata na zřetel při určení výše pokuty, jež jí měla být uložena, jako polehčující okolnost. Dodává, že je jediným účastníkem dohody, který výslovně vyjádřil lítost nad protiprávním jednáním, jehož se dopustil. Odkazuje na prohlášení svého vlastníka v tomto smyslu, jež učinil na jednání v rámci správního řízení, a má za to, že by si bývala zasloužila, rovněž z tohoto titulu, uznání polehčující okolnosti.
- 150 V tomto ohledu je třeba uvést, že pouhé nezpochybnění skutkových zjištění dotčeným podnikem nepatří k polehčujícím okolnostem, jejichž příkladný výčet je podán v bodě 29 pokynů. Sdělení Komise o neuložení nebo snížení pokut v případech kartelových dohod (Úř. věst. 1996, C 207, s. 4) v bodě D odst. 2 skutečně stanovilo snížení částky pokuty z důvodu spolupráce podniku, který poté, co obdržel oznámení námitek, informoval Komisi, že nezpochybňuje věcnou správnost skutkových zjištění, na základě kterých Komise vznesla vůči tomuto podniku obvinění. Judikatura dovolávaná žalobkyní se týká případů, kdy bylo použitelné toto sdělení. Dotčené sdělení však nebylo použitelné na skutečnosti projednávané věci, jelikož bylo nahrazeno oznámením o shovívavosti z roku 2002, které obdobné snížení nestanovilo.
- 151 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jak bylo uvedeno v bodě 74 výše, Komise se sice nemůže odchýlit od pravidel, které si stanovila, a neudat důvody, jež by byly slučitelné se zásadou rovného zacházení, ale naopak svá pravidla může pozměnit nebo nahradit a v případě, který spadá do působnosti nových pravidel, jí nelze vytýkat, že nevzala na zřetel polehčující okolnost, jež není stanovena těmito pravidly, a to pouze proto, že byla stanovena pravidly dřívějšími.
- 152 Z toho plyne, že pouhá skutečnost, že v dřívějších rozhodnutích přijatých v souladu s pravidly a praxí, které se od té doby změnily, Komise zohlednila pro účely snížení částky pokuty uložené podniku, který se podílel na kartelové dohodě, okolnost, že tento podnik nezpochybnil skutečnosti, jež mu byly vytýkány, neznamená, že byla v projednávané věci povinna přiznat žalobkyni snížení částky pokuty ze stejného důvodu (v tomto smyslu viz rozsudek Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver v. Komise, bod 139 výše, bod 60).
- 153 Proto je třeba pro účely analýzy tohoto žalobního důvodu zkoumat, zda skutečnost, že žalobkyně nezpochybnila skutečnosti, jež jí byly vytýkány, jakož i skutečnost, že vyjádřila lítost, mohou snížit relativní závažnost její účasti na dohodě a odůvodnit snížení částky pokuty, která jí byla uložena (v tomto smyslu viz rozsudek Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver v. Komise, bod 139 výše, bod 61).
- 154 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je snížení pokuty z důvodu spolupráce ve správním řízení odůvodněno, pouze pokud chování dotčeného podniku umožnilo Komisi shledat existenci protiprávního jednání s menšími obtížemi a případně zajistit jeho ukončení (viz rozsudek Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver v. Komise, bod 139 výše, bod 62, a citovaná judikatura).

- 155 V projednávané věci je třeba připomenout, že Komise vytýkala žalobkyni účast na části dohody týkající se práškového a granulovaného karbidu vápenatého. Co se týče první z těchto dvou částí, je třeba připomenout, že jak se uvádí v bodě 335 odůvodnění napadeného rozhodnutí, na existenci sporné dohody upozornila Komise společnost Akzo Nobel. Jak ostatně vyplývá z poznámky pod čarou č. 143 k bodu 64 odůvodnění a bodu 348 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Komise zabavila v provozních místnostech jiného podniku, v projednávané věci TDR Metalurgija, který se podílel na dohodě, listinné důkazy o téže části dohody a konkrétněji o první schůzce týkající se tohoto produktu, jež se konala dne 22. dubna 2004.
- 156 Vzhledem k těmto skutečnostem je třeba uvést, že Komise měla k dispozici značné množství důkazů o skutečnostech tvrzených proti žalobkyni o její účasti na části dohody týkající se práškového karbidu vápenatého. Za těchto podmínek a při neexistenci argumentů žalobkyně k prokázání opaku je třeba dospět k závěru, že Komise byla v každém případě s to prokázat skutečnosti, jež jí byly vytýkány ohledně této části dohody. Proto nemůže být nepopření zmíněných skutečností žalobkyní považováno za účinnou spolupráci v průběhu správního řízení ve smyslu bodu 29 třetí odrážky pokynů a judikatury citované v bodě 154 výše, a tudíž nemůže odůvodnit snížení částky pokuty, která jí byla uložena.
- 157 Co se týče části kartelové dohody týkající se granulí karbidu vápenatého, je třeba připomenout, že jak vyplývá z bodů 342 až 346 odůvodnění napadeného rozhodnutí, právě žalobkyně podala v rámci žádosti ve smyslu oznámení o shovívavosti z roku 2002 Komisi důkazy, jež přispěly k prokázání této části protiprávního jednání. Z tohoto důvodu byla žalobkyni na základě uplatnění oznámení o shovívavosti z roku 2002 snížena částka pokuty o 35 % (bod 346 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 158 Nezávisle na otázce, zda byla tato sazba snížení vhodná, což žalobkyně zpochybňuje svým třetím žalobním důvodem, který bude dále zkoumán, nelze v každém případě připustit, že Komise musela žalobkyni přiznat samostatné snížení částky pokuty, z toho důvodu, že nepopírala účast na části dohody, kterou sama pomáhala Komisi prokazovat.
- 159 Co se konečně týče skutečnosti, že žalobkyně vyjádřila lítost nad svou účastí na dohodě, takovéto prohlášení, jakkoli chvályhodné, nemůže ovlivnit skutečnost, že ke zjištěnému protiprávnímu jednání došlo, a tudíž nemůže představovat polehčující okolnost odůvodňující snížení částky uložené pokuty (obdobně viz rozsudek Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver v. Komise, bod 139 výše, bod 79).
- 160 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že třetí část projednávaného žalobního důvodu není opodstatněná a musí být zamítnuta.

Ke čtvrté části vycházející z nezohlednění opatření zavedených žalobkyní k dosažení souladu s právem

- 161 Žalobkyně uvádí, že jak Komise v rozhodnutí týkajícím se jiného protiprávního jednání, tak i Tribunál ve svém rozsudku ze dne 14. července 1994, Parker Pen v. Komise (T-77/92, Recueil, s. II-549, bod 93), považovaly za polehčující okolnost odůvodňující snížení částky pokuty skutečnost, že podnik, proti němuž mělo probíhat řízení pro porušení pravidel unijního práva hospodářské soutěže, zavedl opatření k dosažení souladu s právem. Jelikož žalobkyně po zahájení řízení, jež vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, takováto opatření zavedla, má za to, že jí z tohoto důvodu mělo být přiznáno snížení částky pokuty.
- 162 V tomto ohledu je třeba připomenout, že z ustálené judikatury vyplývá, že i když je důležité, aby podnik přijímal opatření, jež mají do budoucna zabránit novým porušením unijního práva hospodářské soutěže jeho zaměstnanci, tato skutečnost nic nemění na existenci zjištěného protiprávního jednání. Z toho vyplývá, že ze samotné skutečnosti, že Komise ve své rozhodovací praxi zohlednila zavedení programu slučitelnosti s právem hospodářské soutěže jako polehčující okolnost,

nelze dovozovat její povinnost postupovat v projednávaném případě stejně (viz rozsudek Tribunálu ze dne 9. července 2003, Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients v. Komise, T-224/00, Recueil, s. II-2597, bod 280, a citovaná judikatura). To ostatně uvedla Komise v bodě 325 odůvodnění napadeného rozhodnutí k zamítnutí této žádosti žalobkyně.

- 163 Rozsudek Parker Pen v. Komise, bod 161 výše, dovolávaný žalobkyní na podporu její argumentace, nemůže vést k jinému závěru.
- 164 Zprvce se Tribunál v bodě 93 tohoto rozsudku omezil na konstatování, že Komise v rozhodnutí, o které se jedná, vzala na zřetel polehčující okolnosti ve prospěch žalobkyně v této věci, mimo jiné zejména skutečnost, že vypracovala program, jehož cílem bylo zajistit dodržování pravidel hospodářské soutěže jejími distributory a dceřinými společnostmi. Tribunál se nemusel vyslovovat a také se nevyslovil k otázce, zda byla Komise povinna vzít v úvahu tuto skutečnost jakožto polehčující okolnost. Tribunál měl naopak za to, že vzdor zohlednění polehčující okolnosti nebyla pokuta uložená Komisí žalobkyni v této věci přiměřená, zejména vzhledem k nízkému obratu dotčenému protiprávním jednáním, a při výkonu své pravomoci v plné jurisdikci částku snížil (rozsudek Parker Pen v. Komise, bod 161 výše, bod 95).
- 165 Zadruhé v bodě 24 svého rozhodnutí 92/426/EHS ze dne 15. července 1992 o použití článku [81 ES] (věc IV/32.725 – Viho v. Parker Pen, Úř. věst. L233, s. 27), o které se jedná v této věci, Komise uvedla, že opatření zavedená žalobkyní k dosažení stavu, který je v souladu s právem, byla uplatňována během období protiprávního jednání, avšak nebyla s to zabránit tomu, aby bylo protiprávní jednání spácháno, že však po zjištění protiprávního jednání Komisí a na její výslovnou žádost žalobkyně v této věci své protiprávní jednání ukončila. Jinými slovy se v této věci nejednalo pouze o přijetí – v témže období, během něhož docházelo k dotčenému protiprávnímu jednání – opatření k zajištění dodržování pravidel hospodářské soutěže, které bylo zohledněno jakožto polehčující okolnost, ale též o jednání dotčeného podniku po zásahu Komise.
- 166 Navíc i za předpokladu, že by v souladu s tvrzením žalobkyně vzala Komise jakožto polehčující okolnost na zřetel skutečnost, že protiprávní jednání bylo spácháno vzdor tomu, že dotčený podnik zavedl opatření k zabránění obdobným protiprávním jednáním, z judikatury citované v bodě 162 výše vyplývá, že ani tento argument nemůže obstát. Komise tedy není povinna považovat takovou skutečnost za polehčující okolnost, pokud dodrží zásadu rovného zacházení, která stanoví, že v této otázce nemůže dospět k rozdílnému posouzení věci u podniků, kterým je určeno totéž rozhodnutí (rozsudek Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients v. Komise, bod 162 výše, bod 281). Tak tomu však nebylo v projednávané věci, jelikož polehčující okolnost z tohoto titulu nebyla uznána u žádného z účastníků kartelové dohody.
- 167 Kromě toho je třeba uvést, že žalobkyně tvrdí, že judikatura citovaná v bodě 162 výše je příliš restriktivní, s ohledem na nezbytnost zohlednit skutečnosti zvláštní prevence při určení výše pokuty, nevýhody vyplývající z nezohlednění programů opatření zavedených k dosažení souladu s právem, pro podniky, které žádají Komisi o shovívavost, jakož i požadavek, podle něhož k porušení pravidel hospodářské soutěže muselo dojít přinejmenším z nedbalosti. Má tudíž za to, že zavedení jejího přísného programu k dosažení souladu s právem, by mělo být vzato na zřetel jako polehčující okolnost.
- 168 Tyto argumenty nejsou přesvědčivé.
- 169 Z pokynů vyplývá, že Komise si je vědoma nezbytnosti zajistit nejen obecnou odrazující povahu svého konání v oblasti porušení práva hospodářské soutěže, ale i konkrétní odrazující účinek pokuty vůči podniku, jenž se takového protiprávního jednání dopustil. To potvrzuje i bod 4 pokynů, který stanoví zejména, že „[j]e na místě stanovit pokuty v takové výši, která má odrazující účinek, a to [...] s cílem potrestat konkrétní podnik (odrazující účinek na konkrétní podnik)“. Pouhé přijetí programu uvedení do souladu s pravidly v oblasti hospodářské soutěže podnikem však nemůže představovat právoplatnou

a spolehlivou záruku budoucího dlouhodobého dodržování uvedených pravidel, takže takový program nemůže přimět Komisi ke snížení pokuty proto, že by účelu sledovaného uložením pokuty bylo již částečně dosaženo (rozsudek *Degussa v. Komise*, bod 66 výše, bod 361). Žalobkyně se ostatně nedovolávala žádné konkrétní skutečnosti, která by dokládala, že by požadovaného konkrétního odrazujícího účinku mohlo být dosaženo při nižší částce pokuty v případě podniků, jež zavedly opatření k dosažení souladu s právem. Je sice ve vlastním zájmu podniku zavést takováto opatření ve snaze zabránit budoucímu porušování pravidel hospodářské soutěže a vyhnout se tak sankcím odůvodněným takovýmto porušováním, avšak nelze požadovat, ani od Komise, ani od Tribunálu při výkonu jeho pravomoci v plné jurisdikci v otázkách pokut, aby zavádění dotyčných opatření automaticky a systematicky odměňovaly snížováním částky pokuty.

- 170 Rovněž je třeba odmítnout argument žalobkyně vycházející z údajných negativních důsledků pramenících z nezohlednění takovéto polehčující okolnosti pro podniky, které žádají Komisi o shovívavost. V tomto ohledu žalobkyně na jednání upřesnila, že tyto negativní důsledky pramení ze skutečnosti, že bez programu opatření zavedených k dosažení souladu s právem, je pro dotčené podniky obtížnější zjistit interním šetřením účast jejich určitých pracovníků na porušování pravidel hospodářské soutěže, aby včas informovaly Komisi, a z tohoto titulu ve svém případě požádaly o opatření shovívavosti. Postačí uvést, že takováto argumentace nikterak neprokazuje nutnost automatické odměny za zavedení opatření k dosažení souladu s právem, neboť odměny stanovené Komisí v rámci jejích různých oznámení o shovívavosti (mezi nimi oznámení z roku 2002 použitelné na skutečnosti projednávané věci) představují již dostatečně širokou pobídku v tomto směru.
- 171 Co se konečně týče argumentu vycházejícího z toho, že k porušování pravidel hospodářské soutěže musí dojít přinejmenším z nedbalosti, postačí připomenout ustálenou judikaturu, podle níž k tomu, aby mohlo být porušování pravidel hospodářské soutěže považováno za spáchané úmyslně a nikoli z nedbalosti, není nutné, aby si byl dotčený podnik vědom, že porušuje pravidla hospodářské soutěže; postačí, že nemohl nevědět, že předmětem jeho jednání bylo omezování hospodářské soutěže na společném trhu (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 11. července 1989, *Belasco a další v. Komise*, 246/86, Recueil, s. 2117, bod 41, a citovaná judikatura, a rozsudek *Raiffeisen Zentralbank Österreich a další v. Komise*, bod 69 výše, bod 205, a citovaná judikatura). Z toho plyne, že znalost přesného obsahu pravidel hospodářské soutěže odpovědnými činiteli, kterou lze nabýt díky programu školení a opatřením zavedeným k dosažení souladu s právem, není nezbytnou podmínkou pro konstatování porušení zmíněných pravidel. Naopak z výše uvedené judikatury vyplývá, že navzdory neexistenci takovéto znalosti lze konstatovat porušení zmíněných pravidel nejen z nedbalosti, ale i úmyslně.
- 172 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že tato část projednávaného žalobního důvodu je neopodstatněná, a tudíž musí být zamítnuta.

K páté části, vycházející z nezohlednění krizové situace odvětví výroby karbidu vápenatého a samotné žalobkyně

- 173 Žalobkyně uvádí, že Komise v minulosti v řadě věcí přiznala významná snížení částky pokuty v případě krizové situace v celém dotčeném odvětví. Unijní soud ostatně stejně často uznal obtížnou situaci odvětví za polehčující okolnost odůvodňující snížení částky pokuty. Třebaže však žalobkyně v průběhu správního řízení prokázala, že se celé odvětví výroby karbidu vápenatého, a zejména i ona sama, nacházelo, jak před obdobím protiprávního jednání, tak i v jeho průběhu, v krizové situaci, Komise údajně nesprávně odmítla uznat tuto skutečnost jako polehčující okolnost. Žalobkyně v tomto ohledu opakuje svou argumentaci, kterou předložila již ve fázi správního řízení k prokázání údajné krizové situace.
- 174 Komise argumentaci v tomto smyslu předkládanou žalobkyní a dalšími účastníky dohody v průběhu správního řízení odmítla, a v tomto ohledu v bodě 330 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla: „Tyto argumenty mohou zajisté vysvětlit, proč dodavatelé karbidu vápenatého a granulovaného

hořčíku dávaly přednost omezení hospodářské soutěže, avšak nemohou ospravedlnit kartelové praktiky“. Komise v odpovědi na argument, podle něhož v minulosti za obdobných okolností snížení částky pokuty přiznala, připomenula judikaturu, podle níž není vázána svou předchozí rozhodovací praxí (viz bod 87 výše), a dodala: „Tribunál ostatně [...] potvrdil, že Komise není povinna považovat za polehčující okolnost špatnou hospodářskou situaci v dotčeném odvětví“.

- 175 Komise totiž není podle ustálené judikatury povinna zohlednit špatnou finanční situaci dotčeného odvětví jako polehčující okolnost. To, že Komise v předchozích věcech brala v úvahu hospodářskou situaci odvětví jako polehčující okolnost, ještě neznamená, že musí nutně pokračovat v dodržování této praxe. V tomto ohledu je třeba uvést, že se kartely vznikají zpravidla v okamžiku, kdy odvětví zažívá obtíže (viz rozsudek Tribunálu Raiffeisen Zentralbank Österreich a další v. Komise, bod 69 výše, bod 510, a rozsudek Tribunálu ze dne 5. října 2011, Transcatlab v. Komise, T-39/06, Sb. rozh. s. II-6831, bod 352, a citovaná judikatura).
- 176 Právě této judikatury se žalobkyně dovolává ve svém tvrzení, že unijní soud často uznal krizovou situaci v určitém odvětví za polehčující okolnost, a je zjevné, že si ji nesprávně vyložila.
- 177 Ostatně je třeba uvést, že argumentace předložená žalobkyní týkající se ekonomické krize, v níž se nachází celé odvětví i ona sama, představuje pouhé opakování podobného argumentu, který předložila v odpovědi na oznámení námitek. Z judikatury citované v bodě 175 výše však vyplývá, že Komise tuto argumentaci odmítla správně, a to tím spíše, že žalobkyně v řízení před před Tribunálem nepředložila žádnou další skutečnost, která by byla s to zpochybnit posouzení Komise, jež je obsaženo v napadeném rozhodnutí.
- 178 Proto je třeba zamítnout pátou část druhého žalobního důvodu i celý tento důvod, s výhradou přezkumu jeho druhé části společně s třetím žalobním důvodem. Jelikož musí být zamítnuty výše přezkoumané argumenty žalobkyně, je ostatně třeba uvést, že tyto argumenty neodůvodňují výkon pravomoci Tribunálu v plné jurisdikci ke snížení částky jí uložené pokuty.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení oznámení o shovívavosti z roku 2002

- 179 Žalobkyně uvádí, že snížení částky pokuty, které nařídila Komise jakožto odměnu za její spolupráci v průběhu správního řízení (viz bod 10 výše), je příliš malé, a tudíž protiprávní.

Oznámení o shovívavosti z roku 2002

- 180 Část B, body 20 až 23 části B oznámení o shovívavosti z roku 2002 zní takto:

„B. SNÍŽENÍ POKUTY SNÍŽENÍ ČÁSTKY POKUTY

20. Podniky, které nesplňují podmínky oddílu A [OCHRANA PŘED POKUTAMI], mohou mít nárok na snížení jakékoli pokuty, kterou by jinak bylo možné [uložit].
21. Pro získání nároku musí podnik poskytnout Komisi důkaz o předpokládaném protiprávním jednání, který představuje významnou přidanou hodnotu k důkazům, které Komise již vlastní, a musí ukončit svou účast v předpokládaném protiprávním jednání nejpozději v době předložení důkazů.
22. Pojem „přidané hodnoty“ se vztahuje na rozsah, v němž poskytnutý důkaz posiluje svou povahou a/nebo obsaženými podrobnostmi schopnost Komise dokázat dotyčné skutečnosti. Při vyhodnocování Komise obvykle přikládá větší hodnotu písemným důkazům, které pocházejí

z doby, k níž se vztahují, než později vypracovaným důkazům. Podobně se má obecně za to, že důkazy, které mají přímý vztah k dotyčným otázkám, mají větší hodnotu než důkazy, které s nimi souvisejí pouze nepřímo.

23. Komise v každém konečném rozhodnutí přijatém na konci správního řízení určí:

- a) zda důkazy, které podnik předložil, představovaly významnou přidanou hodnotu k důkazům, které Komise v té době vlastnila;
- b) úroveň snížení, na kterou má podnik nárok ve vztahu k pokutě, která by mu byla jinak uložena, a to tímto způsobem. Pro

— první podnik, který splnil požadavky [bodů] 21: snížení pokuty o 30 až 50 %;

— druhý podnik, který splnil požadavky [bodů] 21: snížení o 20–30 %;

— další podniky, které splnily požadavky [bodů] 21: snížení do 20 %.

Při určování úrovně snížení v každém z těchto pásem Komise přihledne k době, kdy byly předloženy důkazy splňující požadavky [bodů] 21, a k míře, v jaké tyto důkazy představovaly přidanou hodnotu. Může také vzít v úvahu rozsah a stálost jakékoli spolupráce, kterou podnik poskytl poté, co předložil důkazy.

Pokud podnik kromě toho poskytne důkazy, které se vztahují ke skutečnostem, které předtím nebyly Komisi známy a mají přímý dopad na závažnost nebo trvání předpokládaného kartelu, Komise je nevezme v úvahu při stanov[ov]ání pokuty pro podnik, který tyto důkazy předložil.“

Napadené rozhodnutí

¹⁸¹ V bodech 342 až 346 napadeného rozhodnutí uvedla Komise ohledně uplatnění oznámení o shovívavosti z roku 2002 vůči žalobkyni toto:

„(342) Donau Chemie podala dne 25. ledna 2007, týden po provedení kontrol, žádost o snížení částky pokuty, přičemž se dovolávala důkazů týkajících se karbidu vápenatého (v prášku a v granulích). [...l Komise již měla k dispozici důkazy pocházející od společnosti Akzo [Nobel] a z kontrol týkajících se práškového karbidu vápenatého. Žádost však Komisi poskytla konkrétní detaily o událostech týkajících se granulí karbidu vápenatého. V tomto okamžiku byly důkazy, týkající se tohoto segmentu produktu, jež byly k dispozici Komisi, omezeny na (i) prohlášení jistého zaměstnance Akzo [Nobel], jenž měl informace o této části kartelu z druhé ruky, a (ii) na dokumenty z kontroly obsahující jen sporadické informace. Tyto potvrzující důkazy, jež poskytla Donau Chemie, přispěly k prokázání protiprávního jednání.

(343) Donau Chemie byla prvním podnikem, který Komisi poskytl údaje a podrobnosti o obsahu schůzek ohledně tohoto segmentu výrobku. (Tyto důkazy svou povahou a svou úrovní přesnosti posílily schopnost Komise prokázat dotyčné skutečnosti.

(344) Donau Chemie byla též prvním podnikem, který oznámil, že jednání ve vzájemné shodě, týkající se karbidu vápenatého, bylo součástí širšího plánu na omezení hospodářské soutěže, zahrnujícího granulovaný hořčík. Donau Chemie účast v domnělém protiprávním jednání ukončila před podáním své žádosti. Donau Chemie pokračovala ve spolupráci a žádostem o informace vyhověla, avšak doplňující důkazy nepředložila dobrovolně.

- (345) Podle [bodů] 23 oznámení o shovívavosti z roku 2002 Komise ohledně určení procentního podílu snížení pokuty, jenž mohl být Donau Chemie přiznán v rozsahu od 30 do 50 %, konstatuje, že snížení přiznaná Donau Chemie ovlivní pokutu za granulovaný a práškový karbid vápenatý. Donau Chemie poskytla pouze důkazy, které měly významnou přidanou hodnotu pro granulovaný vápník, jeden z obou produktů, ohledně nichž je ukládána pokuta. Komise poznamenává, že Donau Chemie upozornila na možnou existenci širšího plánu na omezení hospodářské soutěže, který zahrnoval granulovaný hořčík.
- (346) V závěru Komise vzhledem k těmto důkazům přiznává Donau Chemie snížení částky pokuty, jež by jí byla uložena za normálních okolností, o 35 %.

Úvodní poznámky

- 182 Žalobkyně uvádí, že snížení částky pokuty, které jí bylo přiznáno, se nachází ve spodní části stupnice od 30 do 50 % stanovené v části B bodě 23 prvním pododstavci písm. b) první odrážce oznámení o shovívavosti z roku 2002. Má za to, že kdyby byla Komise správně posoudila rozsah a význam její spolupráce, musela by jí přiznat větší snížení blížící se maximální hodnotě 50 %. V této souvislosti předkládá argumenty týkající se jak data, kdy Komisi předala důkazy, tak i významné přidané hodnoty, kterou tyto důkazy představovaly pro granulovaný karbid vápenatý, práškový karbid vápenatý a granulovaný hořčík. Tyto argumenty budou následně přezkoumány.
- 183 Po tomto přezkumu a v závislosti na závěrech, jež z něj budou vyvozeny, bude třeba posoudit, zda je snížení částky pokuty přiznané žalobkyni přiměřené, či nikoliv. Část B bod 23 druhý pododstavec oznámení o shovívavosti z roku 2002 totiž pro účely vymezení úrovně snížení částky pokuty, jež má být přiznáno v rámci stanoveného rozsahu, stanoví, že musí být zohledněn stupeň přidané hodnoty, který představovaly důkazy předložené dotčeným podnikem. Ohledně každého zkoumaného důkazu je totiž třeba určit, zda musí být pro určení tohoto stupně zohledněn v kladném či záporném smyslu.
- 184 Žalobkyně podpůrně taktéž uvádí, že za předpokladu, že by důkazy, kterých se dovolává ve své argumentaci, nemohly odůvodnit významnější snížení částky pokuty, než je ta, která byla přiznána v napadeném rozhodnutí, musela by být skutečnost, že tyto důkazy poskytla, považována za účinnou spolupráci s Komisí nad rámec rozsahu působnosti oznámení o shovívavosti ve smyslu bodu 29 třetí odrážky pokynů, a odůvodnit tak uznání polehčující okolnosti svědčící v její prospěch. Tento argument bude přezkoumán až naposledy.

K datu oznámení důkazů Komisi uskutečněnému žalobkyní

- 185 Žalobkyně připomíná, že žádost o snížení částky pokuty, podpořenou důkazy dokládajícími vysokou přidanou hodnotu, podala dne 25. ledna 2007, tzn. pouze týden po kontrolách provedených Komisí a ve značném předstihu před tím, než jí Komise zaslala žádost o informace.
- 186 Komise uvádí, že nesdílí „jako takový“ názor, že předložení žádosti žalobkyně musí být považováno za obzvláště rychlé. V každém případě však dodává, že v napadeném rozhodnutí hodnotila datum předložení žádosti žalobkyně o shovívavost kladně. Tento důkaz, hodnocený společně s přidanou hodnotou informací podaných žalobkyní, vedl ke stanovení míry snížení částky pokuty ve výši 35 %.
- 187 Vzhledem k těmto vysvětlením Komise a bez její konkrétní argumentace, jež by doložila, že žádost žalobkyně o shovívavost mohla být podána k dřívějšímu datu, je třeba po vzoru Komise vzít v úvahu pozitivní povahu tohoto důkazu pro účely určení stupně přidané hodnoty představované důkazy předloženými žalobkyní.

K přidané hodnotě důkazů předložených žalobkyní ohledně granulí karbidu vápenatého

- 188 Žalobkyně podrobně uvádí, jaké důkazy podala Komisi ohledně granulí karbidu vápenatého a jakou přidanou hodnotu tyto důkazy podle jejího názoru představovaly pro Komisi. Dospívá k závěru, že se jednalo o první důkazy, které Komisi umožnily konstatovat protiprávní jednání v této oblasti. Podle žalobkyně měla před jejím prohlášením Komise k dispozici pouze tvrzení spolupracovníka Akzo týkající se této části dohody, jež bylo mimořádně neurčité a postrádalo pevnou průkazní sílu.
- 189 Komise nepochybně, že informace ohledně granulí karbidu vápenatého poskytnuté žalobkyní pro ni byly užitečné a již svou povahou a svou úrovní podrobnosti napomohly k prokázání protiprávního jednání. Zdůrazňuje však, že se při prokazování existence protiprávního jednání nemohla opírat pouze o tyto informace v oblasti granulí karbidu vápenatého, jelikož měla k dispozici nejen prohlášení společnosti Akzo Nobel, ale i informace získané při kontrolách, které provedla u několika účastníků dohody.
- 190 Vzhledem k úvahám obsaženým v bodě 343 odůvodnění napadeného rozhodnutí a vysvětlením podaným Komisí v řízení před Tribunálem je třeba konstatovat, že přidaná hodnota důkazů poskytnutých žalobkyní v jejím prohlášení týkajícím se granulí karbidu vápenatého byla významná. Jedná se o skutečnost, kterou je pro účely určení stupně přidané hodnoty představované důkazy poskytnutými žalobkyní třeba vyhodnotit pozitivně. Tvrzení Komise, podle něhož již k okamžiku předložení žádosti žalobkyně měla k dispozici určité informace a důkazy o této části protiprávního jednání, nemůže vést k jinému závěru, jelikož Komise sama přiznala, že důkazy poskytnuté žalobkyní posílily její schopnost prokázat tuto část protiprávního jednání.

K přidané hodnotě důkazů poskytnutých žalobkyní ohledně práškového karbidu vápenatého

- 191 Žalobkyně uvádí, že podala důkazy, které rozhodujícím způsobem usnadnily zjištění protiprávního jednání i ohledně práškového karbidu vápenatého. Tyto důkazy se vztahovaly k době trvání protiprávního jednání a kromě toho Komisi umožnily určit totožnost účastníků dohody a obsah jednání při rozličných schůzkách, týkajících se této části protiprávního jednání.
- 192 Komise s tímto tvrzením nesouhlasí. Uvádí, že pro posouzení přidané hodnoty informací poskytnutých žalobkyní je třeba vzít v úvahu veškeré důkazy, které měla k dispozici v okamžiku, kdy žalobkyně učinila prohlášení, a nikoli pouze prohlášení Akzo Nobel. V tomto okamžiku však již Komise měla k dispozici dostatečné důkazy ohledně části protiprávního jednání týkajícího se práškového karbidu vápenatého, takže příspěvek žalobkyně významnou přidanou hodnotu ohledně tohoto produktu neposkytl. Důkazy připomínané v tomto ohledu v argumentaci žalobkyně nemohou odůvodnit snížení částky pokuty ve větší míře, než bylo přiznáno v napadeném rozhodnutí.
- 193 Žalobkyně ke stvrzení, že důkazy, jež poskytla svým prohlášením, představovaly významnou přidanou hodnotu i ohledně části dohody týkající se práškového karbidu vápenatého, vychází ze tří argumentů. Předně uvádí, že byla první, kdo Komisi poskytl informace o schůzkách konaných dne 22. listopadu 2005 a 25. dubna 2006, připomínaných v bodě 78, resp. v bodě 83 napadeného rozhodnutí, vzhledem k tomu, že se společnost Akzo Nobel podle vlastního prohlášení na těchto dvou schůzkách nepodílela.
- 194 Tento argument neobstojí. Pouhá skutečnost, že se Akzo Nobel na těchto dvou schůzkách nepodílela, neznamená, že v tomto ohledu nemohla Komisi poskytnout informace. Poznámky pod čarou, popř. body č. 188 a č. 207, na něž odkazují výše uvedené body napadeného rozhodnutí, totiž mezi důkazy dovolávanými Komisí, vztahujícími se k těmto dvěma schůzkám, zmiňují prohlášení Akzo Nobel. Kromě toho se zmiňují o několika dokumentech, zabavených Komisí při kontrolách provedených u různých účastníků dohody. Jelikož tyto kontroly proběhly před předložením žádosti žalobkyně o shovívavost, jedná se o důkazy, které měla Komise k dispozici již v okamžiku tohoto předložení. Jelikož žalobkyně nepředložila odůvodněné tvrzení ohledně relevance tohoto celku důkazů, nelze tudíž

připustit, že byla prvním podnikem, který Komisi poskytl relevantní důkazy ohledně společností, jež se zúčastnily těchto schůzek, a to nezávisle na otázce, zda by tato okolnost, pokud by byla prokázána, postačovala k závěru, že důkazy s významnou přidanou hodnotou poskytla i ohledně práškového karbidu vápenatého.

- 195 Zadruhé žalobkyně uvádí, že na rozdíl od Akzo Nobel ve své žádosti o shovívavost podrobně uvedla, kdo byli účastníci každé ze schůzek dohody. Zejména se Akzo Nobel ve svém prohlášení ze dne 4. prosince 2006 nezmínila o účasti Nováckých chemických závodů na dohodě. Teprve informace poskytnuté žalobkyní umožnily Komisi zjistit celý rozsah dohody, a Komise jich skutečně využila. Žalobkyně v tomto ohledu odkazuje na poznámku pod čarou č. 154 napadeného rozhodnutí.
- 196 Tento argument musí být rovněž odmítnut. Právě bod 67 odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje na poznámku pod čarou č. 154 dovolávanou žalobkyní. Tento bod odůvodnění se týká druhé schůzky části dohody týkající se práškového karbidu vápenatého, jež se konala dne 7. září 2004. Novácke chemické závody se nacházely mezi účastníky této schůzky, připomínané ve zmíněném bodě. Důkazy dovolávané Komisi jsou obsaženy v poznámce pod čarou č. 153. Poznámka pod čarou č. 154 dovolávaná žalobkyní se zcela konkrétně týká seznamu účastníků této schůzky, ale uvádí se v ní prostě „Idem“, čímž se odkazuje na poznámku pod čarou 153. Tato posledně uvedená poznámka pod čarou vypočítává několik důkazů, mezi nimiž figurují dvě prohlášení Akzo Nobel, a to z 29. listopadu a 22. prosince 2006, jakož i několik dokumentů zabavených v prostorách různých účastníků dohody při kontrolách provedených Komisí. K nim patří zejména dokumenty zabavené v samotných Nováckých chemických závodech. Jak již bylo uvedeno, tyto kontroly byly provedeny před podáním žádosti žalobkyně o shovívavost. Za těchto podmínek, a při nepředložení odůvodněných argumentů žalobkyní ke zpochybnění všech těchto důkazů, musí být její argument, podle něhož byla prvním podnikem, který Komisi oznámil, kdo byli účastníci části dohody týkající se práškového karbidu vápenatého, rovněž zamítnut.
- 197 Zatřetí žalobkyně uvádí, že právě její žádost o shovívavost umožnila Komisi určit povahu dohod uzavřených na téže schůzce. Žalobkyně v tomto ohledu odkazuje na poznámku pod čarou č. 160, jakož i „obecně“ na poznámku pod čarou č. 136 napadeného rozhodnutí. Dodává, že Komisi poskytla podrobný seznam dotčených zákazníků.
- 198 Co se týče poznámky pod čarou č. 136, je třeba uvést, že právě na ni odkazuje bod 62 odůvodnění napadeného rozhodnutí na podporu tvrzení, že „[p]ři různých schůzkách probírali účastníci kromě rozdělení trhu i celoplošná zvýšení cen práškového karbidu vápenatého“. Je pravdou, že tato poznámka pod čarou odkazuje na žádosti o shovívavost podané různými podniky, mezi nimi i žádost žalobkyně, která je první mezi zmíněnými prohlášeními předloženými Komisi.
- 199 Nelze však dospět k závěru, že právě díky tomuto prohlášení žalobkyně se Komise dozvěděla, že se část dohody ohledně práškového karbidu vápenatého týkala zejména zvyšování cen prováděného účastníky. Týž bod 62 odůvodnění napadeného rozhodnutí pokračuje totiž takto: „Komise má k dispozici důkazy, jež ukazují, že ceny a jejich zvyšování byly předmětem diskusí, popřípadě dohodnuty na nejméně šesti z dvanácti schůzek“. Důkazy v držení Komise jsou vypočteny v poznámce pod čarou č. 137 a zahrnují dvě prohlášení Akzo Nobel připomínaná v bodě 196 výše, jakož i dokumenty zabavené při kontrolách provedených Komisí u Nováckých chemických závodů a u TDR Metalurgija před podáním žádosti žalobkyně o shovívavost.
- 200 Co se týče poznámky pod čarou č. 160 napadeného rozhodnutí, zmiňuje se v ní prohlášení žalobkyně na podporu tvrzení obsaženého v bodě 68 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle něhož na schůzce konané dne 7. září 2004 bylo „na žádost [jiného podniku, který byl účastníkem dohody] (který měl uzavřenu licenční dohodu s A., hlavním dodavatelem do Spojeného království), přijato rozhodnutí nedodávat zákazníkům ve Spojeném království“. V tomto ohledu je třeba připomenout zjištění Komise, že sporná dohoda nezahrnovala Spojené království (viz bod 1 výše). Ani za předpokladu, že by Komise v uvedeném závěru týkajícím se zeměpisného rozsahu dohody vycházela pouze z této informace, nelze

mluvit o významné přidané hodnotě prohlášení žalobkyně ohledně společností prodávajících práškový karbid vápenatý. Toto posledně uvedené prohlášení totiž neumožňovalo Komisi dokázat vůbec nic, a nanejvýš jí naznačilo nemožnost prokázat, že se dohoda týkala i Spojeného království.

- 201 Vzhledem ke všem těmto úvahám je třeba dospět k závěru, že se Komise rozhodla správně, když odmítla tvrzení, že důkazy poskytnuté žalobkyní měly významnou přidanou hodnotu, co se týče společností prodávajících práškový karbid vápenatý. V tomto případě jde o důkaz, který je pro účely určení stupně významné přidané hodnoty představované důkazy poskytnutými žalobkyní třeba vzít v úvahu v záporném smyslu.

K přidané hodnotě důkazů poskytnutých žalobkyní ohledně společností prodávajících granulovaný hořčík

- 202 Žalobkyně se dovolává především porušení povinnosti uvést odůvodnění, jelikož napadené rozhodnutí obsahovalo vzájemně si protirečící úvahy ohledně přidané hodnoty informací poskytnutých v jejím prohlášení v souvislosti s granulovaným hořčíkem. Bod 345 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle něhož „poskytla pouze důkazy, které měly významnou přidanou hodnotu pro granulovaný vápník“, je v rozporu s bodem 344 odůvodnění, podle něhož byla „prvním podnikem, který ohlásil, že vzájemná shoda ohledně karbidu vápenatého tvořila součást širšího plánu narušení hospodářské soutěže zahrnujícího granulovaný hořčík“.
- 203 Žalobkyně dále uvádí, že – dokonce nezávisle na tomto porušení povinnosti uvést odůvodnění – nezohlednění významné přidané hodnoty důkazů, které podala ohledně granulovaného hořčíku, pro účely snížení částky pokuty která jí byla uložena, představuje rovněž protiprávnost. Komise v napadeném rozhodnutí výslovně potvrdila, že žalobkyně byla prvním podnikem, který informoval o existenci části protiprávního jednání týkajícího se granulovaného hořčíku. Žádost o shovívavost společnosti Akzo Nobel neobsahovala v tomto ohledu žádný údaj. Z toho plyne, že žalobkyně poskytla Komisi podstatné důkazy dokládající existenci této části dohody. V rozsahu, v němž žalobkyně odhalila Komisi tuto část protiprávního jednání, lze totiž tvrdit, že v tomto ohledu byla prvním spolupracujícím podnikem ve smyslu oznámení o shovívavosti z roku 2002. V každém případě Komisi umožnila vypracovat a upevnit její argumentaci týkající se celkového plánu a jediného protiprávního jednání ohledně tří různých produktů. Žalobkyně má tudíž za to, že významně přispěla k rozšíření rozsahu, a tudíž i závažnosti protiprávního jednání a ke značnému zvýšení částky pokut.
- 204 Žalobkyně ostatně zmiňuje konkrétní skutečnosti ohledně části protiprávního jednání týkající se granulovaného hořčíku, v souvislosti s nimiž má za to, že k nim poskytla významný příspěvek. Jednak zde jmenovala podniky, které se podílely na této části dohody, a jednak dotčené zákazníky. Dále Komisi informovala o obsahu jednání na obou schůzkách konaných dne 22. listopadu 2005 a 11. července 2006. Na první z těchto schůzek přesvědčili žalobkyni, aby odebírala hořčík od skupiny Ecka. Na druhé z nich výrobci granulovaného hořčíku oznámili výrobcům karbidu vápenatého zvýšení cen. Žalobkyně uvádí, že poskytla Komisi též všechny důkazy, které měla k dispozici, a které se týkaly těchto informací. Informace a důkazní prostředky, které předala, splňovaly veškerá kritéria existence významné přidané hodnoty. Kromě toho je významná přidaná hodnota důkazů, které poskytla, potvrzována četnými odkazy napadeného rozhodnutí na tyto důkazy.
- 205 Ve své replice požádala žalobkyně Tribunál, aby si cestou organizačního procesního opatření nebo v případě potřeby cestou dokazování obstaral kopii její žádosti o shovívavost pro účely přezkumu v ní obsažených údajů a důkazů podaných ohledně granulovaného hořčíku. Žalobkyně kromě toho, jak již bylo uvedeno v bodě 17 výše, na jednání požádala o možnost předložení výtahu z téhož prohlášení. Když byla žalobkyni položena otázka, zda existovaly mimořádné a konkrétní důvody, které jí zabránily v předložení tohoto dokumentu společně s žalobou, odpověděla na ni záporně. Dodala však, že její žádost byla motivována obsahem žalobní odpovědi a zejména dupliky Komise, v níž tento orgán uvádí,

že tvrzení žalobkyně ve zmíněném prohlášení ohledně existence části dohody týkající se granulovaného hořčíku jsou nejednoznačná. Její nabídka předložení výtahu ze zmíněného prohlášení má za cíl prokázat nepřesnost tohoto tvrzení.

- 206 Konečně žalobkyně uvádí, že zatímco byla prvním podnikem, který odhalil existenci části dohody týkající se granulovaného hořčíku, Komise přiznala snížení částky pokuty společnosti Degussa pro důkazy předložené ohledně této části, a to navzdory skutečnosti, že, jak uznává Komise v 355 bodě odůvodnění napadeného rozhodnutí, se pokuta uložená společnosti Degussa týká pouze její účasti na části dohody ohledně práškového karbidu vápenatého. Zvýhodňující zacházení vyhrazené společnosti Degussa podle žalobkyně ještě více posiluje důkaz protiprávnosti, jíž je stíženo napadené rozhodnutí. Žalobkyně se na témže základě dovolává též porušení zásady rovného zacházení v její neprospěch.
- 207 Především je třeba zamítnout argument žalobkyně vycházející z údajně si protirečícího odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz bod 202 výše). Citace z bodu 345 odůvodnění napadeného rozhodnutí dovolávaná v tomto ohledu žalobkyní je vytržena z kontextu. Z celkového znění tohoto bodu odůvodnění vyplývá, že Komise konstatuje, že snížení částky pokuty, jež má být přiznáno žalobkyni v souladu s oznámením o shovívavosti z roku 2002, se uplatní jak na část pokuty, která jí má být uložena za její účast na části dohody týkající se práškového karbidu vápenatého, tak i na část téže pokuty odrážející její účast na části protiprávního jednání týkajícího se granulí karbidu vápenatého, přičemž významná přidaná hodnota poskytnutá prohlášením žalobkyně se týkala pouze této poslední uvedené části. Část dohody týkající se granulovaného hořčíku nebyla v těchto souvislostech dovolávána, neboť žalobkyně se jí nezúčastnila, a v důsledku toho pokuta, která jí byla uložena, neobsahovala podíl týkající se této poslední části. Z toho plyne, že bod 345 odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze chápat ani v tom smyslu, že Komise popřela jakoukoli přidanou hodnotu prohlášení žalobkyně ohledně části protiprávního jednání týkajícího se granulovaného hořčíku, ani nelze mít za to, že je v rozporu s bodem 344 odůvodnění téhož rozhodnutí.
- 208 Dále je třeba uvést, že z tohoto posledně uvedeného bodu odůvodnění vyplývá, jak to ostatně potvrdila Komise ve svých písemnostech předložených Tribunálu, že Komise v rámci stanovení procentního podílu snížení částky pokuty, jež mělo být přiznáno žalobkyni, zohlednila v kladném smyslu skutečnost, že byla prvním podnikem, který informoval o existenci části dohody týkající se granulovaného hořčíku. Komise však tvrdila, že pouze na základě informací poskytnutých žalobkyní nemohla prokázat existenci této části protiprávního jednání. Z toho podle ní plyne, že svým prohlášením přinesla žalobkyně významnou přidanou hodnotu pouze ohledně granulí karbidu vápenatého.
- 209 Před zaujetím stanoviska k těmto tvrzením Komise je třeba zkoumat argumenty žalobkyně shrnuté v bodě 204 výše, jimiž tato dokládá, že Komisi poskytla konkrétní důkazy ohledně části protiprávního jednání týkající se granulovaného hořčíku. V tomto ohledu je třeba uvést, že body 113 až 135 odůvodnění napadeného rozhodnutí, které podrobně osvětlují vývoj této části dohody, neobsahují žádný odkaz na prohlášení učiněné žalobkyní při předložení její žádosti o shovívavost, nebo na kterýkoli jiný důkaz podaný žalobkyní. Tato část napadeného rozhodnutí odkazuje pouze na prohlášení společnosti Degussa, jakož i na dokumenty zabavené Komisí při kontrolách provedených u různých účastníků dohody.
- 210 Co se týče odkazů žalobkyně na schůzky ze dne 22. listopadu 2005 a z dne 11. července 2006, z bodů 78 resp. 85 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že tyto schůzky přináležely k části dohody týkající se práškového karbidu vápenatého. Bod 79 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který rovněž pojednává o schůzce ze dne 22. listopadu 2005, se omezuje na zopakování tvrzení žalobkyně, podle něhož se dodavatelé granulovaného hořčíku pokusili o nákup hořčíku od společnosti Ecka, aniž k tomuto tvrzení zaujímá stanovisko nebo z něj vyvozuje závěry. Stejně tak bod 86 odůvodnění napadeného rozhodnutí, týkající se schůzky ze dne 11. července 2006, zmiňuje tvrzení žalobkyně,

podle něhož výrobci granulovaného hořčíku oznámili zvýšení cen, aniž v tomto ohledu komentuje nebo z toho vyvozuje závěry. Nelze tudíž připustit, že tato dvě tvrzení žalobkyně přinesla jakoukoli přidanou hodnotu, přinejmenším co se týče části dohody ohledně granulovaného hořčíku.

- 211 Za těchto podmínek není nutno přijímat organizační procesní opatření (popřípadě provádět dokazování) požadované žalobkyní (viz bod 205 výše). Jak bylo uvedeno, znění napadeného rozhodnutí potvrzuje, že žalobkyně vskutku předložila oba důkazy zmiňované v bodě 210 výše. V tomto ohledu není tudíž zapotřebí žádného šetření. Komise ostatně těmto dvěma důkazům nepřikládala v napadeném rozhodnutí žádný význam a žalobkyně se nedovolávala žádného argumentu k potvrzení významu těchto dvou důkazů pro prokázání dotčeného protiprávního jednání. Navíc se žalobkyně nezmínila o dalších důkazech, které by se týkaly části dohody o granulovaném hořčíku, jež by byla předložila svým prohlášením a jež by Komise nezohlednila. Tribunálu nepřísluší, aby sám prováděl šetření, poté, co požádal o předložení prohlášení žalobkyně, aby zjistil, zda obsahovalo odkaz na takovéto další důkazy. Žádost žalobkyně o přijetí organizačního procesního opatření nebo provedení dokazování se tudíž zamítá.
- 212 Předcházející úvahy odůvodňují rovněž zamítnutí důkazního návrhu žalobkyně, učiněného na jednání a týkajícího se předložení výtahu z téhož prohlášení. V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 48 odst. 1 jednacího řádu mohou účastníci řízení v replice a v duplice na podporu své argumentace předložit nebo navrhnout další důkazy, toto ustanovení nicméně stanoví, že musí toto prodlení při předkládání nebo navrhování důkazů odůvodnit. Z judikatury vyplývá, že předložení důkazního návrhu po duplice je možné, pokud navrhovatel před uzavřením písemné části řízení dotýčnými důkazy nedisponoval nebo pokud pozdní předložení důkazů protistranou odůvodňuje, aby byl spis doplněn s cílem zajistit dodržení zásady kontradiktornosti. Co se týče výjimky z pravidel, která upravují předkládání důkazních návrhů, čl. 48 odst. 1 jednacího řádu ukládá účastníkům řízení odůvodnit opožděné předložení jejich důkazních návrhů. Tato povinnost znamená, že je soudu přiznána pravomoc kontrolovat opodstatněnost odůvodnění opožděného předložení těchto důkazních návrhů a případně jejich obsah, jakož i pravomoc důkazy odmítnout, není-li návrh na jejich provedení odůvodněn právně dostačujícím způsobem. *A fortiori* je tomu tak i co se týče navrhování důkazů po předložení dupliky (rozsudek Soudního dvora ze dne 14. dubna 2005, Gaki Kakouri v. Soudní dvůr, C-243/04 P, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, body 32 a 33, a rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 2008, Angé Serrano a další v. Parlament, T-47/05, RecFP s. I-A-2-55 et II-A-2-357, body 55 a 56).
- 213 V projednávané věci se žalobkyně nedovolávala žádného důvodu, jenž by jí bránil v předložení dotčeného dokumentu společně s žalobou. Co se týče jejího argumentu, podle něhož tento dokument prokazuje, že její tvrzení ohledně části dohody týkající se granulí karbidu vápenatého není nejednoznačné, postačí uvést, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by Komise posuzovala prohlášení žalobkyně tímto způsobem. Naopak, jak již bylo řečeno, kladně hodnotila skutečnost, že žalobkyně byla prvním podnikem, který ji informoval o této části dohody, přičemž poznamenala, že jí žalobkyně ohledně této části dohody neposkytla dostatečné důkazy. Za předpokladu, že by argumentace předložená Komisí k téže otázce před Tribunálem musela být chápána v tom smyslu, že se Komise dovolává nejednoznačné povahy prohlášení žalobkyně, tato skutečnost, jež není nikterak zmiňována v napadeném rozhodnutí, by byla irelevantní pro řešení sporu a nemohla by být zohledněna Tribunálem, takže pokud by návrh žalobkyně předložit výtah z jejího prohlášení měl, jak tato tvrdila, za cíl pouze odporovat tomuto argumentu, neměl by být připuštěn.
- 214 Vzdor úvahám uvedeným v bodě 210 výše totiž to, že žalobkyně svým prohlášením poprvé informovala Komisi o existenci části dohody týkající se granulovaného hořčíku, představuje skutečnost, kterou je třeba vzít v úvahu v kladném smyslu a kterou Komise skutečně zohlednila, jak to potvrzuje napadené rozhodnutí, při určování přesného procentního podílu snížení částky pokuty, jež mělo být přiznáno žalobkyni. V téže souvislosti je však třeba vzít v úvahu, a to v záporném smyslu, též skutečnost nezpochybněnou důkazy dovolávanými žalobkyní, že její prohlášení samo o sobě Komisi neumožňovalo prokázat existenci této části protiprávního jednání.

- 215 Co se týče argumentu žalobkyně, shrnutého v bodě 206 výše a vycházejícího z protiprávnosti a z porušení zásady rovného zacházení ohledně snížení částky pokuty přiznané společnosti Degussa, také nemůže obstát.
- 216 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise v napadeném rozhodnutí konstatovala existenci jediného protiprávního jednání týkajícího se tří různých produktů, aniž by bylo toto konstatování zpochybněno žalobkyní. Oznamením o shovívavosti z roku 2002 se Komise jednak, jak vyplývá z jeho bodu 8, zavázala přiznat ochranu před pokutami prvnímu podniku, který jí předloží důkazy, jež jí umožní přijmout rozhodnutí o provedení šetření nebo zjistit protiprávní jednání odporující pravidlům hospodářské soutěže, a jednak přiznat, v souladu s jeho odstavci 20 a násl., snížení částky pokuty dalším podnikům, které jí v téže souvislosti poskytnou důkazy představující významnou přidanou hodnotu. Mezi podniky spadajícími do této poslední uvedené kategorie bylo provedeno odstupňování podle pořadí, v jakém tyto informace předložily, přičemž první měl nárok na míru snížení od 30 do 50 %, druhý na míru snížení od 20 do 30 % a ostatní na míru snížení, jež mohla dosáhnout nejvýše 20 %.
- 217 V projednávané věci byla žalobkyně prvním podnikem po společnosti Akzo Nobel, který předložil žádost o shovívavost obsahující důkazy, které představovaly významnou přidanou hodnotu, a tak měla nárok na snížení v rozsahu od 30 do 50 %. Nakonec jí bylo přiznáno snížení o 35 %. Degussa byla druhým podnikem, který si mohl nárokovat snížení pokuty, a napadeným rozhodnutím mu bylo přiznáno snížení o 20 %. Není tudíž dána ani protiprávnost, ani příznivější zacházení se společností Degussa, než s žalobkyní.
- 218 V rozsahu, v němž musí být argumentace žalobkyně chápána v tom smyslu, že byla první, kdo si mohl nárokovat snížení ohledně části dohody týkající se granulovaného hořčíku, ale že Komise toto snížení přiznala společnosti Degussa, musí být rovněž zamítnuta. Co se týče jediného protiprávního jednání, nebylo lze uvažovat o snížení pro tu či onu část dohody. Snížení částky pokuty se mělo týkat, a také se vskutku týkalo, celé pokuty uložené dotčenému podniku. Otázka produktů, ve vztahu k nimž podal dotčený podnik důkazy představující významnou přidanou hodnotu, byla sice relevantní, avšak pouze pro účely posouzení stupně přidané hodnoty představované poskytnutými důkazy k určení přesné sazby snížení částky pokuty, jež měla být přiznána. Skutečnost, že žalobkyně byla prvním podnikem, který informoval Komisi o existenci části dohody týkající se granulovaného hořčíku, neznamená ani to, že jiný podnik, v projednávané věci Degussa, nemohl podat důkazy k téže části dohody představující významnou přidanou hodnotu, ani že z tohoto titulu nemohl získat snížení částky pokuty, jež bylo ostatně nižší než snížení přiznané žalobkyni.
- 219 Ze stejných důvodů je třeba odmítnout argument žalobkyně předložený v replice, vyjadřující pochybnosti co se týče ochrany před pokutami přiznané společnosti Akzo Nobel, vzhledem k údajně neurčité povaze tvrzení obsažených v jejím prohlášení ohledně granulí karbidu vápenatého a údajného zpochybnění samotné existence části protiprávního jednání týkající se granulovaného hořčíku. Žalobkyně totiž nepochybně, že společnost Akzo Nobel odhalila důkazy významné přidané hodnoty, co se týče práškového karbidu vápenatého, jež Komisi umožnily nařídit ověření a následně konstatovat jediné protiprávní jednání obsahující část týkající se tohoto produktu. Tyto skutečnosti byly samy o sobě postačující k odůvodnění ochrany před pokutami přiznané společnosti Akzo Nobel.

Posouzení přiměřenosti sazby snížení částky pokuty přiznané žalobkyni

- 220 Žalobkyně má za to, že poskytla Komisi ohledně tří produktů dotčených protiprávním jednáním důkazy představující významnou přidanou hodnotu a že v důsledku toho měla získat snížení sazby blížící se horní hranici (50 %) stanovené stupnice.

- 221 Komise především zdůrazňuje, že jí oznámení o shovívavosti z roku 2002 přiznává posuzovací pravomoc, co se týče určení sazby snížení částky pokuty, jež se přizná podniku jakožto odměna za jeho spolupráci.
- 222 Z úvah uvedených v bodě 58 výše však vyplývá, že Tribunál má pravomoc nahradit svým posouzením vhodné sazby snížení posouzení Komise, a pokud shledá, že by byla vhodná jiná sazba, může při výkonu své pravomoci v plné jurisdikci snížit nebo zvýšit pokutu uloženou Komisí v souladu se sazbou snížení, jež se mu jeví jako vhodná. Vzhledem k úvahám uvedeným v bodech 59 a 60 výše a při neexistenci jakéhokoli důkazu nebo argumentu žalobkyně, jenž by odůvodnil, aby Tribunál odmítl stupnici snížení použitelnou vůči žalobkyni v souladu s oznámením o shovívavosti z roku 2002 (30 až 50 %), Tribunál použije tuto stupnici. V důsledku toho je třeba určit, zda sazba snížení ve výši 35 % zvolená Komisí byla vhodná, nebo zda by bylo odůvodněno použití odlišné sazby, případně v blízkosti horní hranice, jak uvádí žalobkyně.
- 223 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jak bylo uvedeno výše, datum, kdy žalobkyně podala Komisi svou žádost o shovívavost obsahující důkazy protiprávního jednání, významná přidaná hodnota, kterou tyto důkazy představovaly pro prokázání části protiprávního jednání týkajícího se granulí karbidu vápenatého, jakož i skutečnost, že žalobkyně byla prvním podnikem, který informoval Komisi o existenci třetí části protiprávního jednání, týkající se granulovaného hořčíku, představují veškeré skutečnosti, které je třeba vzít v úvahu v pozitivním smyslu pro účely tohoto posouzení. Naopak je při téměř posouzení třeba vzít na zřetel v záporném smyslu skutečnost, že důkazy podané žalobkyní nepředstavovaly žádnou významnou přidanou hodnotu pro část dohody týkající se práškového karbidu vápenatého, jakož i skutečnost, že žalobkyně sice informovala Komisi o existenci části dohody týkající se granulovaného hořčíku, ale nebyla s to poskytnout jí konkrétní důkazy, které by jí umožnily tuto část protiprávního jednání prokázat. Tyto důkazy byly následně podány společností Degussa.
- 224 Dále je třeba uvést, že Komise v bodě 34 odůvodnění napadeného rozhodnutí poznamenala, že žalobkyně po předložení žádosti o shovívavost obsahující důkazy „nadále spolupracovala a vyhověla žádosti o informace, ale doplňující důkazy neposkytla na dobrovolném základě“. Bez jakéhokoli vysvětlení Komise, jež by mohlo naznačovat, že žalobkyně měla k dispozici další důkazy, které jí dobrovolně nepředložila, je však třeba dospět k závěru, že se jedná pouze o neutrální poznámku Komise, jejímž cílem je uvést všechny relevantní skutečnosti, a kterou není třeba brát v úvahu ani v kladném, ani v záporném smyslu.
- 225 Jak již bylo uvedeno, Komise v bodě 345 odůvodnění napadeného rozhodnutí poznamenala, že zatímco žalobkyně poskytla důkazy významné přidané hodnoty pouze ohledně části protiprávního jednání, týkající se granulí karbidu vápenatého, snížení částky pokuty, které jí mělo být přiznáno, mělo vliv nejen na část pokuty odrážející její podíl na této části protiprávního jednání, ale i na část pokuty odrážející její podíl na části jednání týkající se práškového karbidu vápenatého. Je zřejmé, že tato skutečnost hrála určitou úlohu při volbě sazby snížení, jež měla být žalobkyni přiznána.
- 226 Komise totiž před Tribunálem uvedla, že vzhledem k této skutečnosti měla za to, že se projevila jako „více než štědrá“, když žalobkyni přiznala sazbu snížení částky pokuty ve výši 35 %. Dodala, že snížení pokuty o 35 % přiznané žalobkyni odpovídalo částce 2,7 milionu eur, což představuje 70 % části pokuty uložené žalobkyni, jež odpovídá její účasti na části tohoto protiprávního jednání týkající se granulí karbidu vápenatého. V odpovědi na poznámku žalobkyně, podle níž takováto argumentace v podstatě není slučitelná s konstatováním jediného protiprávního jednání týkajícího se tří různých produktů, Komise uvedla, že navzdory existenci jediného protiprávního jednání byla s to „podle přidané hodnoty sdělených informací rozlišovat mezi různými prvky této dohody“.

- 227 Ohledně této posledně uvedené poznámky Komise, poněkud neurčité, je třeba upřesnit, že z úvah uvedených v bodě 218 výše vyplývá, že by oznámení o shovívavosti z roku 2002 odporovalo uplatnění snížení částky pokuty pouze na podíl pokuty týkající se části protiprávního jednání, ohledně něhož žalobkyně poskytla důkazy s významnou přidanou hodnotou. V každém případě Komise na jednání vysvětlila, že tato poznámka nemůže být chápána v tom smyslu, že tvrdila opak.
- 228 Relevance důkazů protiprávního jednání ohledně jeho části, jíž se zúčastnil podnik, který je poskytl, totiž nepatří ke kritériím, jež je třeba vzít v úvahu v souladu s bodem 23 druhým pododstavcem oznámení o shovívavosti z roku 2002 pro určení úrovně snížení částky pokuty, jež má být zmíněnému podniku přiznáno.
- 229 Z toho plyne, že pro účely určení sazby snížení jí ukládané pokuty, kterou je vhodné použít k odměně žalobkyně za její spolupráci, není záhodno zohlednit skutečnost, že tato pokuta představovala sankci za její účast nejen na části protiprávního jednání, ohledně něhož poskytla důkazy významné přidané hodnoty, ale rovněž na jiné části téhož protiprávního jednání, ohledně níž takovéto důkazy neposkytla.
- 230 Navíc je třeba vzít v úvahu údaje o obratu dosaženém účastníky kartelové dohody v souvislosti s každým ze tří produktů dotčených protiprávním jednáním, jež jsou obsaženy v bodě 288 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Z toho vyplývá, že kumulativní obrat uskutečněný těmito subjekty z prodeje práškového karbidu vápenatého představuje 45 až 50 % celkového obratu, kumulativní obrat z prodeje granulí karbidu vápenatého 30 až 35 % celkového obratu, a kumulativní obrat z prodeje granulovaného hořčíku 20 %. Z toho plyne, že žalobkyně poskytla Komisi, což tato přiznala, důkazy nezbytné k prokázání části protiprávního jednání představující 30 až 35 % celkového obratu dotčeného protiprávním jednáním, a navíc obrátila pozornost k třetí části téhož protiprávního jednání, třebaže nebyla s to podat Komisi nezbytné důkazy dokládající její existenci.
- 231 Vzhledem ke všem těmto skutečnostem má Tribunál za to, že je třeba částečně vyhovět třetímu žalobnímu důvodu, zrušit čl. 2 písm. c) napadeného rozhodnutí, jelikož v něm Komise stanovila částku pokuty s přihlédnutím k sazbě snížení částky pokuty o 35 %, a změnit s výhradou přezkumu dosud nezkoumaných dalších žalobních důvodů a argumentů žalobkyně částku jí uložené pokuty na 4,35 milionu eur, tzn. částku, která odpovídá sazbě snížení 43,5 % základní částky ve výši 7,7 milionu eur uvedené ohledně žalobkyně v bodě 308 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kterou Tribunál považuje s přihlédnutím k okolnostem projednávané věci za přiměřenou.

K zohlednění spolupráce žalobkyně jakožto polehčující okolnosti

- 232 Zbývá argument žalobkyně, podle něhož její spolupráce s Komisí měla být vzata na zřetel jakožto polehčující okolnost. Pravdou je, že v rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně formulovala tuto argumentaci pouze podpůrně „pro případ, že by Tribunál nepřijal“ její argumentaci týkající se porušení oznámení o shovívavosti z roku 2002. Vzhledem ke skutečnosti, že tato argumentace nebyla plně zohledněna, jakož i skutečnosti, že žalobkyně mezitím předložila obdobnou argumentaci v rámci svého druhého žalobního důvodu (viz bod 148 výše), je však třeba přezkoumat i tyto argument.
- 233 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle bodu 29 třetí odrážky pokynů Komise konstatuje existenci polehčujících okolností „jestliže dotčený podnik účinně spolupracuje s Komisí nad rámec oznámení o shovívavosti a zákonem stanovené povinnosti spolupráce“. Podle ustálené judikatury je snížení pokuty z důvodu spolupráce ve správním řízení odůvodněno, pouze pokud chování dotčeného podniku umožňuje Komisi shledat existenci protiprávního jednání s menšími potížemi a případně zajistit jeho ukončení (rozsudky Soudního dvora ze dne 16. listopadu 2000, SCA Holding v. Komise, C-297/98 P, Recueil, s. I-10101, bod 36, a ze dne 10. května 2007, SGL Carbon v. Komise, C-328/05 P, Sb. rozh. s. I-3921, bod 83; rozsudek Tribunálu ze dne 14. května 1998, BPB de Eendracht v. Komise, T-311/94, Recueil, s. II-1129, bod 325).

- 234 V projednávané věci musí být zamítnut návrh žalobkyně ohledně neuznání polehčující okolnosti z titulu její spolupráce s Komisí v rozsahu, v němž se týká její spolupráce vyplývající z předložení její žádosti ve smyslu oznámení o shovívavosti z roku 2002. Zjevně se totiž nejedná o spolupráci „mimo rozsah působnosti“ tohoto oznámení. Tato spolupráce byla Komisí vyhodnocena s použitím zmíněného oznámení a Tribunál již toto vyhodnocení přezkoumal a posouzení Komise nahradil svým vlastním, což vedlo k tomu, že žalobkyni bylo přiznáno další snížení částky pokuty, která jí byla uložena.
- 235 V rozsahu, v němž se týž argument žalobkyně týká spolupráce, jež se liší od spolupráce, která vycházela z podání její žádosti o uplatnění oznámení o shovívavosti z roku 2002, musí být rovněž zamítnut. Žalobkyně totiž ani neupřesnila, v čem konkrétně spočívala tato údajná spolupráce, a už vůbec neuvedla, jakým způsobem Komisi umožnila konstatovat existenci protiprávního jednání s menšími obtížemi a případně zajistit jeho ukončení.
- 236 Proto je třeba argument žalobkyně zamítnout a omezit se na snížení částky pokuty zmiňované v bodě 231 výše.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení a zásady proporcionality

- 237 Žalobkyně uvádí, že Komise při stanovení částky pokuty, jež jí byla uložena, porušila zásadu rovného zacházení a zásadu proporcionality. Různé argumenty, které rozvíjí v těchto souvislostech, lze přeskupit a přiřadit ke dvěma hlavním výtkám, vycházejícím jednak z neexistence diferenciací výše pokuty v závislosti na velikosti dotčených podniků a jejich obratu, jak v celkovém měřítku, tak i v měřítku dosaženém na trzích dotčených protiprávním jednáním, a jednak z údajně příznivého zacházení se společností Almamet.
- 238 Tyto dvě výtky budou následně jedna po druhé přezkoumány. Především je však třeba připomenout, že při stanovení pokut, jako například té, o kterou se jedná v projednávané věci, musí Komise dodržovat obecné zásady práva, zcela konkrétně zásadu rovného zacházení a zásadu proporcionality, tak jak byly vyvinuty judikaturou unijních soudů (rozsudky Tribunálu Degussa v. Komise, bod 66 výše, body 77 a 79, a ze dne 8. října 2008, Schunk a Schunk Kohlenstoff-Technik v. Komise, T-69/04, Sb. rozh. s. II-2567, bod 41). Podle ustálené judikatury zásada rovného zacházení nebo zákazu diskriminace zejména vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněné (viz rozsudek BPB de Eendracht v. Komise, bod 233 výše, bod 309, a citovaná judikatura). Zásada proporcionality ostatně vyžaduje, aby akty orgánů nepřekračovaly meze toho, co je vhodné a nezbytné pro dosažení požadovaného cíle (viz rozsudek Jungbunzlauer v. Komise, bod 70 výše, bod 226, a citovaná judikatura).

K první výtce, vycházející z neexistence diferenciací částky pokuty v závislosti na velikosti dotčených podniků a jejich obratu, jak celkového, tak i uskutečněného na trzích dotčených protiprávním jednáním

- 239 Žalobkyně uvádí, že Komise ve své rozhodovací praxi při určení základní částky pokuty vychází zejména z velikosti dotčeného podniku, neboť při stejné účasti na protiprávním jednání může být částka pokuty v závislosti na velikosti dotčených podniků různá. Unijní soudy samy spatřovaly v relativní velikosti podniků podstatné kritérium pro určení pokut v případě účasti několika podniků na protiprávním jednání. V projednávané věci se však Komise dopustila flagrantního porušení zásady rovného zacházení v neprospěch žalobkyně. Třebaže žalobkyně představuje podnik skromné relativní velikosti, byla jí uložena pokuta, jejíž základní částka se rovnala přibližně 4 % jejího celkového obratu v roce 2006. Naopak základní částka pokuty společností Akzo Nobel a Degussa se rovnala přibližně 0,05 % celkového obratu každé z nich, dosaženého v témže roce.

- 240 Kromě toho žalobkyně Komisi vytýká porušení zásady proporcionality, jelikož neurčila základní částku pokuty, jež jí měla být uložena, v menší výši, než činila částka určená pro společnosti Akzo Nobel, Degussa, Almamet a Novácke chemické závody. Žalobkyně má za to, že jelikož obrat, jehož dosáhla na trzích dotčených protiprávním jednáním, je nižší než obrat dosažený společnostmi Almamet a Novácke chemické závody, a že kromě toho musela čelit obtížné ekonomické situaci z důvodů podaných v rámci pátého žalobního důvodu, Komise měla v jejím případě pro účely určení základní částky pokuty určit procentní podíl hodnoty tržeb uskutečněných v souvislosti s protiprávním jednáním, jenž by byl nižší než 17 %.
- 241 Žalobkyně rovněž uvádí, že částka pokuty musí být úměrná protiprávnímu jednání, dopadu tohoto jednání na trh, nezbytnosti zabránit novým protiprávním jednáním a ekonomické schopnosti dotčeného podniku. K prokázání nepřiměřenosti výše pokuty, která jí byla uložena, se dovolává zvláštní situace trhů dotčených protiprávním jednáním, jež jsou podle ní trhy spíše omezenými. V témže kontextu rovněž uvádí, že obchodní výsledky v tomto odvětví jsou relativně skromné, přičemž její roční obrat na zmíněných trzích dosahuje přibližně 13 milionů eur. Dotčené produkty nepředstavují produkty vysoce výnosné, a to i vzhledem k jejich povaze nebezpečných chemických výrobků, která si vyžaduje významné náklady na zajištění bezpečnosti. Proto jsou marže, jichž lze dosáhnout u těchto produktů, obvykle nízké. Žalobkyně má za to, že pokuta, která jí byla uložena, není nijak úměrná maržím, jež jí umožňují produkty dotčené protiprávním jednáním.
- 242 Žalobkyně navíc provádí různá porovnání výše pokuty, která jí byla uložena, aby doložila její neúměrnost. Uvádí, že tato částka v jejím případě dosahuje přibližně 20 % maximální možné výše pokuty stanovené v čl. 23 bodu 2 druhém pododstavci nařízení č. 1/2003 (10 % jejího celkového obratu za předchozí hospodářský rok). Naopak v případě Akzo Nobel by pokuta, jež měla být této společnosti uložena (kdyby byla nezískala ochranu před pokutou) odpovídala 1,1 % maximální výše stanovené pro její případ. Týž podíl v případě Degussa činil pouze 0,5 %. Žalobkyně kromě toho připomíná různé příklady protiprávních jednání v minulosti, v nichž pokuty uložené dotčeným podnikům představovaly mnohem nižší podíl jejich celkového obratu a maximálních částek pokut, jež byly použitelné v jejich případě.
- 243 Tyto argumenty nemohou obstát.
- 244 Co se týče především argumentu vycházejícího z rozdílů ve velikosti různých účastníků protiprávního jednání, je třeba uvést, že jak správně poznamenává Komise, její rozhodovací praxe dovolávaná žalobkyní se týká věcí, v nichž uplatňovala pokyny z roku 1998, které byly mezitím zrušeny. Totéž platí ohledně judikatury dovolávané žalobkyní, jež se také týká případů, kdy byly uplatňovány poslední zmiňované pokyny.
- 245 Pokyny z roku 1998 upravovaly v bodě 1 A a B stanovení základní částky pokuty podle jiného systému, než je systém stanovený v pokynech. Konkrétně byly stanoveny tři samostatné stupnice výchozích částek, a to pro málo závažná, závažná a velmi závažná protiprávní jednání.
- 246 Při uplatnění tohoto systému se Komise v určitých případech rozhodla rozdělit podniky, které se podílely na určitém protiprávním jednání, v závislosti na jejich celkovém obratu do různých kategorií, kde byla pro každý z nich stanovena jiná základní částka (viz například Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients v. Komise, bod 162 výše, bod 13). Tato praxe Komise byla unijním soudem schvalována jakožto postup, jenž je v souladu s obecnými zásadami unijního práva (viz rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2006, BASF v. Komise, T-15/02, Sb. rozh. s. II-497, bod 233, a citovaná judikatura; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients v. Komise, bod 162 výše, body 186 až 188). Právě této judikatury se žalobkyně dovolává na podporu své argumentace.

- 247 Komise však pokyny z roku 1998 zrušila, k čemuž byla oprávněna (viz bod 74 výše), a nahradila je pokyny, které stanoví jiný systém pro stanovení základní částky pokuty. Jak bylo uvedeno výše (viz bod 106 výše), tento nový systém spočívá ve stanovení základní částky pokuty vlastní každému účastníku na základě hodnoty tržeb, uskutečněných v souvislosti s protiprávním jednáním, takže rozdělení účastníků téhož protiprávního jednání do různých kategorií podle jejich velikosti, popřípadě jakéhokoli jiného relevantního kritéria, již není nezbytné.
- 248 Jak bylo ostatně uvedeno v bodě 111 výše, pokyny v bodě 30 stanoví možnost zvýšení částky pokuty, jež má být uložena podnikům, jejichž obrat mimo zboží a služby, kterých se týká protiprávní jednání, je zvláště významný k zajištění, aby tato pokuta měla dostatečný odrazující účinek. Zohlednění velikosti a celkového obratu podniku pro účely stanovení částky pokuty není tudíž podle pokynů zcela vyloučeno.
- 249 Od Komise však nelze ani vyžadovat, aby při stanovení částky pokuty brala tyto skutečnosti systematicky na zřetel.
- 250 Jakkoli totiž z bodu 30 pokynů vyplývá, že zvýšení pokuty, již je třeba uložit podniku, se může jevit jako nezbytné k zajištění jejího dostatečně odrazujícího účinku, naopak z něj neplyne, že pokuta, která nepředstavuje významný procentní podíl celkového obratu dotčeného podniku, nemá vůči tomuto podniku dostatečně odrazující účinek. V tomto ohledu je třeba uvést, že pokuta stanovená podle metodiky definované v pokynech totiž v zásadě představuje významný procentní podíl z hodnoty tržeb trestaného podniku dosažených v oblasti dotčené protiprávním jednáním. Z důvodu pokuty tak dotčený podnik dosáhne v tomto odvětví značně sníženého zisku či dokonce zaznamená ztráty. I kdyby obrat uvedeného podniku v tomto odvětví představoval jen malou část jeho celkového obratu, nelze *a priori* vyloučit, že snížení zisku v tomto odvětví, ba i jeho přeměna ve ztráty má odrazující účinek, jelikož podnik v zásadě usiluje o dosažení zisku v určeném odvětví. Bod 30 pokynů tudíž správně stanoví možnost, a nikoli povinnost, Komise zvýšit pokutu uloženou podniku, jehož obrat, dosažený nad rámec tržeb z výrobků a služeb, kterých se týká protiprávní jednání, je obzvláště významný (rozsudek Novácke chemické závody v. Komise, bod 74 výše, body 62 až 64).
- 251 Z toho plyne, vezme-li se na zřetel též judikatura citovaná v bodě 112 výše, že porovnání výše pokut uložených různým účastníkům sporného protiprávního jednání, provedená žalobkyní, jako procentních podílů celkového obratu každého z nich, nepostačují k prokázání, že Komise v projednávané věci porušila zásadu rovného zacházení a zásadu proporcionality.
- 252 Co se týče argumentu, podle něhož základní částka pokuty, stanovená ohledně žalobkyně, měla být v absolutních číslech nižší než základní částka stanovená ohledně určitých dalších účastníků protiprávního jednání (viz bod 240 výše), z bodu 308 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že pouze dvěma podnikům, zmiňovaným žalobkyní, společností Degussa a Almamet, byla vyměřena základní částka pokuty, která byla v absolutních číslech nižší než ta, jež byla stanovena žalobkyni.
- 253 Co se týče případu Degussa, lze však tuto skutečnost vysvětlit dobou trvání její účasti na protiprávním jednání, jež je významně kratší (čtyři měsíce), než doba trvání účasti určená v případě žalobkyně, a skutečností, že se tato účast týkala pouze jediné části dohody (části týkající se práškového karbidu vápenatého).
- 254 Co se dále týče společnosti Almamet, z bodu 15 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že její celkový obrat za poslední celý hospodářský rok předcházející přijetí napadeného rozhodnutí dosahoval výše zhruba 40 až 50 milionů eur (zatímco v případě žalobkyně dosáhl výše 257 milionů eur; viz bod 17 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Navíc z bodu 288 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že hodnota tržeb, jichž dosáhla v souvislosti s protiprávním jednáním, byla nižší, než hodnota tržeb žalobkyně. Totéž platí pro dobu trvání její účasti na kartelové dohodě (viz bod 304 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Vzhledem k tomu pouhá skutečnost, že těmito dvěma podnikům byla v absolutních číslech vyměřena nižší základní částka pokuty, než žalobkyni, nezakládá ani porušení

zásady rovného zacházení, ani porušení zásady proporcionality. V týchž souvislostech je třeba uvést, že argumenty žalobkyně vycházející z její údajně obtížné ekonomické situace budou přezkoumány níže, při analýze pátého žalobního důvodu.

- 255 Obstát nemůže ani argumentace žalobkyně vycházející z údajně omezené povahy dotčených trhů, která neumožňuje realizaci snížených marží.
- 256 Z ustálené judikatury jasně vyplývá, že pro stanovení výše pokut ukládaných v případě porušení pravidel hospodářské soutěže, je třeba zohlednit dobu trvání protiprávních jednání a všechny skutečnosti, které mohou ovlivnit posouzení jejich závažnosti, jako je jednání každého z podniků, jejich role při zavádění jednání ve vzájemné shodě, zisk, který mohou z těchto jednání mít, jejich velikost a hodnota dotčeného zboží, jakož i riziko, které představují protiprávní jednání tohoto druhu (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 8. prosince 2011, KME a další v. Komise, C-272/09 P, Sb. rozh. s. I-12789, bod 96, a citovaná judikatura).
- 257 Z taktéž ustálené judikatury však vyplývá, že i když částka pokuty uložená podniku musí být úměrná době trvání protiprávního jednání a jiným skutečnostem, jež mohou být zohledněny při posouzení závažnosti protiprávního jednání, k nimž patří zisk, jehož mohl dotčený podnik nabýt díky svým praktikám, skutečnost, že podnik nezískal žádnou výhodu z protiprávního jednání, nemůže tvořit překážku uložení pokuty, nemá-li tato ztratit svou odrazující povahu (viz rozsudek BPB de Eendracht v. Komise, bod 233 výše, bod 441, a citovaná judikatura).
- 258 Z toho plyne, že jelikož výhoda, kterou dotčený podnik mohl získat z protiprávního jednání, a obecně zisky, jichž docílil na trzích dotčených protiprávními jednáními, představují jeden z prvků, které mohou být vzaty na zřetel pro účely určení výše pokuty, nemá Komise nebo unijní soud vykonávající svou pravomoc v plné jurisdikci v oblasti pokut povinnost zajistit, aby tato částka byla přímo úměrná výhodám dosaženým dotčným podnikem na dotčených trzích, nebo je nepřevyšovala.
- 259 Konečně jsou irelevantní i žalobkyní provedená porovnání částek pokut uložených různým účastníkům sporné dohody, jakožto procentních podílů maximální částky pokuty použitelné ohledně každého z nich v souladu s čl. 23 odst. 2 druhým pododstavcem nařízení č. 1/2003. Jak vyplývá z judikatury, jedná se spíše o zmírňující hranici, jejímž možným důsledkem je, že částka pokuty vypočítaná na základě kritérií závažnosti a doby trvání protiprávního jednání bude snížena na nejvyšší povolenou úroveň. Její uplatnění znamená, že dotčený podnik nezaplatí pokutu, kterou by byl v zásadě jinak povinen zaplatit na základě posouzení založeného na uvedených kritériích (rozsudek Dansk Rørindustri a další v. Komise, bod 112 výše, bod 283). Z toho vyplývá, že skutečnost, že výše pokuty, která byla žalobkyni uložena, je bližší horní hranici 10 % jejího celkového obratu, než v případě ostatních účastníků kartelové dohody, nemůže představovat porušení zásady rovného zacházení či zásady proporcionality. Tento důsledek totiž přirozeně plyne z výkladu 10 % horní hranice coby pouhého zmírňujícího limitu, jehož se použije po případném snížení částky pokuty na základě polehčujících okolností nebo na základě zásady proporcionality (viz rozsudek Novácke chemické závody v. Komise, bod 74 výše, bod 163, a citovaná judikatura).
- 260 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba první výtku zamítnout.

Ke druhé výtce vycházející z údajně zvýhodňujícího zacházení se společností Almamet

- 261 Žalobkyně poukazuje na porušení zásady rovného zacházení, jelikož jí Komise nepřiznala snížení částky pokuty o 20 %, jako to učinila v případě společnosti Almamet. V témže kontextu se dovolává porušení povinnosti uvést odůvodnění.

- 262 V bodě 372 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že je třeba vzít na zřetel skutečnost, že Almamet je velmi malým obchodníkem, který nepřínáleží k žádné z velkých skupin společnosti. Almamet je podle ní činnou v oblasti obchodování s materiály vysoké hodnoty se spíše malou ziskovou marží a má „poměrně úzce zaměřené portfolio výrobků“. Komise dodala, že byla rovněž zohledněna „[s]kutečnost, že uložená pokuta by měla relativně velký dopad na finanční situaci tohoto typu společnosti“. Komise došla k závěru, že vzhledem ke „zvláštním charakteristikám“ společnosti Almamet považovala snížení částky pokuty o 20 % za vhodné, jelikož Almamet je v každém případě pokutou v této výši dostatečně odrazena.
- 263 Komise v poznámce pod čarou č. 685 odkázala na bod 37 pokynů, který má následující znění:
- „Přestože je v těchto pokynech vysvětlena obecná metodika stanovování výše pokut, konkrétní okolnosti dané věci nebo nutnost dosáhnout v dané věci odrazujícího účinku, mohou být důvodem k tomu, aby se Komise odchýlila od této metodiky nebo mezi stanovených v [odstavci] 21.“
- 264 Z toho plyne, že se Komise pro přiznání snížení částky pokuty společnosti Almamet o 20 % odchýlila od svých vlastních pokynů. Jak vyplývá z ustálené judikatury, takovéto odchýlení musí být slučitelné zejména se zásadou rovného zacházení (rozsudek Dansk Rørindustri a další v. Komise, bod 112 výše, bod 211; rozsudky Tribunálu Schunk a Schunk Kohlenstoff-Technik v. Komise, bod 238 výše, bod 44, a ze dne 28. dubna 2010, Amann & Söhne a Cousin Filterie v. Komise, T-446/05, Sb. rozh. s. II-1255, bod 146).
- 265 Je třeba uvést, že Komise v bodě 372 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla určité „zvláštní charakteristiky“ společnosti Almamet k odůvodnění snížení částky pokuty, jež jí bylo přiznáno. Jak již bylo rozhodnuto v rozsudku Novácke chemické závody v. Komise, bod 74 výše (body 137 až 141), podnik s takovými charakteristikami se vzhledem k možnému snížení pokuty mimo případy zvlášť stanovené v pokynech nachází v odlišné situaci, než je situace podniku, který uvedené charakteristiky nevykazuje.
- 266 Zprv je třeba připomenout, že čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 stanoví zejména, že pokuta u každého podniku podílejícího se na porušení ustanovení článku 81 ES nesmí přesáhnout 10 % jeho celkového obratu za předchozí hospodářský rok. Podle judikatury je cílem horní hranice obratu vyhnout se tomu, aby byly pokuty uložené Komisí nepřiměřené ve vztahu k významu dotčeného podniku (rozsudky Soudního dvora ze dne 7. června 1983, Musique Diffusion française a další v. Komise, 100/80 až 103/80, Recueil, s. 1825, bod 119, a ze dne 7. června 2007, Britannia Alloys & Chemicals v. Komise, C-76/06 P, Sb. rozh. s. I-4405, bod 24).
- 267 Tato horní hranice však není dostatečná k tomu, aby zabránila případné nepřiměřenosti pokuty uložené v případě obchodníka činného v oblasti obchodování s materiály vysoké hodnoty se spíše malou ziskovou marží, jako je Almamet. Z důvodu vysoké hodnoty dotčených materiálů může totiž takový podnik vykazovat nepřiměřeně vysoký obrat v porovnání se svými zisky a aktivy, které jediné budou použity k zaplacení pokuty.
- 268 Zadruhé, jelikož je podle metodiky pokynů při stanovení pokuty jako výchozí bod brán podíl hodnoty tržeb uskutečněných dotčeným podnikem na trhu, kterého se týkalo protiprávní jednání, je riziko nepřiměřené pokuty v případě podniku, jako je Almamet, který disponuje „relativně úzce zaměřeným portfoliem výrobků“ o to vyšší, neboť daná pokuta představuje podstatnou část celkového obratu takového podniku.
- 269 Zatřetí je rovněž relevantní skutečnost, že Almamet byla velmi malým podnikem, který nepatřil do žádné velké skupiny, takže musela sama čelit pokutě, jelikož žádná jiná společnost s ní není společně a nerozdílně odpovědnou za zaplacení této pokuty nebo jí nebyla schopna poskytnout za tímto účelem podporu.

- 270 Vzhledem k těmto úvahám je třeba především uvést, že na rozdíl od toho, co uvádí žalobkyně, je rozhodnutí Komise přiznat Almamet snížení částky pokuty odůvodněno právně dostačujícím způsobem.
- 271 Kromě toho je třeba odmítnout jako irelevantní argument žalobkyně, vycházející z toho, že jak vskutku konstatovala Komise v bodě 371 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Almamet nesplňovala podmínky stanovené v bodě 35 pokynů, aby jí mohlo být přiznáno snížení částky pokuty z důvodu platební neschopnosti. V tomto ohledu postačí připomenout, že se Komise rozhodla přiznat Almamet snížení částky pokuty právě podle bodu 37 pokynů. Irelevantní je rovněž skutečnost připomínaná žalobkyní, že jak vyplývá bodu 152 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Almamet částečně zpochybnila protiprávní jednání. Co se týče tvrzení žalobkyně, že byla Almamet návodcem protiprávního jednání, je nepřesné (viz body 97 až 104 výše), ale i za předpokladu, že by bylo správné, bylo by taktéž irelevantní.
- 272 Za těchto podmínek je třeba zkoumat argumenty předložené žalobkyní, jež mají prokázat, že se nacházela v situaci srovnatelné se situací společnosti Almamet a měla jí být snížena částka pokuty ze stejného titulu jako společnosti Almamet.
- 273 Žalobkyně zaprvé uvádí, že stejně jako Almamet působí na dotčených trzích sama jako nezávislý a „poměrně malý“ podnik. Dodává, že ve skutečnosti je na dotčených trzích menším subjektem, než Almamet: tržby, kterých dosáhla na těchto trzích, se podle Komise pohybovaly v rozmezí od 10 do 15 milionů eur, v porovnání s 20 až 25 miliony eur v případě společnosti Almamet.
- 274 Tento argument nepostačuje k odůvodnění závěru, že se žalobkyně nacházela v situaci, jež byla obdobná situaci společnosti Almamet. Komise především nezohlednila pouze malou velikost společnosti Almamet, ale skutečnost, že byla velmi malým zprostředkujícím obchodníkem. Jakožto zprostředkující obchodník neměla žádný vliv na cenu produktů, které si zaopatřovala a uváděla na trh, ale pouze na ziskovou marži, a tudíž na finální cenu, za niž tyto produkty prodávala zákazníkům. Z tohoto důvodu se hodnota tržeb dosažených společnostmi Almamet v souvislosti s protiprávním jednáním a obecně její celkový obrat mohly jevit jako dosti velké, avšak největší podíl takto dosažených příjmů představovaly částky přímo vyplácené třetím osobám, tzn. dodavatelům společnosti Almamet. Žalobkyně není zprostředkujícím obchodníkem, ale prodává produkty, které sama vyrábí, a tudíž se nenachází ve stejné situaci.
- 275 Dále je třeba uvést, že žalobkyně sice vykazuje celkovou velikost, jež je zjevně skromnější než velikost ostatních velkých podniků, které se podílely na dohodě, avšak mezi ní a společnostmi Almamet existuje velký rozdíl v celkovém obratu (viz bod 254 výše). Komise navíc správně uvedla, že z tabulky, kterou žalobkyně připojila k žalobě, vyplývá, že v období, kdy docházelo k protiprávnímu jednání, zaměstnávala více než 600 osob. Stěží ji tedy lze označit za malý podnik.
- 276 Zadruhé žalobkyně uvádí, že stejně jako Almamet pracuje s látkami vyšší hodnoty a velmi úzkým ziskovým rozpětím. Také škála produktů, které nabízí, je velmi úzká.
- 277 Je třeba konstatovat, že tento argument žalobkyně je podán velmi stručně a není podepřen ani podrobnými vysvětleními, ani relevantními důkazy. Žalobkyně zejména neposkytla podrobnosti ani důkazy ohledně svých ziskových rozpětí. Kromě toho v replice přešla mlčením tvrzení Komise, podle nichž sortiment jejích produktů nebyl srovnatelný se sortimentem společnosti Almamet.
- 278 Navíc skutečnost, že Almamet obchoduje s produkty, jež si opatřuje od jiných podniků, kdežto žalobkyně prodává produkty, které sama vyrábí, je opět relevantní. Právě z tohoto důvodu, jak bylo uvedeno v bodě 274 výše, je relevantní jak vysoká hodnota produktů prodávaných společnostmi Almamet, tak i její velmi úzká zisková rozpětí. V případě žalobkyně, jež není obchodníkem, ale výrobcem, nemají obě tato hlediska bez podrobných vysvětlení ohledně jejích výrobních nákladů, jež nepodala, stejnou relevanci jako v případě společnosti Almamet.

- 279 Zatřetí žalobkyně uvádí, že pokuta, která jí byla uložena, bude i v jejím případě mít relativně silný dopad na její finanční situaci. Tvrdí, že bude muset nést vyšší výrobní náklady, náklady na údržbu a skladování i náklady investiční, a v důsledku toho ji vyšší pokuta ovlivní mnohem víc, než tomu bude v případě společnosti Almamet.
- 280 Tento argument, rovněž velmi obecný a blíže nepopsaný, musí být také zamítnut z důvodů uvedených v bodě 278 výše.
- 281 Jelikož žalobkyně nepředložila další argumenty, prokazující, že se nacházela v obdobné situaci jako společnost Almamet, je tedy třeba dospět k závěru, že vzhledem k rozdílu mezi situacemi, v nichž se tyto společnosti nacházely, nelze Komisi vytýkat porušení zásady rovného zacházení z toho důvodu, že společnost Almamet, nikoli však žalobkyni, přiznala snížení částky pokuty z důvodů uvedených v bodě 372 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Proto je třeba druhou výtku, stejně jako čtvrtý žalobní důvod v plném rozsahu zamítnout. Jelikož kromě toho musí být zamítnuty veškeré výše zkoumané argumenty žalobkyně, není odůvodněný výkon pravomoci Tribunálu v plné jurisdikci, jímž by byla částka pokuty uložená žalobkyni snížena více, než v rozsahu uvedeném v bodě 231 výše.

K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z protiprávního opomenutí Komise přiznat žalobkyni snížení částky pokuty z důvodu její platební neschopnosti a zvláštností projednávané věci

- 282 Žalobkyně uvádí, že podmínky významného snížení částky pokuty, která jí byla uložena podle bodu 35 pokynů nebo přinejmenším podle jejich bodu 37, byly vzhledem ke zvláštnostem její situace splněny. Komisi vytýká, že dostatečně nezohlednila její sníženou platební schopnost, navzdory přesvědčivé argumentaci, kterou jí předložila. Má tudíž za to, že Komise tím, že jí odmítla snížit částku pokuty, porušila pokyny a dopustila se zjevně nesprávného posouzení. To platí tím spíše, že Komise takovéto snížení přiznala společnosti Almamet, třebaže individuální ekonomická situace žalobkyně s sebou větší možné riziko.

Pokyny

- 283 Body 35 a 37 pokynů znějí takto:

„35. Za výjimečných okolností může Komise na žádost přihlédnout k platební neschopnosti podniku, který se nachází ve zvláštní hospodářsko-společenské situaci. Ke snížení pokuty z tohoto důvodu nebude Komisi stačit pouhé zjištění, že se daný podnik nachází v nepříznivé nebo ztrátové finanční situaci. Snížení bude povoleno pouze na základě objektivních důkazů prokazujících, že uložení pokuty podle podmínek stanovených v těchto pokynech by nezvratně ohrozilo ekonomickou životaschopnost dotyčného podniku a vedlo by ke ztrátě veškeré hodnoty jeho majetku.

[...]

37. Přestože je v těchto pokynech vysvětlena obecná metodika stanovování výše pokut, konkrétní okolnosti dané věci nebo nutnost dosáhnout v dané věci odrazujícího účinku, mohou být důvodem k tomu, aby se Komise odchýlila od této metodiky nebo od limitů stanovených v [bodě] 21.“

Napadené rozhodnutí

284 Jak vyplývá z bodů 363 a 373 odůvodnění napadeného rozhodnutí, byla žalobkyně jedním z podniků, jež se v průběhu správního řízení dovolávaly bodu 35 pokynů. Komise poté, co v bodech 364 až 368 napadeného rozhodnutí vyslovila určité obecné úvahy týkající se všech podniků, které se dovolávaly tohoto bodu, se v bodech 373 a 374 napadeného rozhodnutí věnovala konkrétně případu žalobkyně a uvedla toto:

„(373) Analýza finančních údajů sdělených Donau Chemie [...] vede k závěru, že podnik je životaschopný a vykazuje nepatrné riziko úpadku. Pokuta ostatně nemůže bezprostředně ohrozit její hospodářskou životaschopnost a zbavit její aktiva veškeré hodnoty. Z těchto důvodů se žádost Donau Chemie týkající se platební neschopnosti zamítá.

(374) Donau Chemie se často dovolávala katastrofálního roku 2005, kdy byla zničena její elektrárna, ale tato událost již dále neohrožuje její životaschopnost do té míry, že by nemohla zaplatit pokutu uloženou tímto rozhodnutím.“

Úvodní poznámky k bodu 35 pokynů

285 Opakovaně bylo rozhodnuto, že Komise v zásadě není povinna při stanovení pokuty zohlednit skutečnost, že podnik se nachází ve finanční ztrátě, jelikož uznání takové povinnosti by vedlo k poskytnutí neodůvodněné soutěžní výhody podnikům, které jsou nejméně přizpůsobeny podmínkám trhu (rozsudek Dansk Rørindustri a další v. Komise, bod 112 výše, bod 327; rozsudky Tribunálu ze dne 19. března 2003, CMA CGM a další v. Komise, T-213/00, Recueil, s. II-913, bod 351, a Tokai Carbon a další, bod 110 výše, bod 370).

286 Kromě toho z ustálené judikatury vyplývá, že skutečnost, že opatření přijaté unijním orgánem vyvolá úpadek nebo likvidaci daného podniku, není sama o sobě unijním právem zakázána. Ačkoliv likvidace podniku v jeho stávající právní formě může ohrozit finanční zájmy vlastníků, akcionářů nebo držitelů podílů, neznamená to, že osobní, hmotné a nehmotné složky podniku rovněž ztratily hodnotu (rozsudky Tribunálu Tokai Carbon a další, bod 110 výše, bod 372; ze dne 29. listopadu 2005, Heubach v. Komise, T-64/02, Sb. rozh. s. II-5137, bod 163, a ze dne 28. dubna 2010, BST v. Komise, T-452/05, Sb. rozh. s. II-1373, bod 96).

287 Nelze tak uznat, že by si Komise přijetím bodu 35 pokynů jakkoliv uložila povinnost, která by byla v rozporu s touto judikaturou. O tom svědčí skutečnost, že uvedený bod neodkazuje na úpadek společnosti, ale na podnik ve „zvláštní hospodářsko-společenské situaci“, v níž by uložení pokuty „nezvratně ohrozilo ekonomickou životaschopnost dotyčného podniku a vedlo by ke ztrátě veškeré hodnoty jeho majetku“ (rozsudky Novácke chemické závody v. Komise, bod 74 výše, bod 188, s Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver v. Komise, bod 139 výše, bod 96).

288 Z toho vyplývá, že k použití bodu 35 pokynů nestačí pouhá skutečnost, že uložení pokuty za porušení pravidel hospodářské soutěže může vést k úpadku dotyčného podniku. Z judikatury citované v bodě 286 výše totiž vyplývá, že i když úpadek poškozují finanční zájmy dotčených vlastníků nebo akcionářů, neznamená to nutně zánik dotčeného podniku. Uvedený podnik může jako takový nadále existovat, buďto – v případě rekapitalizace společnosti, která byla shledána ve stavu úpadku – jako právnická osoba zajišťující provoz uvedeného podniku, nebo – v případě celkového převzetí veškerých jeho aktiv – tedy podniku, jakožto subjektu vykonávajícího hospodářskou činnost – jiným subjektem. Takové celkové převzetí může být uskutečněno dobrovolným nebo nuceným prodejem aktiv společnosti v úpadku s pokračujícím provozem (rozsudky Novácke chemické závody v. Komise, bod 74 výše, bod 189 a Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver v. Komise, bod 139 výše, bod 97).

- 289 Bod 35 pokynů je tedy třeba vnímat, zejména v souvislosti se ztrátou celé hodnoty majetku dotyčného podniku jako bod, který upravuje situaci, kdy se převzetí podniku, nebo alespoň jeho majetku, o němž se hovoří v předcházejícím bodě, zdá být nepravděpodobné až nemožné. V takovém případě budou jednotlivé části aktiv podniku v úpadku nabídnuty k prodeji jedna po druhé a je pravděpodobné, že mnoho z nich nenajde kupce nebo přinejlepším budou prodány za velmi sníženou cenu, takže se zdá být legitimní hovořit o ztrátě celé jejich hodnoty, jak to činí bod 35 pokynů (rozsudky Novácke chemické závody v. Komise, bod 74 výše, bod 190 a Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver v. Komise, bod 139 výše, bod 98).
- 290 Kromě toho je třeba připomenout, že uplatnění uvedeného bodu pokynů podle jeho znění rovněž požaduje „zvláštní hospodářsko-společenskou situaci“. Podle judikatury je taková situace charakterizována důsledky, které by mělo zaplacení pokuty zejména z hlediska zvýšení nezaměstnanosti nebo zhoršení stavu hospodářských odvětví na předcházejících a navazujících trzích ve vztahu k dotyčnému podniku (rozsudek Soudního dvora ze dne 29. června 2006, SGL Carbon v. Komise, C-308/04 P, Sb. rozh. s. I-5977, bod 106, a rozsudek Novácke chemické závody v. Komise, bod 74 výše, bod 192).
- 291 Pokud jsou podmínky uvedené v bodech 289 a 290 splněny, lze skutečně tvrdit, že uložení pokuty, která může mít za následek zánik dotyčného podniku, je v rozporu se zásadou proporcionality, kterou Komise musí dodržovat při každém uložení pokuty podle práva hospodářské soutěže (rozsudky Novácke chemické závody v. Komise, bod 74 výše, bod 193, a Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver v. Komise, bod 139 výše, bod 100).
- 292 Jelikož Komise ve své argumentaci kromě toho odkazuje na širokou posuzovací pravomoc, kterou jí přiznává bod 35 pokynů, je třeba jednak uvést, že nelze přeceňovat skutečnost, že je ve zmíněném bodě použit výraz „mohl by“, a nikoli „musí“. Tento výraz nelze chápat v tom smyslu, že Komise může libovolně odmítnout přiznat snížení částky pokuty, jsou-li splněny všechny podmínky stanovené ve zmíněném bodě, a takovéto snížení se jeví jako slučitelné s obecnými zásadami práva, jež musí být dodrženy při stanovení částky pokuty. Představuje spíše další náznak pružnosti, kterou si musí Komise vyhradit při přijímání orientačních pravidel chování, jako jsou pokyny (rozsudek Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver v. Komise, bod 139 výše, bod 48).
- 293 Na druhé straně je třeba připomenout, že Tribunál na základě pravomoci v plné jurisdikci, kterou má v oblasti pokut (viz bod 58 výše), může nahradit posouzení Komise vlastním posouzením, i co se týče zkoumání otázky, zda může být žalobkyni přiznáno snížení částky pokuty podle bodu 35 pokynů.
- 294 Při zohlednění veškerých předchozích úvah je tedy třeba zkoumat, zda – jak uvádí žalobkyně – argumentace předložená Komisi odůvodňovala snížení částky pokuty podle zmíněného bodu.

K použití bodu 35 pokynů

- 295 Žalobkyně uvádí, že se celá její skupina podniků nachází v mimořádně obtížné ekonomické situaci. To se odráží ve výsledku běžných aktivit, který se výrazně zhoršil – vykázal snížení ze 7,016 milionu eur v hospodářském roce 2007 na pouhý 1,686 milionu eur v hospodářském roce 2008. Roční konsolidovaný výsledek skupiny žalobkyně rovněž naznačil zjevné zhoršení, přičemž ztráta zaznamenaná v rozvaze pro hospodářský rok, který trval od 30. září 2007 do 30. září 2008, překročila 2 miliony eur. Kromě toho vzrostl čistý dluh žalobkyně z 14,2 milionu eur v hospodářském roce 2005 na 30,4 milionu eur v hospodářském roce 2008. Dodává, že zejména část jejího podniku, provozující výrobu karbidu vápenatého, je již několik let ztrátová. Celkové ztráty utrpené v období let 1999 až 2006 činí 15,94 milionu eur.

- 296 Žalobkyně kromě toho připomíná, že již v průběhu správního řízení upozorňovala na skutečnost, že její soukromá vodní elektrárna ve Wiesbergu (Rakousko) byla v létě 2005 zcela zničena povodněmi. Provoz jejího závodu na výrobu karbidu vápenatého v Landecku (Rakousko) byl závislý na elektrické energii vyráběné elektrárnou ve Wiesbergu a bylo možno jej zachránit pouze díky finanční podpoře rakouských orgánů. Žalobkyně však musela velkou část rekonstrukce této elektrárny financovat sama. Následkem této přírodní katastrofy utrpěla žalobkyně v roce 2005 škodu ve výši zhruba 20 milionů eur, což se projevilo v záporném výsledku továrny v Landecku, který v roce 2005 vzrostl na -11,92 milionu eur, a tato skutečnost měla i nadále dopad na finanční zdraví žalobkyně.
- 297 Dále žalobkyně uvádí podrobnosti významných investičních projektů, jež budou muset být v blízké budoucnosti uskutečněny v několika lokalitách jejího podniku. Vcelku by investice plánované pro výrobní závod v Landecku měly do roku 2016 dosáhnout výše 20,17 milionu eur a jsou naprosto nezbytné pro zachování tohoto závodu a v dlouhodobém časovém horizontu i pracovních míst, která jsou na něm závislá. Kvůli nedostatku vlastních finančních prostředků žalobkyně musí být tyto investice financovány z půjček. Uložení sporné pokuty, kterou by žalobkyně musela také financovat z půjčky, by jí bránilo v získávání potřebných úvěrů, zhoršilo by její již beztak choulostivou ekonomickou situaci a vedlo by k jejímu značnému oslabení jakožto soutěžitelky na dotčených trzích karbidu vápenatého. Pokuta by kromě toho vedla k částečnému nebo úplnému uzavření důležitých výrobních závodů žalobkyně, a následkem toho i ke ztrátě četných pracovních míst.
- 298 Žalobkyně poukazuje zejména na situaci svého výrobního závodu v Landecku, který přímo zaměstnává 70 osob a nepřímě na něm závisí i další pracovní místa. Uvádí, že v roce 2006 provedla kalkulaci k porovnání ekonomických výsledků, jichž by dosáhla z prodeje elektřiny vyráběné v elektrárně ve Wiesbergu, normálně určené k využití ve výrobním závodě v Landecku, třetím osobám, jednak v případě pokračování výrobní činnosti svého závodu, jednak za předpokladu jeho uzavření. Tento výpočet ukázal, že pokračování v činnosti tohoto závodu by vedlo ke ztrátě ve výši 513 000 eur, kdežto v případě jeho uzavření a prodeje elektřiny třetím osobám by dosáhla kladného výsledku ve výši 773 000 eur. Jelikož si je vědoma své společenské odpovědnosti, výrobní závod v Landecku dosud neuzavřela. Uložení sporné pokuty by však zbavilo výrobu karbidu vápenatého v závodě v Landecku veškerého významu, což by vedlo k uzavření tohoto závodu.
- 299 Vzhledem k této argumentaci žalobkyně je třeba připomenout, že v rozsudku Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver v. Komise, bod 139 výše (bod 112), Tribunál rozhodl, že pro účely použití bodu 35 pokynů nepostačovalo prokázat, že by byl dotčený podnik v případě uložení pokuty shledán ve stavu úpadku. Podle samotného znění tohoto bodu musí existovat „objektivní důkazy prokazující, že uložení pokuty [...] by nezvratně ohrozilo ekonomickou životaschopnost dotčeného podniku a vedlo by ke ztrátě veškeré hodnoty jeho majetku“, což by automaticky nenastalo v případě úpadku společností provozujících tento podnik. Žalobce může tedy použití tohoto bodu pokynů dosáhnout pouze v případě, že poskytl objektivní důkazy potvrzující tuto možnost, což představuje podstatnou podmínku jeho uplatnění.
- 300 V projednávané věci je však třeba konstatovat, že žalobkyně dokonce ani netvrdila nebo neprokazovala, že by uložení sporné pokuty vedlo k jejímu úpadku. Tím méně prokázala, ba ani netvrdila, že její aktiva v případě jejího úpadku ztratí veškerou hodnotu, jak to požaduje bod 35 pokynů.
- 301 Z vlastních argumentů žalobkyně, jež byly shrnuty v bodě 295 výše, totiž vyplývá, že výsledek jejích obvyklých činností, třebaže se zhoršoval, zůstával v hospodářském roce 2008 kladný. Jinak řečeno žalobkyně zaznamenala zisk, a nikoli ztrátu. Co se týče záporného konsolidovaného výsledku jak v roce 2007, tak i v roce 2008, a nezávisle na otázce, zda je možné vzít jej na zřetel pro účely použití bodu 35 pokynů, jelikož se netýká pouze žalobkyně jakožto právnické osoby, ale i jiných subjektů její skupiny, jejichž začlenění do ekonomické jednotky, kterou tvoří podnik žalobkyně, není upřesněno, ze srovnávací rozvahy těchto dvou hospodářských let, kterou žalobkyně připojila k žalobě, vyplývá, že

kapitál žalobkyně zůstal navzdory zaznamenaným ztrátám nedotčen, jelikož rezervy zcela postačovaly k absorbování ztrát. Kromě toho stejný dokument naznačuje, že v roce 2008 došlo k mírnému zlepšení situace, kdy se ztráta zaznamenaná v rozvaze snížila z 2,63 milionu eur na zhruba 2,17 milionu eur.

- 302 Co se týče tvrzení žalobkyně týkajících se ztrátové povahy části jejího podniku, který vyvíjí činnost v oblasti výroby karbidu vápenatého, jakož i zničení elektrárny ve Wiesbergu a situace výrobního závodu v Landecku, žalobkyně nevysvětluje jejich relevanci pro uplatnění bodu 35 pokynů. Tento posledně uvedený bod se týká platební schopnosti dotčeného podniku jako celku, a nikoli jeho určitých úseků. Žalobkyně však netvrdila, že údajné ekonomické obtíže výrobního závodu v Landecku byly takové povahy, že mohly vést k úpadku. Kromě toho je třeba uvést, že i za předpokladu, že by byla žalobkyni snížena částka pokuty, naopak nic nezaručí, že výrobní závod v Landecku neuzavře, a to tím spíše, že sama uvádí, že by jí takováto eventualita přinesla prospěch.
- 303 Konečně žalobkyně sama uvádí, že vodní elektrárna ve Wiesbergu, zničená v roce 2005, mohla být mezitím – částečně díky finanční podpoře rakouských orgánů – obnovena. Nelze tedy Komisi vytýkat, že v bodě 374 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že tato událost nemohla nadále ohrožovat životaschopnost žalobkyně.
- 304 Z předchozích úvah vyplývá, že Komise správně a bez porušení bodu 35 pokynů zamítla žádost o snížení částky pokuty žalobkyně. Za těchto podmínek je třeba též zkoumat, zda by takovéto snížení mohlo být odůvodněné podle bodu 37 pokynů, jehož se žalobkyně rovněž dovolává ve své argumentaci.

K použití bodu 37 pokynů

- 305 Žalobkyně na základě argumentů shrnutých v bodech 296 až 298 výše uvádí, že jí Komise měla přinejmenším z důvodu „zvláštností“ její situace přiznat snížení částky pokuty podle bodu 37 pokynů, jako to učinila v případě společnosti Almamet. Žalobkyně kromě toho při téže příležitosti opakuje své argumenty vycházející z porušení zásady rovného zacházení a povinnosti uvést odůvodnění, jelikož jí bylo odepřeno snížení částky pokuty, zatímco společnosti Almamet bylo přiznáno. Tyto argumenty však musí být zamítnuty z důvodů, které již byly vyloženy v bodech 261 až 281 výše.
- 306 V tomto ohledu je třeba připomenout, že pokyny stanoví orientační pravidlo chování, podle něhož má být v praxi postupováno a od něhož se správní orgán může v konkrétním případě odchýlit pouze tehdy, uvede-li důvody, které jsou slučitelné se zásadou rovného zacházení (rozsudky Soudního dvora ze dne 18. května 2006, Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients v. Komise, C-397/03 P, Sb. rozh. s. I-4429, bod 91, a KME Germany a další v. Komise, bod 58 výše, bod 127). Proto nelze vyloučit, že se Komise bude muset v konkrétním případě odchýlit od svých vlastních pokynů, pokud uvede důvody slučitelné s obecnými právními zásadami, jež musí dodržovat při určování výše pokuty, zejména včetně zásady rovného zacházení (rozsudek Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver v. Komise, bod 139 výše, bod 42).
- 307 S ohledem na hierarchii právních norem nemůže totiž unijní orgán prostřednictvím interního pravidla chování, které si sám stanoví, zcela upustit od výkonu diskreční pravomoci, kterou mu přiznává ustanovení, jakým je v projednávané věci článek 23 nařízení č. 1/2003 (viz rozsudek Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver v. Komise, bod 139 výše, bod 43, a citovaná judikatura).
- 308 Rovněž je třeba připomenout, že při stanovení pokut ukládaných za porušení pravidel hospodářské soutěže je Komise povinna dodržovat zejména zásadu proporcionality. Pokyny v oblasti stanovení pokut, které by Komisi neoponečávaly žádnou flexibilitu pro volbu vhodné částky v každém konkrétním případě, by však nebyly slučitelné se zásadou proporcionality, jelikož by mohly vést

k uložení pokut, jež jdou vysoko nad rámec toho, co je vhodné a nezbytné pro dosažení sledovaného cíle, anebo naopak pokut, jejichž výše pro tento účel zjevně nepostačuje (rozsudek Ecka Granulate a non ferrum Metallpulver v. Komise, bod 139 výše, bod 45).

- 309 S přihlédnutím k tomu si Komise v bodě 37 pokynů správně vyhradila právo odchýlit se od metody, která je v něm stanovena pro určení částky pokuty, a v důsledku toho v určitém případě stanovit pokutu v jiné výši, než tu, která by vyplynula z použití této metody, vyžadují-li to zvláštnosti dotčeného případu. Takováto částka však může být jak vyšší, tak i nižší, než částka vypočtená metodou stanovenou v pokynech.
- 310 Kromě toho Tribunál, jemuž je v této oblasti přiznána pravomoc přezkumu v plné jurisdikci, která mu umožňuje nahradit posouzení Komise vlastním posouzením, a jenž navíc pokyny není vázán a může se od nich odchýlit, když toto odchýlení ve svém rozsudku vysvětlí (viz bod 60 výše), má právo snížit částku pokuty na úroveň nižší, než je úroveň stanovená na základě pokynů, pokud to odůvodňují okolnosti věci, jež mu byla předložena. Je však navíc třeba, aby se žalobce dovolával relevantních důvodů, jež jsou s to takovéto snížení odůvodnit, a podepřel je důkazy (v tomto smyslu viz rozsudek KME Germany e. a., bod 58 výše, bod 131).
- 311 V projednávané věci však žádná skutečnost uváděná v argumentaci předložené žalobkyní v rámci tohoto žalobního důvodu neodůvodňuje zásah Tribunálu ve smyslu snížení částky pokuty. Údajné ekonomické obtíže žalobkyně, za předpokladu, že by byly prokázány, nedokládají, jak již bylo uvedeno, že by čelila riziku úpadku, tím méně pak plné ztrátě hodnoty svých aktiv. Taktéž vzhledem k judikatuře uvedené v bodech 285 a 286 výše nemohou tyto obtíže samy o sobě odůvodnit snížení částky pokuty Tribunálem při výkonu jeho pravomoci v plné jurisdikci.
- 312 Co se týče zbývajících částí její argumentace týkající se obtíží výrobního závodu v Landecku, je třeba uvést, že se žalobkyni nepodařilo prokázat skutečný vztah mezi požadovaným snížením částky pokuty a přežitím dotčeného závodu a zachováním pracovních míst, která na něm závisí. Jak již bylo uvedeno, žalobkyni nic nebrání v tom, aby tento výrobní závod kdykoli uzavřela, i kdyby jí skutečně bylo přiznáno snížení částky pokuty. Za těchto podmínek je třeba dospět k závěru, že ani tyto argumenty neodůvodňují pravomoc Tribunálu v plné jurisdikci ve smyslu snížení částky pokuty.
- 313 Jelikož veškeré argumenty žalobkyně předložené v rámci pátého žalobního důvodu musí být zamítnuty, je třeba tento žalobní důvod zamítnout a dospět k závěru, že není odůvodněné, aby Tribunál vykonal pravomoc v plné jurisdikci, aby tak žalobkyni na jejím základě přiznal další snížení částky pokuty, která jí byla uložena.
- 314 Vzhledem k všem předchozím úvahám je třeba čl. 2 písm. c) napadeného rozhodnutí zrušit v rozsahu, ve kterém v něm Komise stanovila částku pokuty s ohledem na sazbu snížení částky pokuty o 35 %, snížit částku pokuty uložené žalobkyni na 4,35 milionu eur, což je výše považovaná Tribunálem v rámci výkonu jeho pravomoci přezkumu v plné jurisdikci za vhodnou, vzhledem k okolnostem věci, zejména co se týče závažnosti a doby trvání protiprávního jednání konstatovaného Komisí, jakož i celkových zdrojů žalobkyně, a ve zbývajících částech žalobu zamítnout.
- 315 Podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu může Tribunál rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich ponese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch.
- 316 Vzhledem k tomu, že žalobě bylo vyhověno jen částečně, budou okolnosti věci náležitě posouzeny rozhodnutím, že žalobkyně ponese 90 % vlastních nákladů řízení a nahradí 90 % nákladů vynaložených Komisí. Komise ponese 10 % vlastních nákladů řízení a nahradí 10 % nákladů vynaložených žalobkyní.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (třetí senát)

rozhodl takto:

- 1) Částka pokuty uložená Donau Chemie AG podle čl. 2 písm. c) rozhodnutí Komise C (2009) 5791 final ze dne 22. července 2009 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.396 – Činidla na bázi karbidu vápenatého a hořčíku pro ocelářský a plynárenský průmysl) se stanoví ve výši 4,35 milionu eur.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Donau Chemie ponese 90 % vlastních nákladů řízení a nahradí 90 % nákladů vynaložených Evropskou komisí. Komise ponese 10 % vlastních nákladů řízení a ponese 10 % nákladů vynaložených Donau Chemie.

Czúcz

Labucka

Gratsias

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 14. května 2014.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	1
Řízení a návrhová žádání účastnic řízení	3
Právní otázky	4
K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného určení základní částky pokuty	4
Úvodní poznámky	4
K první části vycházející z nesprávného posouzení kumulovaného podílu účastníků dohody na trhu, jež je důsledkem chyby ve vymezení dotčených trhů	5
Ke druhé části, vycházející z toho, že Komise nevzala na zřetel neexistenci dopadu protiprávního jednání na trh	12
K třetí části vycházející z nesprávného posouzení ekonomického významu dotčeného trhu	14
Ke čtvrté části, vycházející z nesprávného posouzení relativní závažnosti účasti žalobkyně na protiprávním jednání	16
K páté části vycházející z toho, že Komise nevzala na zřetel skutečnost, že se žalobkyně nezúčastnila určitých částí protiprávního jednání	19
K šesté části, vycházející z nesprávného právního posouzení a z porušení povinnosti uvést odůvodnění, co se týče určení vstupního poplatku	20

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z toho, že Komise protiprávně nevzala na zřetel polehčující okolnosti ve prospěch žalobkyně	23
Úvodní poznámky	23
K první části, vycházející z neprovedení sporných dohod, obohacení žalobkyně a újmy způsobené spotřebitelům	23
Ke druhé části projednávaného žalobního důvodu, vycházející z nezohlednění účinné spolupráce žalobkyně	25
Ke třetí části projednávaného žalobního důvodu, vycházející z nezohlednění přiznání a lítosti žalobkyně	25
Ke čtvrté části vycházející z nezohlednění opatření zavedených žalobkyní k dosažení souladu s právem	26
K páté části, vycházející z nezohlednění krizové situace odvětví výroby karbidu vápenatého a samotné žalobkyně	28
Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení oznámení o shovívavosti z roku 2002	29
Oznámení o shovívavosti z roku 2002	29
Napadené rozhodnutí	30
Úvodní poznámky	31
K datu oznámení důkazů Komisi uskutečněnému žalobkyní	31
K přidané hodnotě důkazů předložených žalobkyní ohledně granulí karbidu vápenatého	32
K přidané hodnotě důkazů poskytnutých žalobkyní ohledně práškového karbidu vápenatého	32
K přidané hodnotě důkazů poskytnutých žalobkyní ohledně společností prodávajících granulovaný hořčík	34
Posouzení přiměřenosti sazby snížení částky pokuty přiznané žalobkyni	37
K zohlednění spolupráce žalobkyně jakožto polehčující okolnosti	39
Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení a zásady proporcionality	40
K první výtce, vycházející z neexistence diferenciací částky pokuty v závislosti na velikosti dotčených podniků a jejich obratu, jak celkového, tak i uskutečněného na trzích dotčených protiprávním jednáním	40
Ke druhé výtce vycházející z údajně zvýhodňujícího zacházení se společností Almamet	43
K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z protiprávního opomenutí Komise přiznat žalobkyni snížení částky pokuty z důvodu její platební neschopnosti a zvláštností projednávané věci	46
Pokyny	46
Napadené rozhodnutí	47
Úvodní poznámky k bodu 35 pokynů	47
K použití bodu 35 pokynů	48

K použití bodu 37 pokynů 50